



รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION BY USING THE LOVE
MODEL FOR COMPREHENSIVE HUMANIZATION OF LOWER SECONDARY
SCHOOL STUDENTS

โดย

อาจารย์นวรรตน์ ธีญญศิริ

สนับสนุนโดย

เงินทุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะครุศาสตร์

ปี 2559

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2560

ชื่อเรื่องวิจัย : ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION BY USING THE LOVE MODEL FOR COMPREHENSIVE HUMANIZATION OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS)

ชื่อผู้วิจัย : อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ

สถาบัน : โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ปีที่พิมพ์ : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน สำหรับเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ 2) แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ซึ่งเครื่องมือได้ผ่านการประเมินคุณภาพด้วยความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่ามากกว่า 0.5 และมีค่าความเที่ยงรายฉบับ ดังนี้ 1) แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี 0.82 ความจริง 0.8 และความรู้ปฏิบัติ 0.8) และ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ 0.83 ทักษะคิด 0.81 และการปฏิบัติ 0.82) ทั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองและมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ตลอดจนใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความรู้ และทักษะคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ช่วยสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีแนวโน้มในการประพฤติตนไปในทางที่ถูกต้อง และนำไปสู่การลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพหรือทางเพศต่อไปได้

Abstract

This quasi-experiment research was designed to: 1) study sex education management using LOVE Model for comprehensive humanization among lower secondary school students; 2) examine the impact of such instructional management on student learning achievement among lower secondary school students; and 3) determine student satisfaction regarding such instructional management. The sample was taken by using purposive sampling. There were sixty eighth grade students of Chulalongkorn University Demonstration Secondary School, with thirty of whom as the experiment group and another thirty of whom as the control group. The instruments in this study included: 1) sex education plans using LOVE Model for comprehensive humanization, 2) comprehensive humanization assessment, 3) learning achievement assessment, and 4) student satisfaction assessment of the instructional management described above. These instruments were also tested for content validity, which exceeded 0.5, and each assessment had reliability scores as follows: 1) the comprehensive humanization assessment had a score of goodness at 0.82, truth at 0.8, and knowledge for practices at 0.8; and 2) the learning achievement assessment had a score of knowledge at 0.83, attitude at 0.81, and practice at 0.82. The data were collected by the researcher and analyzed using mean, standard deviation, t-test, and MANOVA. In addition, content analysis was also conducted on qualitative data.

The study found that 1) following the experiment, the experiment group performed better and scored higher than the control group in comprehensive humanization, with statistical significance at .05 level; 2) following the experiment, the experiment group performed better than before experiment and scored higher than the control group on student learning achievement both in knowledge and attitude, with statistical significance at .05 level. Furthermore, the former scored higher than the latter in sex education practice, but without statistical significance at .05 level and 3) respectively. The student satisfactions regarding sex education management using LOVE Model was also excellent.

Therefore, this research has shown that sex education learning management using the LOVE Model not only helps promote comprehensive humanization among lower secondary school students, but it also enables them to act or behave appropriately, which will lower health and sexual behavior risks as a result.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำเร็จลงได้ด้วยแนวคิดจากผู้คิดค้นและผู้เชี่ยวชาญด้านโมเดลเลิฟ ซึ่งเป็นผู้จุดประกายความคิดในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาทณี หอมสนิท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลย์ อิศรางกูร ณ อยุธยา อาจารย์สุรีย์ อรรถกร และ อาจารย์มิ่งขวัญ ศิริโชติ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำปรึกษาจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมไปถึง รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ และอาจารย์ ดร.นาถวดี นันทาภินัย ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และข้อมูลต่างๆ ในภาพรวมของการทำวิจัย ตลอดจนคณาจารย์และเพื่อนร่วมงานอีกหลายท่าน ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ แต่ได้ให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยทำวิจัยจนบรรลุผลสำเร็จดังตั้งใจ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

อนึ่ง งานวิจัยครั้งนี้จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ หากไม่ได้บุคคลที่มีความสามารถและความอดทนในการช่วยเติมเต็มให้งานลุล่วงไปด้วยดี คือ อาจารย์ชัชววรรณ จุงกลาง อาจารย์สิรากร เพยขุนทด อาจารย์อนุรุช ษะเอมจันทร์ อาจารย์ชญาภัทร์ สมกระโทก นายกมลภพ เจนสุทธิเวชกุล และนางสาวมนัสวี แขดวง ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนเงินทุนวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ นอกจากจะส่งผลต่อการพัฒนานักเรียน ซึ่งเป็นอนาคตของประเทศชาติต่อไปแล้ว ยังจะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในสังคม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีการพัฒนา มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณธรรมนำความรู้ และพร้อมด้วยความดี ความรัก ความเมตตา และความรู้อันปฏิบัติ ตลอดไป

อาจารย์นวรรตน์ ธีญญศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ”.....	8
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์.....	13
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา.....	15
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
1. ระเบียบวิธีวิจัย.....	41
2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และวิธีเลือกและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง.....	41
3. เครื่องมือในการวิจัย.....	42
4. การสร้างเครื่องมือวิจัย.....	46

บทที่	หน้า
5. การดำเนินงานวิจัย	50
6. การวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ตอนที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	54
ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้ โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น.....	67
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ดีความและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนการ เรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้ โมเดลเลิฟ	71
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
สรุปผลการวิจัย	75
การอภิปรายผล.....	75
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	80
รายการอ้างอิง	81
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก	86
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	86
ภาคผนวก ข.....	88
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ	88
ภาคผนวก ค.....	109
เครื่องมือวิจัยในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้.....	109
ภาคผนวก ง.....	124
เครื่องมือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment).....	124
ภาคผนวก จ.....	159
ภาพกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ.....	159

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบของแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ	47
ตารางที่ 3.2 หัวข้อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2560	50
ตารางที่ 3.3 เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ.....	51
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (M) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ กลุ่มทดลอง (n=30).....	55
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (M) คะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของ กลุ่มควบคุม (n=30).....	56
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (n=30).....	57
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน).....	58
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน).....	59
ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดีความ จริงและความรู้ปฏิบัติ ก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30).....	59
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน).....	60
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน).....	60
ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) ก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30).....	61
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (n=30).....	62

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน).....	63
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน).....	63
ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)	64
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน).....	65
ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน).....	65
ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30).....	66
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ (n=30)	67
ตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	68

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
แผนภาพที่ 2.1 โครงสร้างโมเดลเลิฟ.....	10
แผนภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมวัตถุนิยมให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดิ่งามลดลง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) นอกจากนี้ การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย ปี 2549-2550 พบว่า กลุ่มเสี่ยงที่ควรเร่งรัดพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กลุ่มกรรมกร/ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มคนว่างงาน (นงลักษณ์ วิรัชชัย และ รุ่งนภา ตั้งจิตเรจริญกุล, 2551)

ในเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นไทย แม้ว่าจะมีสื่อมากมายรณรงค์เรื่องเพศศึกษาที่ปลอดภัยก็ตาม ยังพบว่า วัยรุ่นไทยยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติในเรื่องเพศที่อาจนำไปสู่ปัญหาต่างๆ ตามมา รวมถึงยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่จำนวนมาก ซึ่งจากการสำรวจของกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2555 โดยการสำรวจทัศนคติของวัยรุ่นชายและหญิงอายุระหว่าง 13-17 ปี ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ระหว่างวันที่ 7 สิงหาคม - 5 กันยายน 2555 พบว่า ร้อยละ 65 ไม่รู้วิธีคุมกำเนิด มีเพียงร้อยละ 35 ที่รู้วิธีคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง ร้อยละ 64 ไม่ทราบวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 45 มองว่าการมีเพศสัมพันธ์แสดงถึงความรัก ความผูกพัน หนึ่งในสาม เข้าใจผิดว่าการหลั่งนอกเป็นการคุมกำเนิดที่ปลอดภัย และหนึ่งในสี่ มองว่าการคุมกำเนิดเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีวัยรุ่นเพียง 1 ใน 5 ที่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่าเด็กไทยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น อายุเฉลี่ย 12 ปี และมากกว่าร้อยละ 50 ไม่มีการป้องกัน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556) ต่อมาได้มีการสำรวจพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในปี 2557 พบว่า เยาวชนอายุตั้งแต่ 15-24 ปี ที่เข้าร่วมโครงการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี/เอดส์ในชุมชน (Aligning Care and Prevention of HIV/AIDS with Government Decentralization to Achieve Coverage and Impact: ACHIEVED) มีนักเรียนเพียงร้อยละ 23 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นประจำ (ยูนิเซฟประเทศไทย องค์การการกุศล, 2559)

ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขปี พ.ศ. 2556 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556) พบว่า สถิติการคลอดบุตรของวัยรุ่นหญิงไทยคิดเป็น 15 คนต่อชั่วโมง และประสบปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นอันดับ 2 ของโลก วัยรุ่นไทยเพศหญิงช่วงอายุ 10-19 ปี จำนวน 1.5 แสนคน เคยผ่านประสบการณ์การทำแท้ง และส่วนใหญ่เป็นการทำแท้งในสถานที่ผิดกฎหมาย การทำแท้งของวัยรุ่นหญิงยุคใหม่พบว่าร้อยละ 61 อายุ 15-17 ปี ต่อมาข้อมูลจากกรมอนามัย กระทรวงมหาดไทย องค์การอนามัยโลก วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2557 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2557) พบว่า คนไทยติดอันดับ 5 ของอาเซียน เรื่อง ท้องในวัยเด็ก โดยอายุต่ำสุดอยู่ที่ 8 ปี มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ย 13-15 ปี (จากเดิมเฉลี่ย 18-19 ปี) นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้หญิงร้อยละ 40 ที่ขอให้ทำแท้งเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย และร้อยละ 67.5 ของ

เยาวชนหญิงที่ขอให้ทำแท้งนั้นมิได้ต้องการตั้งครรภ์และร้อยละ 71.6 ไม่ได้ใช้การคุมกำเนิดแต่อย่างใด (ยูนิเซฟประเทศไทยองค์กรการกุศล, 2559)

ทั้งนี้การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันและรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้นนำมาซึ่งโรคเอดส์ โดยพบว่า ผู้ติดเชื้อเอดส์รายใหม่ปี 2555 มีถึง 29,000 คน และ 42,000 คน เป็นวัยเด็กและวัยรุ่น ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 14.48 ของผู้ติดเชื้อทั้งหมด นอกจากนี้ ในปี 2558 พบว่าการระบาดของโรคติดเชื้อเอชไอวีในประเทศไทยไม่ลดลง และมีสัญญาณเตือนว่าแนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นของการติดเชื้ออาจย้อนกลับมา จำนวนผู้ป่วยเอดส์เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า กลุ่มอายุที่พบผู้ป่วยเอดส์มากที่สุดคือ 30-49 ปี รองลงมาคือ 15-29 ปี มากกว่า 50 ปี และอายุ 0-14 ปีตามลำดับ และพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง สาเหตุการติดเชื้อมาจากการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่เป็นคนที่รักหรือแฟน รองลงมาคือพนักงานบริการ และมีการใช้ถุงยางอนามัยกับคนรักหรือแฟนเป็นสัดส่วนที่น้อย โดยภาพรวมอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่าง 14-21 ปี (กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, 2558)

จากสถิติต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะพบได้ว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมียุคประกอบหลาย ด้าน เช่น สื่อ ครอบครัวยุคใหม่ สภาพแวดล้อม เป็นต้น ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับตัววัยรุ่นเองเป็นสำคัญ ที่เห็นคุณค่าในตัวเอง และมีความยับยั้งชั่งใจมากน้อยเพียงใด รู้จักคิดถึงผลที่ตามมาหรือไม่ ถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร และควบคุมอารมณ์ตนเองได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นตอนต้นหรือช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างมาก หากในช่วงของการเปลี่ยนแปลงนี้วัยรุ่นได้รับสิ่งกระตุ้นที่ผิด หรือไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านวิชาการ และคุณธรรมที่เหมาะสม อาจส่งผลให้เกิดการดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดตามมาอย่างไม่คาดคิด

ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ โดยได้มีการกระตุ้นตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชน ของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกายใจสติปัญญาอารมณ์ คุณธรรมจริยธรรมและสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2553 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) ในมาตราดังต่อไปนี้ ที่ได้กล่าวถึง การศึกษาที่ควรมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาด้านคุณธรรม

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพสาระของ หลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

ในปัจจุบัน การศึกษามุ่งแต่ให้เด็กเป็นคนเก่ง มีความรู้รอบตัวมากมายหลายเรื่อง แต่ปรากฏ ว่าหลายครั้งที่ความรู้เหล่านั้นไม่อาจช่วยให้พวกเขาเอาตัวรอดได้ในวิกฤติจากสถานการณ์จริง การ สอนให้เด็กๆ เก่งอย่างฉาบฉวยแต่ขาดมโนสำนึกแห่งความดีงามนั้นเท่ากับกำลังร่างภาพในอนาคตที่ อันตรายและน่ากลัวให้แก่สังคม สังคมของเราต้องการคนดี เพราะคนดีเท่านั้นที่คิดจะช่วยเหลือผู้อื่น สังคม ประเทศชาติ และโลก เด็กๆ ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ เพื่อจะได้เติบโตขึ้นมาสู่ความเป็น เลิศของมนุษย์ มิใช่ข้อมูลความรู้มากมายที่ครูพยายามป้อนให้กับเด็กๆ เพื่อจำไปใช้ในเวลาสอบ (อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา, 2557)

ในเรื่องความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น เป็นภาวะของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในตนเอง เข้าใจความจริงของชีวิต มีสติและปัญญาในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย มีการพัฒนาด้าน พฤติกรรม จิตใจและปัญญาให้เจริญงอกงามอย่างประสานสัมพันธ์กัน (พระพรหมคุณาภรณ์, 2550 และประเวศ วะสี, 2552) ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ ซึ่งความดีประกอบด้วย การประพฤติชอบ มีคุณธรรมจริยธรรม รักษาศีล ห้า และมีความรักความเมตตา ส่วนความจริง หมายถึง การเข้าใจหรือรู้เท่าทันและยอมรับความจริง ของธรรมชาติ กฎแห่งธรรมชาติ เห็นคุณค่าของชีวิต และความรู้ปฏิบัติ หมายถึง ความรู้เนื้อหาใน รายวิชา มรดกศึกษา เพศศึกษา และสวัสดิศึกษา ซึ่งเป็นความรู้ที่คิดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่ มีแนวโน้มว่าจะนำความรู้นั้นไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์, 2557)

เมื่อพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ ได้ เป็นผู้สร้างและพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ชื่อ “โมเดลเลิฟ” (LOVE Model) โดยได้มีการพัฒนามาจากแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาและแนวคิดทางพุทธศาสนาที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ในด้านความคิด ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ตลอดจนการเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” เป็นโมเดลหนึ่งที่ใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับ ผู้เรียนในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ที่ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเอง มีความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบข้าง อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจและปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2556)

รองศาสตราจารย์ ดร.เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ ผู้สร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” ได้ให้ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไปว่า ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ควรนำโมเดลเลิฟไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับ สุขศึกษา สุขภาพและชีวิตเพื่อให้ผู้เรียนมี “คุณธรรมนำความรู้” สู่การปฏิบัติ อันจะส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป นอกจากนี้ ควรนำไปศึกษาวิจัยในทุกระดับการศึกษา

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคาดว่า จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง รู้จักความดี ความเข้าใจธรรมชาติ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและสังคม เข้าใจความจริงของชีวิต มีสติรอบคอบ รู้จักใคร่ครวญ คิดไตร่ตรอง เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น คิดเป็น ตัดสินใจได้ มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันโดยไม่หวั่นไหวตามกระแสและการเปลี่ยนแปลง รวมทั้ง มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อช่วยลดปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในสังคมของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟมีคะแนนเฉลี่ยด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี ความจริง และความรับผิดชอบ) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. นักเรียนที่เรียนเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม
3. นักเรียนที่เรียนเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟ (LOVE Model) เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ตัวแปรตาม คือ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ) และ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

2. ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

3. บริบท คือ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เพศศึกษา ตามสาระที่ 1 (การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์) และ สาระที่ 2 (ชีวิตและครอบครัว) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

โมเดลเลิฟ (LOVE Model) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียนในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เนื้อหาเพศศึกษา หมายถึง เนื้อหาการเรียนรู้หนึ่งในวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเอง เรื่องเพศ) การตั้งครรรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การคุมกำเนิด ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีความเข้าใจตนเอง มีสติและปัญญา ในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนการมีสุขภาพที่ดีด้วย โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ **ความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ** (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

ความดี หมายถึง การรักษาศีล 5 ได้แก่ การไม่ฆ่าสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม การไม่พูดโกหกหรือบิดเบือนความจริง และการไม่ดื่มสุรา ยาเสพติด ของมีเงินเมา ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการแผ่เมตตา การทำสมาธิ การทำกิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแสดงความรักผ่านการเขียน การพูด (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557) และประเมินโดยใช้แบบสอบถาม

ความจริง หมายถึง ธรรมชาติของชีวิตที่พึงปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถประเมินได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557) และประเมินโดยใช้แบบสอบถาม

ความรู้ปฏิบัติ หมายถึง การรู้และปฏิบัติตามศีลห้า การยอมรับความจริงของชีวิต ตลอดจนความรู้ที่ได้รับในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์โดยเป็นความรู้ที่คาดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งวัดจากการเขียนตอบแบบสอบถามปลายเปิด (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนพฤติกรรมที่ได้รับจากการบรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในด้าน ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ซึ่งวัดจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติ

ความรู้ หมายถึง ความรู้ในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมีการประเมินจากแบบวัดความรู้ โดยเป็นแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมตามหัวข้อการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด และความคิดเห็นของผู้เรียนในเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และวัดจากแบบวัดทัศนคติ โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง

การปฏิบัติ หมายถึง การปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยประเมินจากแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตนซึ่งมีระดับการปฏิบัติตน 4 ระดับ คือ ประจำ บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง ตามธรรมชาติ และความรู้ปฏิบัติในเรื่องเพศศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมต่อไป
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ ต่อไป
3. ได้เป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเยาวชน
4. เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
5. เป็นแนวทางให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาสุขศึกษา นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานทางการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา และ ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ”

ความหมายและความเป็นมาของโมเดลเลิฟ

โมเดลเลิฟ เป็นโมเดลหนึ่งที่ใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียนในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนรู้จักคิด เน้นกิจกรรมหรือกระบวนการมากกว่าเนื้อหา กิจกรรมไม่ยุ่งยากหรือสลับซับซ้อน ง่ายต่อการนำไปใช้ สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือหัวข้อการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถปรับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม และนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน (เอมอชฌา วัฒนบุรานนท์, 2557)

โมเดลเลิฟ เป็นโมเดลการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากการวิจัยและการพัฒนาโดยการนำแนวคิดจิตตปัญญาศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชามรณศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปลาย ปีการศึกษา 2552 เป็นการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้มรณศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา” (เอมอชฌา วัฒนบุรานนท์, 2553) ผลการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนจำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนได้เขียนอภิปรายไว้อย่างชัดเจนว่าได้เรียนรู้ความดีจากการปฏิบัติสมาธิ แผ่เมตตา สวดมนต์และการทำในสิ่งที่ดีให้แก่ผู้อื่น ส่วนความจริงในเรื่องความตายนั้นได้เรียนรู้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และได้รับความรู้จากเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความตายในมุมมองต่างๆ พิธีกรรมทางศาสนา การจัดการอารมณ์เกี่ยวกับความตาย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การสอนมรณศึกษา และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย ทั้งนี้ ผู้เรียนได้ระบุดังความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์มากขึ้น ตลอดจนได้มองตนเองในด้านความรู้สึก ความนึกคิด และการแสดงออกผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

ในปีการศึกษาต่อมา จึงมีการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชามรณศึกษา โดยได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นการศึกษาในเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา” (เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์, 2555) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมรณศึกษา ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีค่าเฉลี่ยของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนมรณศึกษา ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ก็พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ กลุ่มผู้เรียนมรณศึกษาได้ระบุว่าได้เรียนรู้ความดีในด้านความรัก ความเมตตา ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น มองชีวิตมีค่า และรู้จักแผ่เมตตา เรียนรู้ความจริงว่าความตายเป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งต้องยอมรับและได้รับความรู้เกี่ยวกับความตายในมุมมองต่างๆ พิธีกรรมทางศาสนา กฎหมาย การจัดการอารมณ์เกี่ยวกับความตาย การฝึกปฏิบัติการสอนมรณศึกษา และการรู้จักใช้ชีวิตที่มีคุณค่ามีความหมายโดยไม่ประมาท

ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบดังกล่าว ทำให้ผู้สร้างและพัฒนาโมเดลเห็นความแตกต่างของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษากับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั่วไป จึงได้ประมวลแนวคิดจากการวิจัย ซึ่งได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่น แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น เล่าประสบการณ์ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดความรักความเมตตาต่อผู้อื่นให้มีการทำสมาธิ แผ่เมตตา เขียนบันทึกความรู้สึกของตนเอง มีแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้บรรลุถึงความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ อันจะเป็นการสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เมื่อผู้สร้างและพัฒนาโมเดลได้พิจารณาถ้อยแถลงแล้ว จึงค้นพบว่า การใช้คำว่า “LOVE” หรือ “ความรัก” เป็นคำที่มีความหมายและเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งบ่งบอกถึงความรู้สึกทางใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความห่วงใย ความมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร ความผูกพัน ความรู้สึกของ “การให้” และความเมตตากรุณา ตลอดจนความมีอานุภาพและพลังอันยิ่งใหญ่ที่ช่วยสร้างให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้ในสังคม

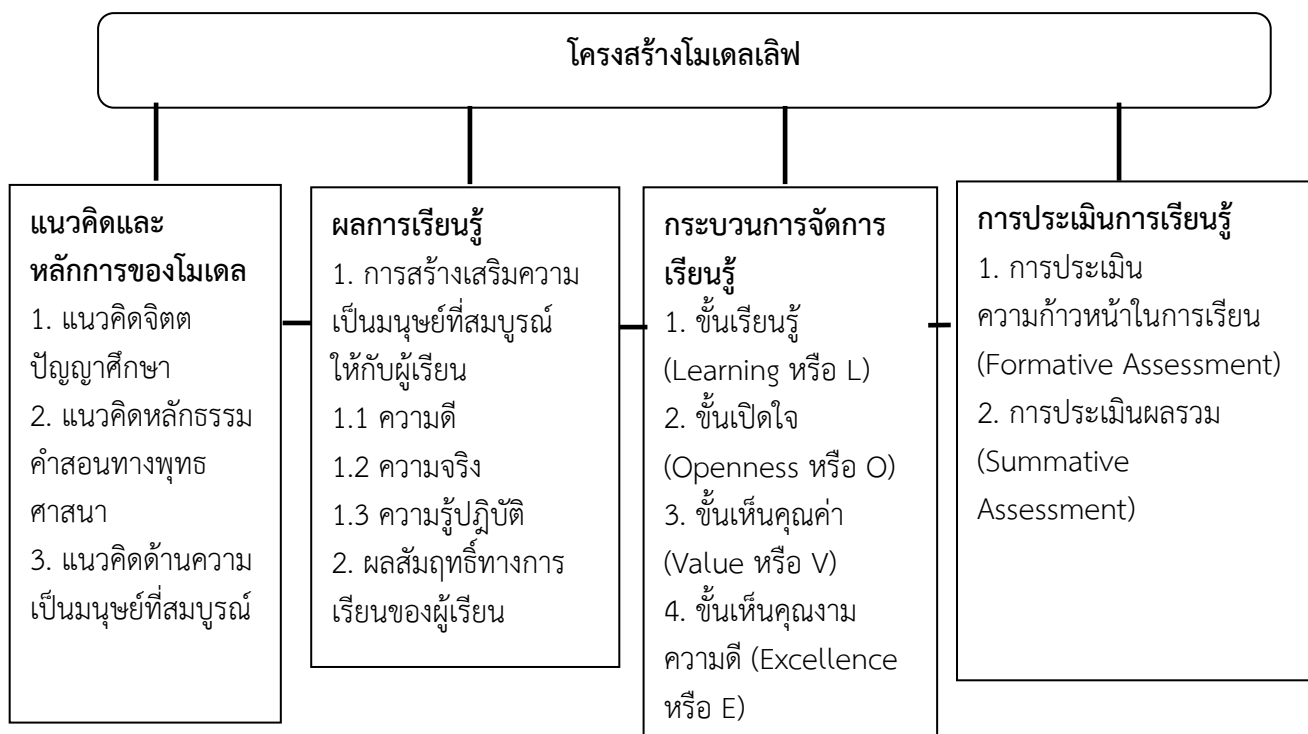
เมื่อได้ชื่อโมเดลการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนและกิจกรรมการจัดการเรียนของโมเดลแล้ว จึงได้มีการศึกษาผลการใช้โมเดลในการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพศศึกษาในภาคปลาย ปีการศึกษา 2554 และผลการใช้โมเดลในการจัดการเรียนรู้รายวิชาสวัสดิศึกษา ในภาคต้น ปีการศึกษา 2555 (เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์, 2557) โดยพบว่า การใช้โมเดลในการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งสองรายวิชาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างสองรายวิชา ก็พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า โมเดลสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชามรณศึกษา เพศศึกษาและสวัสดิศึกษา เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

แนวคิดหลักของโมเดลเลิฟ โมเดลเลิฟ มีแนวคิดหลักที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียนในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ
2. การจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่เป็นระบบ
3. การจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมหรือกระบวนการมากกว่าเนื้อหา
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้ เรียงตามลำดับขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) 2) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) 3) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และ 4) ชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรมเท่ากัน สามารถปรับให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
7. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการนำไปใช้ ไม่ยุ่งยากหรือสลับซับซ้อน
8. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้ใช้โมเดลสามารถเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหา หรือหัวข้อการจัดการเรียนรู้ โดยไม่ต้องใช้ทุกกิจกรรมที่เสนอไว้ในแต่ละขั้นตอน
9. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เช่น การสวดมนต์ การแผ่เมตตา การทำสมาธิ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแสดงความรัก การเขียนบันทึก การระบายความในใจ เป็นต้น

โครงสร้างของโมเดลเลิฟ

โมเดลเลิฟ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีโครงสร้าง ดังนี้คือ แนวคิดและหลักการของโมเดล ผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแสดงด้วยแผนภาพ ต่อไปนี้



แผนภาพที่ 2.1 โครงสร้างโมเดลเลิฟ (एमอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

แนวคิดและหลักการของโมเดลเลิฟ

โมเดลเลิฟ (LOVE Model) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น มีความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบข้าง เรียนรู้ที่จะยอมรับความจริงในชีวิต ธรรมชาติของชีวิต และความจริงที่พึงปฏิบัติ ตลอดจนเรียนรู้ในเนื้อหาสาระของศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจและปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างเสริมในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติในตัวบุคคลนั่นเอง ทั้งนี้โมเดลเลิฟ เป็นแนวคิดที่พัฒนามาจากแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา (Contemplative Education) แนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาและแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยแนวคิดจิตตปัญญาศึกษานั้นเป็นแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้บุคคลรู้จักตัวเอง รู้จักความดี ความงาม ความเข้าใจธรรมชาติ ความมีสติ รอบคอบ รู้จักใคร่ครวญ เพื่อการพัฒนาจิตใจและปัญญา ส่วนแนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวคิดที่มุ่งสอนให้คนทำความดี ละเว้นความชั่วและทำจิตใจให้ผ่องใสบริสุทธิ์ โดยการรักษาศีล การทำสมาธิ เพื่อให้เกิดปัญญา หรือหลักไตรสิกขานั้นเอง สำหรับแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์นั้น เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสภาวะของบุคคลที่มีความเข้าใจตนเอง มีสติและปัญญาในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิต ซึ่งประกอบด้วย การทำความดี การรู้จักความจริงของชีวิต และการมีความรู้ปฏิบัติในการทำความดีและยอมรับความจริงของชีวิต เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (เอมอชฌา วัฒนบูรานนท์, 2557)

ผลการเรียนรู้

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ มีดังนี้

- 1) การสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผู้เรียนได้รับการสร้างเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น ทั้งในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติในรายวิชาสูงขึ้น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ (LOVE Model) นั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน และมีกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1ขั้นเรียนรู้ (Learning: L) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ร่วมกัน เรียนรู้ที่จะรักตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเรียนรู้ในเนื้อหาสาระของศาสตร์สาขาวิชา โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

- 1) การตั้งคำถาม
- 2) การทำสมาธิ
- 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 4) การอภิปราย

ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และยอมรับความจริงของชีวิตในเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตาย โดยใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้

- 1) การระบายความรู้สึก
- 2) การเล่าประสบการณ์
- 3) การแสดงความคิดเห็น
- 4) การแสดงความรู้สึก
- 5) การจัดสุนทรียสนทนา

ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น คุณค่าของชีวิต คุณค่าของความรู้ และคุณค่าของการมีสุขภาพดี โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

- 1) การให้น้ำหนักคะแนน
- 2) การเขียนบันทึก (Journal Writing)
- 3) การทำสมาธิ
- 4) การแสดงบทบาทสมมติ
- 5) การแสดงความคิดเห็น
- 6) การแสดงความรู้สึก

ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณงามความดี ความจริง ความรู้ และความสุข โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

- 1) การแผ่เมตตา
- 2) การทำสมาธิ
- 3) การสวดมนต์
- 4) การเขียนบันทึก (Journal Writing)
- 5) การจัดกิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 6) การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น
- 7) การแสดงความรักโดยการใช้คำพูด การเขียนข้อความ การวาดภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตร (Card) แสดงความรัก

การประเมินการเรียนรู้

ในการประเมินการเรียนรู้จากการใช้โมเดลเลิฟนั้น มีการประเมิน 2 รูปแบบ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) และการประเมินผลรวม (Summative Assessment) ดังนี้

1) การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) เป็นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งกระทำในช่วงการดำเนินการจัดการเรียนรู้ หรือในระหว่างภาคเรียน สามารถประเมินได้จากการสื่อสารส่วนบุคคล เช่น การซักถาม การสนทนา การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ของผู้เรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน

2) การประเมินผลรวม (Summative Assessment) เป็นการประเมินผู้เรียนเพื่อตรวจสอบผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งสามารถเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนการเรียนรู้ ทำให้ทราบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำไปปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมและวิธีการเรียน

ของผู้เรียนได้ ซึ่งสามารถประเมินจากแบบประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลรวมในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ “โมเดลเลิฟ” นั้น ประกอบด้วย แบบประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบประเมินความรู้ ทักษะ และแบบประเมินการปฏิบัติเกี่ยวกับรายวิชาที่จัดการเรียนรู้) และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อีกโดยใช้โมเดลเลิฟ

จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น ทั้งในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ รวมถึงผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในรายวิชาสูงขึ้น ซึ่งแบ่งการประเมินเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) และการประเมินผลรวม (Summative Assessment)

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

นักวิชาการและผู้รู้ได้กล่าวถึงนิยามหรือคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งอ้างอิงถึงใน เอมอซมา วัฒนบุรณนทร์ (2557) ไว้ดังนี้

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา (2550) ได้กล่าวถึงสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามหลักสากล 5 ประการ ได้แก่

1. ความรัก ความเมตตา ทำให้ไม่เห็นแก่ตัว ไม่หวังผลตอบแทน บรรณาณาที่จะเห็นผู้อื่นมีความสุข และมีความสุขเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุข เป็นผู้ที่เสียสละเพื่อผู้อื่นและส่วนรวมตลอดเวลา
2. ความจริง ทำให้คนที่ปัญหาและเข้าใจผู้อื่น เข้าใจความไม่เที่ยงของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งที่ไม่เที่ยง ปล่อยวางจากทุกอย่างในโลก และเข้าใจชีวิต
3. ความสงบสุข เป็นผู้ที่สามารถควบคุมอารมณ์และการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 มี EQ สูง สามารถควบคุมความโกรธ ความโลภ ความหลง ความอิจฉาริษยา การยึดมั่นถือมั่น การยึดติดกับสิ่งต่างๆ ทำให้มีความสุขในตนเองและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
4. ความประพฤติชอบ เป็นคนที่มีความประพฤติดี กิริยามารยาทดี ไม่เห็นแก่ตัว คิดถึงผู้อื่นและสังคมก่อนตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมอยู่เสมอ สิ่งที่ได้เรียนรู้ก็นำมาใช้เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น
5. อหิงสา หมายถึง ความไม่เบียดเบียน โดยความไม่เบียดเบียนนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ที่มีความประพฤติชอบ มีความสงบสุข มีความรักความเมตตา และความจริง เคารพกฎเกณฑ์ธรรมชาติ รักทุกคนรวมถึงสัตว์และสิ่งแวดล้อม ผ่านทางความคิด คำพูด และการกระทำ

ทั้งนี้ คุณค่าความเป็นมนุษย์เหล่านี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่ง คุณค่าทั้ง 5 ก็หายไป กล่าวคือ เมื่อมีความรัก ความเมตตา จิตใจก็จะสงบ เกิดความสงบขึ้น ทำให้ยกระดับจิตใจ ความจริงก็จะปรากฏ การกระทำอันเกิดจากความรักความเมตตาก็จะกลายเป็นความประพฤติชอบ เพราะคนที่มีความรักความเมตตานี้ย่อมจะเสียสละ ช่วยเหลือผู้อื่นตลอดเวลา เมื่อมีความรักความเมตตาก็จะไม่เบียดเบียนผู้อื่นรวมถึงสัตว์และธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่เมื่อขาดความรักความเมตตา คุณค่าในข้ออื่นๆ ก็หายไปด้วย

ประเวศ วะสี (2552) กล่าวถึงความเป็นมนุษย์ไว้ 3 ประการ คือ ความจริง ความดี และความงาม โดยการเข้าถึงความจริง ความดี และความงามนั้น ทำให้เกิดความเป็นอิสระ ความสุขและความรักอันไพศาลต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งหมด ซึ่งเมื่อจิตสงบก็จะสัมผัสกับความจริงตามที่เป็นจริง อันไม่มีตัวตนของเราที่จะทำให้เกิดความอยากแล้วจะประสบกับความงามต่อไป เพราะในความจริงนั้นมีความงาม ความรัก ความเมตตากรุณาอันไพศาล ซึ่งก็เป็นความดีที่เกิดจากการเข้าถึงความจริง ทำให้จิตหลุดพ้นจากความยึดมั่นในตัวตน เกิดความสงบ กล่าวได้ว่า สภาวะที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้นสามารถยุติวัตถุนิยม บริโภคนิยมลงได้ ตรงกันข้ามกับคนที่ขาดความเป็นมนุษย์ในตัวเองที่ยังต้องการสิ่งต่างๆ มาเติมเต็มอยู่ร่ำไป แต่ก็เติมไม่เคยเต็มและเติมเต็มไม่ได้

สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (ม.ป.ป. อังอิงใน กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2556) กล่าวไว้ว่า คุณค่าของความเป็นคนหรือเป็นมนุษย์คือความไม่เป็นสัตว์การรักษาคคุณค่าของความเป็นมนุษย์ไว้ให้สมบูรณ์มิใช่การรักษาชีวิตให้ยืนยาวเท่านั้นแต่ต้องรักษาความเป็นคนไว้ไม่ให้สูญเสียไปด้วย กล่าวคือ ความแตกต่างของคนกับสัตว์อยู่ตรงที่สัตว์ไม่รู้จักการใช้เหตุผล เพราะไม่มีปัญญาเท่าเทียมกับมนุษย์ ส่วนใหญ่สัตว์จะดำรงชีวิตด้วยสัญชาตญาณ ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่รู้ว่าการเบียดเบียนส่งผลเสียอย่างไร เพราะพวกมันต้องเอาตัวรอดเพื่อดำรงชีวิตอยู่ แต่มนุษย์นั้นมีการขัดเกลาและปลูกฝังให้มีคุณธรรมมีสติปัญญาเรียนรู้ว่า ความเมตตากรุณานั้นเป็นสิ่งที่ดีหากคนที่ขาดเมตตากรุณามักจะถูกประณามว่า มีจิตใจเยี่ยงสัตว์เดรัจฉานแม้ว่าสัตว์เลี้ยงบางอย่างเช่น แมว หรือสุนัข อาจแสดงความกตัญญูกตเวทิต่อเจ้าของแต่เป็นเพียงในระดับของสัตว์คือ ในระดับที่สติปัญญาของสัตว์จะรู้ได้เท่านั้น ไม่ได้มีความลึกซึ้งอะไร ในขณะที่มนุษย์มีปัญญารู้และเข้าใจว่า ความกตัญญูกตเวทิตานั้นเป็นคุณธรรมที่ประเสริฐและมีประโยชน์ต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้น ความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์จึงหมายถึง การที่มนุษย์ที่รู้จักใช้สติปัญญาและรักษาคุณธรรมต่างๆ ไว้ในการดำเนินชีวิต

Gomes de Matos (2002) กล่าวไว้ว่าการสร้างความเป็นมนุษย์ หมายถึง การสร้างบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ หลักการ อุดมคติ และค่านิยมที่เกี่ยวกับสิทธิของมนุษย์ ความยุติธรรม สันติภาพ และความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยให้บุคคลมีศักยภาพดังกล่าวสำหรับใช้กับชีวิตของตนและการประกอบอาชีพ เพื่อให้บุคคลมีความสง่างามและคงไว้ซึ่งคุณธรรม ศีลธรรมทางวิชาชีพ

เนื่องจากผู้วิจัย ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ เป็นผู้สร้างและพัฒนา ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้นำนิยามคุณลักษณะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ที่ผู้สร้างและพัฒนาโมเดลเลิฟได้ประมวลความคิดและสังเคราะห์มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความเข้าใจตนเอง มีสติและปัญญา ในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิต ตลอดจนการมีสุขภาพที่ดีด้วย เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความดี ความจริง และความรู้อุบัติ โดย

ความดี คือ การรักษาศีลห้าเป็นอย่างน้อยในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การไม่ฆ่าสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม การไม่พูดโกหก และการไม่ดื่มสุรายาเมา

ความจริง คือ ธรรมชาติของชีวิตที่พึงปฏิบัติได้

ความรู้ปฏิบัติ คือ ความรู้ในเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นความรู้ที่คิดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะนำความรู้นั้นไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันตามศีลห้าต่อไปนั่นเอง

ทั้งนี้ จากนิยามหรือคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ข้างต้น หากสามารถสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนเพศศึกษาได้นั้น ผู้วิจัยคาดว่าจะสามารถส่งผลให้ผู้เรียน เห็นคุณค่าชีวิตของตนเองและผู้อื่น มีความรักความเมตตา ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง และผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีแนวโน้มในการปฏิบัติตนที่ลดพฤติกรรมเสี่ยงหรือปัญหาทางเพศ และนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดีต่อไปได้ เช่น การวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้าม รักเดียวใจเดียว การดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง รู้จักยับยั้งชั่งใจ ไม่ตัดสินใจทำสิ่งที่ก่อให้เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษา

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า เพศศึกษา ไว้หลายความหมายและในหลายลักษณะ โดยตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Sex education ซึ่งหมายถึง การศึกษาที่ว่าด้วยกระบวนการต่างๆ ของการสืบพันธุ์ เพื่อให้เข้าใจเรื่องเพศและควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนได้ รวมทั้งยังว่าด้วยข้อเท็จจริงทางชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของชายและหญิงด้วย (สุมาลี สวยสะอาด, 2555)

Kirkendall (1960 อ้างถึงใน สุมาลี สวยสะอาด, 2555) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยให้บุคคลได้นำความรู้เกี่ยวกับเพศไปผสมผสานกับการดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพศศึกษาจึงมิใช่หน่วยการสอนเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ การปฏิสนธิ และการคลอดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการช่วยให้เข้าใจพื้นฐานที่สำคัญทางเพศเมื่อถึงวัยผู้ใหญ่ และเข้าใจถึงบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้

Kelly (2001) ได้กล่าวว่า เพศศึกษา หมายถึง การให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การกระตุ้นในเรื่องการเห็นคุณค่าและพัฒนาทักษะกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ

สุชาติ โสสมประยูร (2546) ได้สรุปความหมายของเพศศึกษาไว้ 3 ข้อ ได้แก่

1) เพศศึกษา หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ควรให้เด็กได้ศึกษาเล่าเรียนภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยการศึกษาศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ

2) เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์อันเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้

3) เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและปรับตัวทางเพศได้อย่างที่ตนเองพอใจและสังคมยอมรับได้

องค์การแพธ (2550) ได้กล่าวว่า เพศศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศ (Sexuality) ที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระและการดูแลสุขภาพอนามัย ทักษะ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทักษะ อารมณ์ และทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่จะช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างเป็นสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2557) สรุปความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ควรให้บุคคลได้ศึกษาภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ หรือเป็นกระบวนการทางการศึกษา เพื่อให้บุคคลได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลมีความรับผิดชอบและแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้

ดังนั้น เพศศึกษาจึงหมายถึง กระบวนการทางการศึกษาหรือเป็นการให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเป็นระบบแก่บุคคลภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยศึกษาถึงสรีรวิทยา การทำงานของระบบสืบพันธุ์ ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ การเห็นคุณค่าและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อให้บุคคลมีทัศนคติที่ดี ก่อเกิดความรับผิดชอบ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ รวมถึงเป็นยอมรับของสังคม

ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2546) ได้แบ่งความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาในทัศนะของครู

เป็นความมุ่งหมายที่มีความโน้มเอียงไปในทางการสร้างเสริมคุณภาพและคุณธรรมให้แก่เด็ก โดยเน้นถึงการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ และการป้องกันไว้ก่อนล่วงหน้ามากกว่าที่จะต้องมาแก้ไขที่ปลายเหตุ ความมุ่งหมายเหล่านี้ ได้แก่

1.1 เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติหรือค่านิยม และแนวคิดที่ต้งามต่อเรื่องเพศให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการตัดสินใจอย่างฉลาด

1.2 เพื่อเป็นการสร้างเสริมทักษะนิสัยและความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่างๆ เหล่านี้ทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม

1.3 เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการทางด้านกายวิภาคสรีรวิทยา สภาพของจิตใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาทของสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

1.4 เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสามารถนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่นในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.5 เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลของการปฏิบัติและการแสดงความประพฤติหรือพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่างๆ ของบุคคลว่าอาจเกิดผลกระทบต่อบุคคลและสังคมได้ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

1.6 เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวความคิดหรืออิทธิพลอื่นๆ ที่อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลใจและปมด้อยต่างๆ ให้ลดน้อยหรือหมดสิ้นไป

1.7 เพื่อช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ของจิตใจและอารมณ์ทางเพศของนักเรียนให้เจริญงอกงามและพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งที่บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนายิ่งขึ้นของครอบครัวและเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

2. ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาในทัศนะของบุคคลทั่วไป

เป็นการเน้นที่การแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ในสังคม และเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุมากกว่าต้นเหตุ หรือเป็นการแก้ไขมากกว่าการป้องกัน โดยมีประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เช่น คดีข่มขืน กระทำชำเรา การฉุดคร่าอนาจาร และคดีอันเนื่องมาจากความผิดปกติทางเพศอื่นๆ

2.2 เพื่อลดปัญหาโสเภณี การค้าประเวณี การปล่อยตัวปล่อยใจในสาธารณะ หรือการสำส่อนทางเพศ

2.3 เพื่อลดปัญหาการแกมโรคและโรคอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ รวมทั้งความผิดปกติทางเพศต่างๆ

2.4 เพื่อลดปัญหาการได้เสียกันก่อนแต่งงาน การหนีตามกัน การท้องก่อนแต่งงาน การทำแท้ง และปัญหาลูกไม่มีพ่อ

2.5 เพื่อลดปัญหาการขัดแย้งภายในครอบครัว การหึงหวง การแยกกันอยู่ บ้านแตก สาแหรกขาด การมีชู้ การมีภรรยาบ่อย และปัญหาหย่าร้าง

2.6 เพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดีสำหรับชีวิตและครอบครัวในอนาคตตามขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติ

2.7 เพื่อสร้างคุณภาพของมนุษย์ให้สมบูรณ์ในทุกๆด้าน อันจะช่วยให้มนุษย์มีความสุข อย่างแท้จริง และมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบเรียบร้อย

องค์การแพธ (2550) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดเพศศึกษา ดังนี้

1. เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบในทางลบอันเนื่องมาจากพฤติกรรมทางเพศ เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อเพศสัมพันธ์

2. เพื่อสร้างเสริมคุณภาพของความสัมพันธ์ทั้งระหว่างเพศ เพื่อน คู่รัก ครอบครัว บนพื้นฐานของการเคารพ และให้เกียรติทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

3. พัฒนาความสามารถในการคิด การตัดสินใจ และการสื่อสาร ที่จะช่วยให้การดำเนินชีวิต ได้อย่างรู้เท่าทันความต้องการของตนเอง สามารถหาทางออกกับแรงกดดันหรือสิ่งชักจูงใจ ทั้งจาก เพื่อนและสิ่งแวดล้อมได้อย่างผู้รู้คิด สามารถรับผิดชอบ และมีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองเลือก

ดังนั้นความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. เพื่อเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ สร้างทัศนคติและแนวคิดที่ดีงามเกี่ยวกับ เรื่องเพศ

2. ลดปัญหาหรือความเสี่ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

3. พัฒนาความสามารถในการคิด ตัดสินใจ และการสื่อสาร ที่ช่วยในการดำเนินชีวิตได้อย่าง รู้เท่าทันตนเอง รับผิดชอบ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองเลือก

4. เป็นรากฐานที่ดีสำหรับการใช้ชีวิตและครอบครัวในอนาคต

ประโยชน์ของการสอนเพศศึกษา

การสอนเพศศึกษานับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่เด็ก ดังนั้น เพศศึกษาจึงให้ ประโยชน์ต่างๆ ได้เช่นเดียวกับวิชาการศึกษาทั่วไปเหมือนกันนอกจากนี้ การสอนเพศศึกษายังมี ประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม เพราะการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาเป็นการทำให้มนุษย์รู้เท่าทัน ตนเอง (สุชาติ โสมประยูร, 2546 และ สุมาลี สวยสะอาด, 2555) โดยประโยชน์ที่สำคัญ ได้แก่

1. เพศศึกษาจะช่วยให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีว่า อวัยวะทุกส่วนของร่างกายและการ เจริญเติบโตในแต่ละช่วงของชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่น่าปรารถนาและมีจุดมุ่งหมายอยู่ด้วยเสมอ กล่าวคือ ถ้า เด็กได้รับอิทธิพลจากความเชื่อใดครอบงำอยู่ก่อนแล้ว เด็กจะสามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องส่วนต่างๆ หรือ หน้าที่การทำงานของอวัยวะใดๆ ของร่างกายออกมาได้อย่างอิสระและปราศจากความกระดากอาย

2. เพศศึกษาจะช่วยเตรียมตัวเด็กให้มีความเข้าใจเรื่องกระบวนการสืบพันธุ์ของมนุษย์อย่าง ชัดแจ้ง เช่น เด็กควรได้รับความรู้ที่ถูกต้องว่า สิ่งมีชีวิตย่อมถือกำเนิดมาจากสิ่งมีชีวิตด้วยกันเสมอ และการสืบพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายย่อมมีลักษณะแตกต่างกันออกไป

3. เพศศึกษาจะช่วยเตรียมตัวเด็กๆ เพื่อให้สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในระหว่างที่ตัวเองเจริญเติบโต โดยเด็กผู้ชายทุกคนควรรู้เอาไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการหลั่งน้ำอสุจิ (Seminal emission) เกิดขึ้นกับตัวเอง และเด็กผู้หญิงทุกคนควรรู้เรื่องการมีประจำเดือน (Menstruation) เอาไว้ล่วงหน้าเช่นเดียวกัน รวมทั้งความรู้เรื่องเพศด้านอื่นๆ เช่น การร่วมประเวณี การตั้งครรรภ์ และการคลอด เด็กควรรู้จะได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้ตามขอบเขตอย่างถูกต้องเหมาะสมด้วยวิธีการหรือวิถีทางที่มีความเหมาะสมตามเพศของตน

4. เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคลวัยหนุ่มสาวทั้งหลายได้มองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความประพฤติทางเพศอาจเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นได้ ดังนั้น จำเป็นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของการกระทำหรือการแสดงออกที่บริสุทธิ์ใจ โดยจะต้องคำนึงถึงจิตใจและสวัสดิภาพของผู้อื่นด้วยเสมอ

5. เพศศึกษาจะช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งเพศของตน รวมทั้งยังมีความชื่นชมยินดีต่อคุณสมบัติและสมรรถภาพของเพศตรงข้ามด้วย

6. เพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังความรู้สึกที่ดีต่อเรื่องเพศโดยให้เด็กได้เห็นว่าเป็นเรื่องเพศของมนุษย์นั้น เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตอย่างแท้จริง เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ประเสริฐและสวยงาม ทั้งยังสามารถช่วยสร้างสรรค์ชีวิตให้แก่บุคคลได้อย่างน่าภาคภูมิใจ

7. เพศศึกษา นับได้ว่าเป็นมาตรการอันสำคัญยิ่งที่จะช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนให้รอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของโรคเอดส์และการถูกละเมิดทางเพศ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาวิกฤตของชาติในปัจจุบัน

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปประโยชน์ของการสอนเพศศึกษาว่า นอกจากจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและการทำงานของสรีระทางเพศ เพื่อเตรียมพร้อมกับการเติบโตในอนาคตแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้ามและเพศของตนเอง รู้จักการดูแลรักษาสุขภาพทางเพศ ป้องกันโรคติดต่อที่อาจจะเกิดขึ้น และส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ป้องกันตนเองจากปัญหาทางเพศต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

การจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา ประกอบด้วย ขอบข่ายหรือหัวข้อในการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของผู้สอน และวิธีการสอน

ขอบข่ายหรือหัวข้อในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา

สภาข้อมูลและการศึกษาเรื่องเพศของสหรัฐอเมริกา (Sex Information and Education Council of the United States หรือ SIECUS) ได้กำหนดแนวคิดและหัวข้อที่ใช้สอนเพศศึกษาไว้ 6 ประการ (McAnulty and Burnette, 2001; SIECUS, 2004; และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ดังนี้

1) พัฒนาการทางเพศ (Human Sexuality Development) ได้แก่ การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศแต่ละช่วงวัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เน้นสาระเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว การสืบพันธุ์ พัฒนาการทางเพศการตระหนัก

ในร่างกายของตนเอง ภาพลักษณ์ต่อร่างกาย (Body Image) ตัวตนทางเพศ และความพึงพอใจทางเพศ (Sexual Identity and Orientation)

2) สุขภาวะทางเพศ หรือสุขภาพทางเพศ (Sexual Health) เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จากความสัมพันธ์ทางเพศได้แก่ การดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศที่เหมาะสมตามวัย การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การคุมกำเนิด การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การข่มขืนทางเพศหรือการล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์

3) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ที่พัฒนาไปตามช่วงชีวิต ได้แก่ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การเรียนรู้และจัดการกับอารมณ์ทางเพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จินตนาการทางเพศ การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ การเชื่อมสมรรถภาพทางเพศการแสดงออกและการตอบสนองทางเพศ

4) สัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Relationships) ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว มิตรภาพ ความรัก การคบเพื่อต่างเพศ ความเป็นพ่อแม่ การแต่งงาน และการใช้ชีวิตคู่ที่ยืนยาว (มีข้อตกลงร่วมกัน)

5) ทักษะส่วนบุคคล (Values, Attitudes and Skills หรือ Personal Skills) ประกอบด้วย ทักษะการเห็นคุณค่า ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้สิทธิส่วนบุคคล ทักษะการต่อรอง ทักษะการปฏิเสธ และทักษะการขอความช่วยเหลือการจัดการกับแรงกดดันจากเพื่อน สิ่งแวดล้อม และอคติทางเพศ การจำแนกแยกแยะข้อมูลที่ต้องการออกจากข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

6) สังคมและวัฒนธรรม (Society, Culture and Human Rights) ประกอบด้วย วิธีการเรียนรู้และการแสดงออกในเรื่องเพศของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม บรรยากาศทางสังคมและวัฒนธรรม เพศกับสังคม บทบาททางเพศ เพศกับกฎหมาย เพศกับศาสนา เพศกับศิลปะ เพศกับสื่อต่างๆ และเพศกับความหลากหลายสิทธิส่วนบุคคล

นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ยังกำหนดประเด็นพัฒนาการทางเพศให้มีการสอนที่เหมาะสมกับวัยและเน้นความทันสมัย เน้นการแก้ปัญหาทางเพศของวัยรุ่น เพื่อชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มที่ยังไม่มีประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ลักษณะของผู้สอน

ในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา ผู้สอนเพศศึกษามีความสำคัญในการดำเนินการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีส่วนร่วม และเกิดการเรียนรู้ (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2555) ซึ่งผู้สอนเพศศึกษาควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เชื่อมั่นในคุณค่าของวิชาเพศศึกษา (Believe in the Subject Value)
2. ใจเย็น (Keep Your Cool)
3. มั่นคง เปิดเผยและเฉียบขาด (Be Forthright)
4. รู้จักวิชาเพศศึกษาเป็นอย่างดี (Know the Subject)
5. เลือกเนื้อหาอย่างฉลาด (Select Topics Wisely) ได้แก่

5.1 สอนจากเรื่องที่ย้ายไปยาก

5.2 สอนจากเรื่องที่ใกล้ตัวไปยังเรื่องไกลตัว

5.3 สอนจากเรื่องที่คุณเรียนรับผิดชอบน้อยไปสู่เรื่องที่คุณเรียนรับผิดชอบมาก

5.4 สอนจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมไปสู่ประสบการณ์ใหม่

6. รู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี (Know Your Learners)

7. รู้จักใช้ภาษาของผู้เรียน (Speak the Learners' Language)

วิธีการสอนเพศศึกษา

ในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2555) ได้สรุปวิธีการสอนเพศศึกษา ไว้ดังนี้

1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูและนักเรียน
2. จัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างทัศนคติและความเข้าใจอันดี
3. ใช้กล่องคำถาม (Question Box)
4. การอภิปรายเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาปราศจากอารมณ์
5. แนะนำหนังสือที่ควรอ่าน
6. โดยทั่วไปควรจัดสอนรวมกันทั้งเพศชายและเพศหญิง
7. บทเรียนตรงตามความสนใจ ความต้องการของเด็ก และปัญหาทางเพศ
8. จัดเตรียมหาคำศัพท์หรือประมวลคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมทั้ง

คำสุภาพต่างๆ

9. เลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน
10. การประเมินผลตามจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียน

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษา ประกอบด้วย หัวข้อในการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของผู้สอน และวิธีการสอน โดยหัวข้อที่ใช้ในการสอนเพศศึกษา แบ่งได้ 6 ประการ ดังนี้ 1) พัฒนาการทางเพศ 2) สุขภาพทางเพศ 3) พฤติกรรมทางเพศ 4) สัมพันธภาพระหว่างบุคคล 5) ทักษะส่วนบุคคล และ 6) สังคมและวัฒนธรรม เน้นความทันสมัยและเหมาะสมกับวัย ซึ่งผู้สอนเพศศึกษาควรมีลักษณะที่มีความเชื่อมั่นในคุณค่าของวิชา ใจเย็น เปิดเผย เลือกลงมืออย่างฉลาด รู้จักผู้เรียนและภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้และนำไปปฏิบัติได้ในทางที่ถูกต้อง นอกจากนี้ วิธีการในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการสร้าง ความคุ้นเคยระหว่างครูกับนักเรียน สร้างทัศนคติที่ดี ใช้กล่องคำถาม ปราศจากอารมณ์ในการสอน ใช้คำศัพท์ที่สุภาพ เลือกอุปกรณ์และเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และประเมินผลตามจุดประสงค์ของบทเรียน

การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอาจจัดได้ทั้งการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพศศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) ดังนี้

1. จัดกิจกรรมตามหลักสูตรกำหนดโดยยึดตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยตรงในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการสาระเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดตัวชี้วัดมาตรฐานของแต่ละสาระการเรียนรู้เป็นเกณฑ์เป้าหมายการเรียนรู้
2. จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเสริมสร้างการเรียนรู้ เติมเต็มเรื่องเพศศึกษาตามวัยของผู้เรียน
3. กำหนดเป็นสาระเพิ่มเติมในโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาตามสภาพความรุนแรงของปัญหา และจัดการเรียนการสอนในสาระเพิ่มเติม

หลักการสำคัญในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา และเรียนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด รวมทั้งยังเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีได้แยกออกมาเป็นรายวิชาต่างหาก แต่สามารถบูรณาการเนื้อหาสาระในสาระวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยยึดตัวชี้วัดมาตรฐานสาระการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการเนื้อหาเพศศึกษา ได้แก่ สุขศึกษาและพลศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาไทย การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศิลปะ ภาษาต่างประเทศ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เพศศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด “สาระการเรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องได้รับการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้เพศศึกษาไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา” สาระที่เป็นเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) มีดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิถีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัวผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรคผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

ทั้งนี้ สามารถจัดสาระเนื้อหาตามมิติเรื่องเพศ 6 ด้าน ตามวัยของผู้เรียน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

	มัธยมศึกษาปีที่ 1	มัธยมศึกษาปีที่ 2	มัธยมศึกษาปีที่ 3
1. พัฒนาการทางเพศ	การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ พัฒนาการทางเพศ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศ	การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในแต่ละช่วงวัย (วัยรุ่นก่อนเรียน วัยเรียน วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ วัยสูงอายุ)
2. สุขภาวะทางเพศ	สุขอนามัยทางเพศ	ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พร้อม	ความสัมพันธ์ของการตีพิมพ์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับเรื่องเพศ และการมีเพศสัมพันธ์
3. พฤติกรรมทางเพศ	การเบี่ยงเบนทางเพศ	ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง และสถานที่เสี่ยง	อนามัยเจริญพันธุ์ การวางแผนครอบครัว ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การตั้งครรภ์ ปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ และแนวทางการป้องกัน ปัญหาผลกระทบ และวิธีหลีกเลี่ยงความรุนแรง
4. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล	การปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศ และคุณค่าความเป็นหญิง-ชาย	การคบเพื่อนต่างเพศ และการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามที่เหมาะสม	ปัจจัยความขัดแย้งในครอบครัว แนวทางการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว
5. ทักษะส่วนบุคคล	ทักษะการปฏิเสธเพื่อป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ (ทักษะการคาดคะเนความเสี่ยง)	ทักษะการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงสถานการณ์คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย การจัดการกับอารมณ์ และความเครียด	ทักษะการคาดคะเนการเกิดความรุนแรงจากเรื่องเพศ ทักษะการโน้มน้าวให้ผู้อื่นคล้อยตามและแก้ปัญหาที่ไม่ใช้ความรุนแรง
6. สังคมและวัฒนธรรม	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ ความเสมอภาคทางเพศ และการวางตัวที่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม	อิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรม สุขภาพและความรุนแรง สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการวัยรุ่น อิทธิพลและความคาดหวังของสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น

* สารการเรียนรู้ตามขอบข่ายเพศศึกษา 6 ด้านข้างต้น ครูสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ในรูปแบบสาระเพิ่มเติมตามความต้องการพัฒนาของแต่ละสถานศึกษา โดยเพิ่มเนื้อหาสาระการเรียนรู้เพศศึกษา ให้ครอบคลุมมากขึ้นได้

การสอนเพศวิถีศึกษา

เพศวิถีศึกษา (Sexuality Education) ในความหมายของกระทรวงศึกษาธิการ หมายถึง “กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และการดูแลสุขภาพอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ” เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคล ที่ช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างเป็นสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล ซึ่งเนื้อหาของเพศวิถีต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็ต้องครอบคลุมหัวข้อหลักๆ ให้ครบ เพื่อให้เพศวิถีศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลของเพศวิถีศึกษารอบด้าน (Comprehensive Sexuality Education) (กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2559)

แนวทางวิชาการสากลของเพศวิถีศึกษา แบ่งหัวข้อหลักออกเป็น 6 มิติ ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ 2) ค่านิยม ทัศนคติและทักษะ 3) วัฒนธรรม สังคมและสิทธิมนุษยชน 4) พัฒนาการของมนุษย์ 5) พฤติกรรมทางเพศ และ 6) สุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ โดยมีหลักของการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และให้ความสำคัญกับการอบรมครูที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพศวิถีศึกษา เพื่อให้โอกาสทั้งครูและนักเรียนได้ทบทวน ปรับทัศนคติและคุณค่าเรื่องเพศ เพื่อพัฒนาทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม (SIECUS, 2004) ซึ่งงานวิจัยจำนวนมาก พบว่า การสอนเพศวิถีศึกษาแบบรอบด้านมีแนวโน้มทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และมีความรับผิดชอบมากขึ้น มากกว่าการสอนในแบบมุ่งเน้นเรื่องการงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว (กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2559)

การวิเคราะห์สถานการณ์เยาวชนและวัยรุ่นในประเทศไทย (ยูนิเซฟประเทศไทย องค์การการกุศล, 2559) พบว่า ผู้ปกครองไทยส่วนใหญ่ไม่สอนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาให้แก่บุตรหลานของตน ข้อจำกัดเกี่ยวกับการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาในครอบครัวเกิดจากวัฒนธรรมไทย โดยในวัฒนธรรมไทยนั้น การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาไม่ถือเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง และผู้ปกครองไม่สามารถพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อว่าการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศจะเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนทดลองมีเพศสัมพันธ์ ในบรรดาปัญหาเกี่ยวกับสุขอนามัยและปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นนั้น การตั้งครภในวัยรุ่นถือเป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดประเด็นหนึ่งในสังคมไทย จากความตระหนักถึงความรุนแรงของสถานการณ์ตั้งครภในวัยรุ่นจึงมีการตราพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครภในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ขึ้น เพื่อกำหนดบทบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการจัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยในปี 2558 องค์การยูนิเซฟได้สนับสนุนมหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการการศึกษาทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษารอบด้านในสถานศึกษาไทย (Comprehensive Sexuality Education: CSE) ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยเป็นโรงเรียนสายสามัญจำนวน 373 โรงเรียน และโรงเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 25 โรงเรียน โดยมีนักเรียนอายุระหว่าง 13-18 ปี ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการศึกษาศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาทั้งที่เป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ในการศึกษานี้ มีการสำรวจว่า มีการสอนเนื้อหาเพศวิถีในด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่ (พัฒนาการ สุขภาวะทางเพศ ความสัมพันธ์ พฤติกรรม เพศภาวะ บทบาททางเพศ ความรุนแรง สิทธิ

ทางเพศและความเป็นพลเมือง และหัวข้ออื่นๆ) โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนกล่าวว่ามีการสอนเนื้อหาเหล่านี้ร้อยละ 63-90 แต่เนื้อหาที่มีการสอนน้อยที่สุดคือสิทธิทางเพศ และความเป็นพลเมือง ขณะที่มีการสอนที่เน้นเรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ สรีระและพัฒนาการทางเพศ เป็นส่วนใหญ่ มีการตกเดือนให้เห็นผลกระทบเชิงลบและอันตรายของเพศสัมพันธ์โดยอยู่ในกรอบความสัมพันธ์ต่างเพศ ขณะที่มีการสอนเรื่องรักเพศเดียวกันน้อย และนักเรียนส่วนใหญ่ประเมินว่าตนมีความรู้ดีเกี่ยวกับการคุมกำเนิดและการมีประจำเดือน แต่เมื่อสอบถามความรู้ พบว่า มีเพียงนักเรียนจำนวนน้อยที่สามารถตอบคำถามปรนัยเกี่ยวกับการมีประจำเดือนได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่านักเรียนหญิงมีการใช้ยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินและไม่ถูกต้อง โดยไม่กล้าต่อรองกับคูให้ใช้ถุงยางอนามัย เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่อง “เพศสัมพันธ์โดยไม่แต่งงานของวัยรุ่นที่รักกันและมีการป้องกัน” พบว่า ครูเห็นด้วยกับเรื่องนี้ (ร้อยละ 31-45) น้อยกว่านักเรียน (ร้อยละ 45-66)

ดังนั้น การเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา ถูกคาดหวังให้เข้ามาแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ และปัญหาทางสังคม ซึ่งในประเทศไทยได้รับการพัฒนาทั้งในแง่คุณภาพเนื้อหา มีการขยายพื้นที่ที่จัดการเรียนการสอนและมีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหลายหน่วย เพื่อลดปัญหาดังกล่าว

คุณธรรมกับเพศศึกษา

เสาวนีย์ พนิชโยวาท (2550) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงเพศศึกษากับคุณธรรมว่า การสอนเพศศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้ความรู้สร้างความเข้าใจ เกิดกติกาในกลุ่ม รู้จักคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจ รวมทั้งรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการตัดสินใจนั้น หากมองผิวเผิน เพศศึกษา กับ คุณธรรม ดูเหมือนจะอยู่คนละขั้ว แต่มองลึกลงไปเนื้อหาแล้วจะเห็นว่า ทั้งสองล้วนมุ่งให้เด็กและเยาวชนเป็นคนดี มีเหตุผล รับผิดชอบ รับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากเหตุ และยอมรับผลจากการกระทำของตนเอง ทั้งสองจึงสามารถบูรณาการกันได้โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน (โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ, 2550)

นอกจากนี้ สถาบันศาสนา โดยศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ฯลฯ ได้มีคำสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ด้วย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติทั้งทางกาย วาจา และจิต ของศาสนิกชน นอกจากนี้ เมื่อมีพิธีกรรมทางศาสนาในประเพณีการแต่งงาน พระมักจะมีโอกาสเทศนาหรืออบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องชีวิตการครองเรือนให้แก่คู่บ่าวสาวอีกด้วย (สุมาลี สวยสะอาด, 2555)

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย (2554) ได้ทำการทบทวนรายงานวิจัย พบว่า ผลการสังเคราะห์โปรแกรมเพศศึกษาในประเทศที่พัฒนามี 83 เรื่องที่พบว่า โปรแกรมเพศศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของวัยรุ่นใน 6 ด้าน คือ ความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ความถี่การมีเพศสัมพันธ์ การลดจำนวนคู่นอน การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิด และพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ ในขณะที่เพียงร้อยละ 7 ของผลการประเมินระบุว่าวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงในทางที่แยกลง นอกจากนี้ยังมีรายงานวิจัยสรุปขององค์กรเอดส์แห่งสหประชาชาติ ได้สรุปผลการศึกษารายงานวิจัยการสอนเพศศึกษาจาก 68 เรื่อง ในหลายประเทศ พบว่า การสอนเพศศึกษาไม่ได้ทำให้เด็กมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น แต่ชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ลดจำนวนคู่นอน ลดการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและลดการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาที่พบดังกล่าวเป็นบริบทของประเทศที่พัฒนาที่มีบริบทในลักษณะสังคมที่

มีเสรีภาพในเรื่องเพศ แต่ในประเทศไทยในเรื่องการสอนเพศศึกษายังมีข้อจำกัดเชิงบริบทตามสังคมและวัฒนธรรมไทย ดังนั้น การจัดโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนไทยจึงยังมีคำถามว่าคุณลักษณะของโปรแกรมเพศศึกษาใดที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ และเหมาะสมสำหรับเยาวชนไทย

เอมอชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาแบบคุณธรรมศึกษา (Moral Education) นั่นคือ การสอนให้มีคุณธรรมในเรื่องการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม โดยเฉพาะในเรื่องความมีวินัย ซึ่งเน้นในเรื่องความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความอดทน

ในการนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนให้ผู้เรียนมีคุณธรรมสอดแทรกไปกับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษานั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตอย่างมีสติรอบคอบ ไม่เบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น และเห็นคุณค่าชีวิตของตนเอง รู้จักยับยั้งชั่งใจก่อนตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ลดปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคมต่อไป

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ

เอมอชมา วัฒนบุรานนท์ (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา โดยศึกษาผู้เรียนรายวิชามรณศึกษาในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ได้ผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ทำให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ “รูปแบบความรัก” (LOVE MODEL) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E)

2. ผลการใช้รูปแบบความรัก (LOVE MODEL) หรือโมเดลเลิฟในการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา พบว่า 2.1) นิสิตกลุ่มที่เรียนมรณศึกษาปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยด้านเนื้อหาความรู้และด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์หลังเรียนแตกต่างกันกับกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนมรณศึกษาที่เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นของรัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ นิสิตที่เรียนมรณศึกษาในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน รวมทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เรียนและนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นของรัฐมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน 2.2) นิสิตกลุ่มที่เรียนมรณศึกษาปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สูงกว่านิสิตกลุ่มที่เรียนในปีการศึกษา 2552 ทั้งนี้กลุ่มผู้เรียนมรณศึกษา ได้ระบุว่าเรียนรู้ความดีในด้านความรักความเมตตา ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น มองชีวิตมีค่า และรู้จักแผ่เมตตา เรียนรู้ความจริงว่าความตายเป็นเรื่องธรรมชาติ และได้รับความรู้เกี่ยวกับความตายในมุมมองต่างๆ พิธีกรรมทางศาสนา กฎหมาย การจัดการอาณัติเกี่ยวกับความตาย การฝึกปฏิบัติการสอนมรณศึกษา และการรู้จักใช้ชีวิตที่มีคุณค่าโดยไม่ประมาท

3. นิสิตกลุ่มที่เรียนมรณศึกษาในปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ได้ระบุถึงความพึงพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการอภิปราย การบรรยายของอาจารย์และวิทยากร การ

แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก การรู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น จากการสะท้อนความรู้สึก การเล่าประสบการณ์ การระบายความรู้สึก เกี่ยวกับความตาย การจัดสุนทรียสนทนา กิจกรรมการฝึกสมาธิ การสวดมนต์ การแผ่เมตตา การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีศึกษา การศึกษาพิธีกรรมเกี่ยวกับความตาย การเขียนคำไว้อาลัย การฝึกปฏิบัติการสอนมรณศึกษา สำหรับปีการศึกษา 2553 มีการบันทึกเทประหว่างการสอนมรณศึกษา และมีการใช้เอกสารคำสอนซึ่งพบว่า ผู้ให้ข้อมูลเห็นด้วยกับการบันทึกเทประหว่างการสอน และเห็นว่าเอกสารคำสอนเป็นเอกสารที่ดีด้วย

เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2555) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่เรียนรายวิชาเพศศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 80 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 แผน ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหาทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ควรมีนโยบายให้จัดการเรียนรู้โดยใช้ “รูปแบบความรัก” ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาต่างๆ ทุกรายวิชา และครอบคลุมทุกระดับชั้น เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรมนำความรู้”

เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2556) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดีศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสวัสดีศึกษา จำนวน 60 คน และรายวิชาเพศศึกษา จำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดีศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหาทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสวัสดีศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบ “ความรัก” ในการจัดการเรียนรู้ระหว่างวิชาเพศศึกษาและสวัสดีศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ หลังเรียนของทั้งสองรายวิชา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดีศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุดทั้งสองรายวิชา ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ ควรมีนโยบายให้จัดการเรียนรู้โดยใช้ “รูปแบบความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาต่างๆ ทุกรายวิชา และครอบคลุมทุกระดับชั้น เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรมนำความรู้”

เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) ได้ทำการวิจัยพัฒนาโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์: ชุดโครงการวิจัยสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาโมเดลเลิฟสำหรับสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนิสิตระดับอุดมศึกษา และ 2) นำโมเดลเลิฟไป

ใช้เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชามรณศึกษา เพศศึกษา และสวัสดิศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชามรณศึกษา เพศศึกษา และสวัสดิศึกษา จำนวนรวม 310 คน ซึ่งยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย การดำเนินการวิจัยมี 4 โครงการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การสร้างและพัฒนาโมเดล เลิฟ โดยการทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้รายวิชามรณศึกษา 2 โครงการในปีการศึกษา 2552 และ 2553 ซึ่งใช้ตัวอย่างจำนวน 90 คน และระยะที่ 2 การนำโมเดลเลิฟไปใช้ในการทำวิจัยการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษาเพื่อยืนยันผลการใช้โมเดลเลิฟ 2 โครงการ ในปีการศึกษา 2554 และ 2555 ซึ่งใช้ตัวอย่างจำนวน 220 คน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1) โมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่ พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งได้รับการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 มาตรฐาน ได้แก่ ความถูกต้อง ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นนัยทั่วไป และความพึงพอใจ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนี ประสิทธิภาพ 0.50 ขึ้นไป

2) ผลการนำโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ไปใช้ในรายวิชา มรณศึกษา เพศศึกษา และสวัสดิศึกษา พบว่า ผู้เรียนได้รับการสร้างเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ) สูงขึ้นก่อนเรียนเป็นตัวแปรร่วม (covariate variables) ก็พบว่า ผู้เรียนได้รับการสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โมเดลเลิฟสามารถนำไปใช้ในรายวิชาทั้งสามที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับ ผู้เรียนได้

รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นโดยประยุกต์ใช้ โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น : กรณีศึกษา วิชาเพชรบุรีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การทดสอบคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การทดสอบคะแนนเจตคติ ชุมชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟข้างต้น พบว่า โมเดลเลิฟ ได้ถูกคิดค้นและ พัฒนาขึ้นโดย รศ.ดร.เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ ซึ่งเป็นโมเดลที่ได้รับการประเมินมาตรฐานทั้ง 6 มาตรฐานในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความถูกต้อง ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นนัยทั่วไป และความพึงพอใจ นอกจากนี้ จากงานวิจัยพบว่า โมเดลเลิฟ ช่วยพัฒนาความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติให้กับผู้เรียน รวมไปถึง การคิดอย่างมี วิจารณญาณ และเจตคติของผู้เรียนต่อชุมชนท้องถิ่น (เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์, 2555, 2556, 2557; รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

เอมอชมา วัฒนบุรานนท์ (2553) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา โดยศึกษาผู้เรียนรายวิชามรดกศึกษา ปีการศึกษา 2552 จำนวน 33 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยความรู้ของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้เขียนอธิบายอย่างชัดเจนว่า ได้เรียนรู้ความดีจากการปฏิบัติสมาธิ แม่เมตตา สวดมนต์และการทำในสิ่งที่ดีให้แก่ผู้อื่น ส่วนความจริงในเรื่องความตายนั้นเรียนรู้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และได้รับความรู้จากเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความตายในมุมมองต่างๆ พิธีกรรมทางศาสนา การจัดการอารมณ์เกี่ยวกับความตาย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การสอนมรดกศึกษา และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย และ 2) ผู้ให้ข้อมูลได้ระบุดังความพึงพอใจที่ได้รับความรู้และประสบการณ์มากขึ้น ตลอดจนได้มองตนเองในด้านความรู้สึก ความนึกคิด และการแสดงออกผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

พรทิพย์ ไชยโส และคณะ (2553) ศึกษาเรื่องการพัฒนา KASET โมเดล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สู่การเป็นสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ให้มีความสามารถในการจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 2) พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพที่ดีทั้งกาย ใจ เพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และ 3) ส่งเสริมให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างบัณฑิตให้มีหัวใจของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และกำหนดเป็นนโยบายของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนานิสิต อาจารย์ บุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์ โดยกลุ่มที่ศึกษา ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 30 คน นิสิตทุกชั้นปี และบุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์

ผลการศึกษาดำเนินงานที่ได้ คือ คณะศึกษาศาสตร์ได้พัฒนา KASET Model ซึ่งประกอบด้วย

K = Knowledge Management: การจัดการความรู้ให้คณาจารย์ บุคลากร นิสิต และบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นถึงคุณค่าในการพัฒนาตน เพื่อการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

A = Actions Research: การทำวิจัยในชั้นเรียนโดยคณาจารย์ทุกภาควิชาของคณะศึกษาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2552

S = Social Guidance: การชี้นำสังคมโดยบูรณาการนำแนวคิดจิตตปัญญาการพัฒนาแบบองค์รวมให้คณะศึกษาศาสตร์เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และเป็นสถาบันต้นแบบในการพัฒนาทางการศึกษาที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษา

E = Empowerment: การสร้างศักยภาพบุคลากรในการเป็นฐานข้อมูลทางจิตตปัญญาศึกษา โดยมีความเชื่อในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่จะส่งผลในการพัฒนาในด้านอื่นๆ

T = Training: การฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณาจารย์ นิสิต บุคลากรในคณะ บุคลากรเครือข่าย สู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เช่น การจัดทำ “หลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์”

สำหรับข้อสรุปที่ได้เรียนรู้จากการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ได้มีโอกาสที่จะพัฒนา หรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตนเอง และมองเห็นคุณค่าในตัวผู้อื่น อันที่จะนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์มาเพื่อสืบทอด ปรึกษา และเจตนารมณ์ของคณะศึกษาศาสตร์ และ 2) คณะศึกษาศาสตร์ได้สร้างแหล่งเรียนรู้ และเผยแพร่แนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนิสิตทั้งในสถาบัน และนอกสถาบัน (สถาบันเครือข่าย 25 สถาบัน) ในการพัฒนานิสิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ธีรศักดิ์ อุ่ณารมณเลิศ และคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการนิยาม/แนวความคิด และปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ : การขับเคลื่อนจิตวิญญาณของผู้เรียนด้วยพลังทางการศึกษา พบว่า การสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการนิยาม/แนวความคิดและปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ : การขับเคลื่อนจิตวิญญาณของผู้เรียนด้วยพลังทางการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับนิยาม/แนวความคิดและปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยการสังเคราะห์การจัดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4 กลุ่มของแผนงานพัฒนาจิตเพื่อสุขภาพและการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการสังเคราะห์ พบว่า

1. ผู้เข้าร่วมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีนิยาม/แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนี้

“การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับความสนใจความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมอย่างสมดุล และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีเหตุผล”

2. ผู้เข้าร่วมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้กำหนดปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่นการมีจิตอาสา มีความสามารถในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการมีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจและสุขภาพทางสังคมเพื่อสร้างให้ผู้เรียนก้าวไปสู่การเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2.2 ด้านผู้สอน ประกอบด้วย บทบาทในการเป็นผู้บริหารและบทบาทในการเป็นผู้สอน

2.2.1 บทบาทในการเป็นผู้บริหาร ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์และเข้าใจบริบทการเรียนรู้อื่นๆ และสร้างศรัทธา เพื่อหาทีมงานการบริหารงานด้วยความโปร่งใสเท่าเทียม มีส่วนร่วมการทำงานในเชิงรุก และการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.2.2 บทบาทในการเป็นผู้สอน ประกอบด้วย การเป็นผู้จัดการการเรียนรู้ การเข้าใจและเข้าถึงนักเรียนอย่างถ่องแท้ ความทุ่มเท มุ่งมั่น และเอื้ออาทร การเป็นต้นแบบที่ดี การสร้างกระบวนการหล่อหลอมคนดี

2.3 ด้านครอบครัว ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมทั้งแบบเป็นทางการ โดยการศึกษาเชิงการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีส่วนร่วมแบบไม่เป็นทางการโดยการสนับสนุนกิจกรรมให้เกิดผล และส่งข้อมูลป้อนกลับสู่โรงเรียน

2.4 ด้านสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย องค์กรแห่งความผูกพันสิ่งแวดล้อมที่ดีและหล่อหลอมแรงบันดาลใจ

2.5 ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย การให้การรับอย่างสมดุล และแหล่งการเรียนรู้นอกตำรา

โดยปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง 5 ปัจจัยข้างต้นต้องมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เกื้อกูลและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยมีปัจจัยด้านผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

พระมหาพยุหศักดิ์ ธมฺมวิสุทธิเมธี (โสภาสาย) (2554) ได้ศึกษาวิเคราะห์มนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธปรัชญา ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษามนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวปรัชญา (2) เพื่อศึกษามนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธปรัชญา (3) เพื่อวิเคราะห์วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเรื่องมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวปรัชญา พบว่า มนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวปรัชญานั้นจะต้องรู้จักสิ่งที่เป็นประโยชน์และมีประโยชน์ มีความรู้สึกนึกคิด เป็นศูนย์รวมของสสารและจิต รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักการตัดสินใจ รู้จักเลือกในสิ่งที่เป็นประโยชน์ รู้จักทำสิ่งที่ไม่เป็นสาระให้เป็นสาระ และรู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดี เป็นคนดี ชีวิตของมนุษย์ผู้นั้นก็จะสมบูรณ์ มนุษย์ในฐานะสัตว์ที่สามารถฝึกฝนพัฒนาตนเองได้จะต้องฝึกฝนพัฒนาด้านความประพฤติทางกายและวาจา ฝึกฝนพัฒนาด้านจิตใจ และฝึกฝนพัฒนาด้านปัญญา เพื่อให้ถึงธรรมชาติที่เป็นองค์ประกอบแห่งชีวิตมนุษย์นั่นก็คือ การถึง “ภาวะพิเศษของมนุษย์” ได้แก่ การบรรลุธรรม การตรัสรู้ การรู้แจ้งแห่งสัจธรรม

มนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธปรัชญานั้นพบว่า มนุษย์จะต้องเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทางจิตใจ โดยมุ่งเน้นความเป็นผู้มีใจสูง เป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในพระพุทธศาสนา เป็นผู้ที่รู้จักการงดเว้นจากการทำความชั่ว ทำความดีให้เกิดขึ้น เป็นผู้ที่มีจิตใจสูงรู้จักทำสิ่งที่มีประโยชน์ให้แก่ตนและสังคม มีความเห็นที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม สามารถปฏิบัติตนให้เป็นอยู่อย่างมีความสุขทั้งทางกาย ทางจิตใจ มีสติปัญญา และแก้ปัญหาของสังคมให้มีความสุขได้ จะต้องรู้จักอบรมใจของตนเองในเรื่องของการกระทำอันสำเร็จแล้วแต่ใจ เป็นผู้ที่อยู่เหนือปัญหาทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นมนุษย์ที่เต็มเปี่ยมแห่งความเป็นมนุษย์ หมายความว่า เป็นมนุษย์ที่ไม่มีปัญญา มีความเยือกเย็น ทั้งในแง่ของวัตถุในแง่ของร่างกาย ในแง่ของจิตใจ และมีการสงเคราะห์เพื่อนมนุษย์

วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น พบว่า วิธีการที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ในแต่ละระดับจนถึงขั้นสูงสุดนั้นจะต้องฝึกฝนส่งเสริมและพัฒนาขึ้นไปตามลำดับ ก่อนอื่นนั้นจะต้องรู้จักหลักการปฏิบัติเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ก่อน ซึ่งก็คือ การทำให้มนุษย์มีความเจริญ ทำสิ่งที่ยัง

ไม่มีให้เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองโดยอยู่บนหลักของการพัฒนาทางด้านศิลปกรรม จิตใจ และ ปัญญา เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์สูงสุดแก่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยอาศัยหลักกรรม เช่น เบญจศีล เบญจธรรม กุศลกรรมบถ และอริยมรรค ซึ่งเป็นหลักกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ในขั้นต้น ขั้นกลาง จนถึงการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในขั้นสูง

วิธีการปฏิบัติตามหลักสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สรุป หลักสำคัญในการปฏิบัติได้ 6 ประการ ได้แก่ (1) ต้องศึกษาหลักกรรมแต่ละข้อให้เข้าใจอย่าง ถ่องแท้ (2) ต้องนำเอาหลักกรรมแต่ละข้อที่ศึกษาเข้าใจดีแล้วมาระลึกไว้ในใจเสมอ (3) ต้องนำ หลักกรรมแต่ละข้อมาพิจารณาในการนำมาปฏิบัติตามให้ถูกต้อง (4) ต้องมีความ อดทน อุทิศตน พยายาม และบากบั่นในการประพฤติตามหลักกรรมแต่ละข้อเนื่องๆ (5) ต้องหมั่น สร้างความดีอันเป็นกุศลที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น และหมั่นรักษาความดีที่เกิดขึ้นแล้วให้ คงอยู่ และ (6) ต้องหมั่นเพียรละบาปอันเป็นอกุศลที่เกิดขึ้นแล้วให้หมดไป และไม่ให้บาปอันเป็น อกุศลที่ยังไม่เกิดให้เกิดขึ้น เมื่อทำได้เช่นนี้แล้ว มนุษย์ก็จะกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้

Todres et al. (2009) ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์เพื่อการวิจัยเชิงคุณภาพ (The Humanization of Healthcare : A Value Framework for Qualitative Research) เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการศึกษาจากมุมมองและประสบการณ์ของความเป็นมนุษย์ที่สามารถให้ หลักฐานที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติต่อ โดยการศึกษานี้ได้พัฒนารอบแนวคิดสำหรับความ เป็นมนุษย์ผ่านตัวอย่างที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง จากการศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้เสนอกรอบ แนวคิดเกี่ยวกับมิติของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 8 ด้าน ซึ่ง เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) ได้ แปลและเรียบเรียงไว้ดังนี้

1. การรู้จักตนเอง (Insiderness) ความเป็นมนุษย์ คือ การมีชีวิตอยู่ในโลกที่มีความ เป็นตัวของตัวเอง บุคคลเป็นผู้กำหนดหรือกำกับตนเอง ซึ่งเป็นความรู้สึกจากภายในบุคคล ที่ทำให้บุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ตลอดจนเป็นความรู้สึกหยิ่งรู้หรือรู้จักตนเอง
2. ความมีศักดิ์ศรี (Agency) ความมีอิสรภาพและปฏิบัติภายในขอบเขตจำกัด ซึ่งเป็นความรู้สึกของความมีศักดิ์ศรีในตนเอง (Human Sense of Dignity) เป็นการรู้จักรับผิดชอบในการดูแลตนเอง ทำอะไรด้วยตัวเอง หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
3. ความเป็นเอกลักษณ์ (Uniqueness) ความเป็นเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะใน ตัวบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับช่องว่างและเวลา (Space and Time) เฉพาะของแต่ละบุคคล ความเป็นตัว ของตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ
4. การอยู่ร่วมกัน (Together) ความเป็นมนุษย์คือ การอยู่ร่วมกัน ซึ่งเชื่อมโยงกับ ความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง กับความสัมพันธ์กับผู้อื่น การสนทนากันอย่างเป็นมิตรไมตรีต่อกัน หรือสุนทรียสนทนา หรือการเล่น การร่วมกิจกรรม ทำให้แต่ละบุคคลได้มีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์ หรือปัญหาของกันและกัน เป็นการแสดงความรู้สึกที่จะแสดงความเอื้ออาทรต่อกัน และดูแลเอาใจใส่ กัน มีความรู้สึกที่เป็นเจ้าของร่วมกับผู้อื่น (Sense of Believe with Others)
5. การสร้างความรู้สึก (Sense-Making) เป็นความรู้สึกเข้าใจในความหมายของสิ่ง ต่างๆ เหตุการณ์และประสบการณ์ในชีวิตของแต่ละบุคคล เป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมี

ความรู้สึกเห็นความสำคัญของความเป็นมนุษย์ที่มีความหมายและมีการดูแลมากกว่าความจริงทางตัวเลขหรือสถิติ

6. การเดินทางชีวิตของบุคคล (Personal Journey) ความเป็นมนุษย์คือการเดินทางจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงเกี่ยวกับความรู้สึกของความต่อเนื่อง (Sense of Continuity) ในตัวบุคคล การศึกษาเรื่องราวหรือประสบการณ์ในอดีต ช่วยเชื่อมโยงเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่ไม่คุ้นเคยในอนาคตได้ ซึ่งหากมีเหตุการณ์ที่บุคคลไม่อาจคาดเดาได้หรือไม่เคยประสบ อาจทำให้ตกใจ วิดกกังวล หรือหันเหจากประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนได้ ดังนั้น การเดินทางในชีวิตของแต่ละบุคคลย่อมต้องมีความหมาย

7. ความรู้สึกของการมีที่อยู่อาศัยของตน หรือความรู้สึกของการรู้จักสถานะของตนเอง (Sense of Place) ความเป็นมนุษย์คือ การมีที่อยู่หรือพื้นที่เฉพาะของตน ซึ่งสถานที่เฉพาะนี้คือ ความรู้สึกของการมีบ้านที่มีความหมาย มีคุณค่า ได้แก่ ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ ในเรื่องความมั่นคง ความสะดวกสบาย ความคุ้นเคยและความต่อเนื่อง อาจกล่าวได้ว่า การมีความรู้สึกถึงการมีพื้นที่จำเพาะของตนเองเป็นการรู้จักสถานะของตนเองนั่นเอง

8. การสร้างความเป็นตัวตน (Embodiment) การสร้างความเป็นตัวตน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันระหว่างบุคคล การเอาใจใส่ในตัวบุคคล สถานที่ และชีวิตการงาน โดยการสร้างความเป็นตัวตน ประกอบด้วย กายและจิต ซึ่งสัมพันธ์กัน การสัมผัสทางกายช่วยสื่อสาร “สถานะของตนเอง” (State of Self) แทนคำพูดได้

สุดท้ายนี้ คณะผู้วิจัยได้สรุปถึงความสัมพันธ์ของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์และการวิจัยเชิงคุณภาพว่า ต่างช่วยกันสนับสนุนให้เห็นถึงความสำคัญของความเป็นมนุษย์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า ในประเทศไทยได้มีการศึกษาข้อมูลเพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งขององค์กรและของบุคคล รวมไปถึงการศึกษาถึงนิยาม/แนวคิด ปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น การใช้แนวคิดจิตตปัญญาศึกษาในการจัดการเรียนรู้มรรคศึกษาเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และศึกษาการพัฒนา KASET โมเดล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สู่การเป็นสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้ได้โมเดลในการพัฒนาองค์กร อันจะนำไปสู่การพัฒนาคนในองค์กรให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น แต่ก็ยังไม่มีการระบุถึงลักษณะหรือองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อย่างชัดเจน ส่วนการวิจัยในต่างประเทศเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยได้เสนอคุณลักษณะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ใน 8 มิติ (เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์, 2553; พรทิพย์ ไชยโส และคณะ, 2553; อีร์ศักดิ์ อุ๋นอารมณ์เลิศ และคณะ, 2553; พระมหาพยุงค์ศักดิ์ ธมมวิสุทธิเมธี (โสภาสาย), 2554; Todres et al., 2009)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

สิงหา จันทน์ขาว (2550) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสังคีติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสังคีติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีติจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 30 ใช้แผนการสอนจำนวน 4 แผน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีติพบว่า หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติสูงขึ้น และเมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีอริยสังคีติพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีติกับการสอนด้วยวิธีปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และด้านเจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีติหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ ส่วนในด้านการปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ แต่ก็มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และเมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีติกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติก็พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่เรียนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีอริยสังคีติ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสังคีติโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

วโรชา คล้ายแจ้ (2552) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เพศศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติจำนวน 35 คน ใช้แผนการสอนจำนวน 6 แผน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และเจตคติสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาก็คพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และด้านเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับการเรียนด้วยวิธีปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหานักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมาณเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะงานวิจัยและขนาดอิทธิพลของลักษณะงานวิจัยโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของเยาวชนในประเทศไทย ประชากรคือ งานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนจำนวน 29 เรื่อง และมีการเผยแพร่รายงานระหว่าง พ.ศ. 2543-2552 ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานที่ทำงานวิจัยโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัย (n=18) ช่วงเวลาที่มีรายงานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนมากที่สุด คือ ระหว่าง พ.ศ. 2548-2552 (n=20) ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้ทฤษฎีแบบบูรณาการคือ ใช้ทฤษฎีมากกว่าหนึ่งทฤษฎี (n=19) โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมมากที่สุด (n=9) ส่วนใหญ่ใช้วิธีการอภิปรายกลุ่ม (n=20) การติดตามผลใช้วิธีวัดผลลัพธ์หลังสิ้นสุดโปรแกรมมากที่สุด (n=11) ตัวแปรอิสระ (intervention) เน้นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากที่สุด (n=12) รองลงมาคือด้านเจตคติเรื่องเพศ (n=10) และพฤติกรรมเรื่องเพศ (n=5) การวัดตัวแปรตามที่ใช้วัดผลลัพธ์สุขภาพคือ วัดความรู้การป้องกันมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย (n=12) และทักษะชีวิต (n=7) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามมากที่สุด (n=19) วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (n=29) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา (n=24) โดยใช้ตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (n=12) ส่วนใหญ่ใช้ขนาดตัวอย่าง 30-60 คน (n=22) นิยมใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มเข้ากลุ่ม (n=16) ใช้สถิติทดสอบที (t-test) โดยมีการตั้งสมมติฐานแบบทางเดียว (n=20) มากที่สุด และเมื่อวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลพบว่า คุณลักษณะของโปรแกรมเพศศึกษาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มี 4 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ทฤษฎีหลายทฤษฎี (WES = 0.49) การใช้วิธีการอภิปรายแบบกลุ่มย่อยมีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด (WES = 0.53) โปรแกรมเพศศึกษาที่มีองค์ประกอบรวมทั้งด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด (WES = 0.48) และจำนวนแผนการสอน 6-8 แผน มีขนาดอิทธิพล (WES = 0.31) มากกว่าการใช้จำนวนแผน 1-4 แผน (WES = 0.16)

พงศธร สุกิจญาณ (2556) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนหลักไตรสิกขาจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 30 คน ใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติ ของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักไตรสิกขาและการเรียนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) คะแนนความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ยอดแก้ว แก้วมิ่งสา (2557) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน

แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในตนเองของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย (2557) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวน 26 คน แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาจำนวน 13 คาบเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา บันลือศักดิ์ (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจและทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 75 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 37 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 50 นาที และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 38 คน ที่เรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาในประเทศไทย พบว่า มีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา ได้แก่ ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีวิจัยสั่งสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เพศศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของ แครทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา การเปรียบเทียบ

ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจและทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่อง เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลศึกษาทำให้ได้รูปแบบหรือแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพศศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมาน เกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะ งานวิจัยและขนาดอิทธิพลของลักษณะงานวิจัยโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมสุขภาพของเยาวชนในประเทศไทยต่อไป (สิงหา จันทน์ขาว, 2550; วโรชา คล้ายแจ้ง, 2552; เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ, 2554; พงศธร สุกิจญาณ, 2556; ยอดแก้ว แก้วมิ่งสา, 2557; จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย, 2557; จินตนา บันลือศักดิ์, 2558)

งานวิจัยต่างประเทศ

Yun et al. (2011) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความคืบหน้าของการใช้รูปแบบการสอน เพศศึกษาตามกระแสวัฒน ธรรมตะวันตก (The Practical and Progress of Western Mainstream Sex Education Models) โดยรูปแบบการสอนเพศศึกษาในสังคมตะวันตกร่วมสมัย ได้แก่ รูปแบบการสอนเพศศึกษาแบบ “การงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น” (Abstinence – Only Sex Education) และรูปแบบการสอนเพศศึกษาแบบผสมผสานความรู้เรื่องเพศและจิตวิทยา เรื่องเพศ (Comprehensive Sex Education) จากการศึกษาการใช้รูปแบบการสอนเพศศึกษาทั้งสองรูปแบบในประเทศจีน พบว่า รูปแบบ “การงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น” ใช้การผูกมัดทาง คุณธรรมจริยธรรม เพื่อยับยั้งพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ซึ่งเป็นการสกัดกั้นหรือเก็บบกความ ต้องการทางเพศของวัยรุ่น ในขณะที่การสอนเพศศึกษาแบบผสมผสาน เป็นการให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเปิดกว้างในเรื่องเพศ และมีพฤติกรรมทางเพศตามอำเภอใจ ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขจุดอ่อนของ ทั้ง 2 รูปแบบ จึงจำเป็นต้องมีสร้างรูปแบบการสอนเพศศึกษารูปแบบใหม่ขึ้นมาโดยเน้นคุณธรรม จริยธรรมเป็นพื้นฐาน คณะผู้วิจัยจึงได้นำเสนอรูปแบบการสอนเพศศึกษาใหม่ คือ รูปแบบการสอน เพศศึกษาแบบ “คุณธรรม” (Moral Sex Education) ร่วมกับการนำจุดเด่นของรูปแบบเดิม 2 รูปแบบมาใช้ โดยเน้นที่คุณธรรมศึกษาในทางบวกให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ รู้จักคิด รู้จักยับยั้งชั่งใจ และรู้จักตัดสินใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทางเพศ พร้อมทั้งเรียนรู้ถึงการพัฒนาคติภาพและวัฒนธรรมของสังคมด้วย

Rijsdijk et al. (2011) ศึกษาโปรแกรม โลกเริ่มที่ตัวเรา: การประเมินผลพหุระดับโปรแกรม การสอนเพศศึกษาแบบผสมผสานของกลุ่มวัยรุ่นในยูกันดา (The World Starts With Me: A Multilevel Evaluation of a Comprehensive Sex Education Programme targeting Adolescents in Uganda) โดยใช้ชื่อว่า “โลกเริ่มที่ตัวเรา” (The World Starts With Me หรือ WSWM) ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ประเทศยูกันดา โดยศึกษาตัวชี้วัดด้านสังคมและความรู้ ของการมีพฤติกรรมทางเพศในเรื่องการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย และการมี เพศสัมพันธ์แบบสมัครใจ กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 853 คน กลุ่ม ควบคุมจำนวน 1,011 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้โปรแกรม WSWM ทำให้กลุ่มทดลองมีความเชื่อ

ในสิ่งที่สามารถหรือไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ บรรทัดฐานทางสังคมที่มีผลต่อการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งทัศนคติ และความตั้งใจเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย และความสามารถในตนเองในการจัดการกับความรุนแรงทางเพศ นอกจากนี้คะแนนความรู้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการไม่ติดเชื้อ HIV ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้คือ โปรแกรม WSWM ควรมีการปรับปรุงให้เป็นระบบมากขึ้น ก่อนการนำไปใช้ และคำนึงถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย

ในปี 2013 ต่อมา Rijsdijk et al. (2013) ได้ศึกษาถึงผลการใช้โปรแกรม The World Starts With Me หรือ WSWM เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้โปรแกรม The World Starts With Me โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่สมัครใจใช้โปรแกรมดังกล่าวจำนวน 56 คนจาก 100 คนโดยประมาณ 24 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของครูในการสอนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณบทเรียน ส่วนการปรึกษาหารือเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก สำหรับอุปสรรคในการใช้โปรแกรม The World Starts With Me คือ การขาดแคลนเวลา ขาดแคลนคอมพิวเตอร์ ขาดคู่มือนักเรียน ขาดเงินสนับสนุนและรางวัลตอบแทน รวมถึงการฝึกฝนและการให้คำแนะนำที่ไม่เพียงพอของครูผู้สอน ส่วนทัศนคติของครูต่อเรื่องเพศของวัยรุ่น การใช้ถุงยางอนามัย และเพศศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการใช้โปรแกรมดังกล่าว

Mitchell et al. (2014) ศึกษาเรื่องการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศออนไลน์: การนำไปใช้ แรงจูงใจ และผลที่ตามมาของเยาวชนที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างกัน (Accessing sexual health information online: use, motivations and consequences for youth with different sexual orientations) ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบถึงเหตุผลว่าทำไมเยาวชนที่มีพื้นฐานในเรื่องเพศต่างกันถึงมองหาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศออนไลน์แตกต่างกัน และพวกเขาทำอย่างไรกับข้อมูลที่ได้รับเหล่านั้น เทคโนโลยีการศึกษาและสุขภาพของวัยรุ่นได้ทำเซฟเวอร์ออนไลน์ และสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 5,542 คน อายุระหว่าง 13-18 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา พบว่า เหตุผลที่เยาวชนมองหาข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด คือ ต้องการความเป็นส่วนตัว และความอยากรู้อยากเห็น เยาวชนที่หาข้อมูลสุขภาพทางเพศออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่บอกว่าไม่มีใครให้สอบถามข้อมูลได้ และมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน ผลการวิจัยยังระบุว่า ข้อมูลออนไลน์มีค่าต่อเยาวชนที่ไม่มีทางเลือก ดังนั้น จึงต้องมีการดูแลเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อมูลสุขภาพทางเพศแบบออนไลน์ และมีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงให้กับเยาวชนกลุ่มน้อย เช่น เกย์ เลสเบียน เป็นต้น

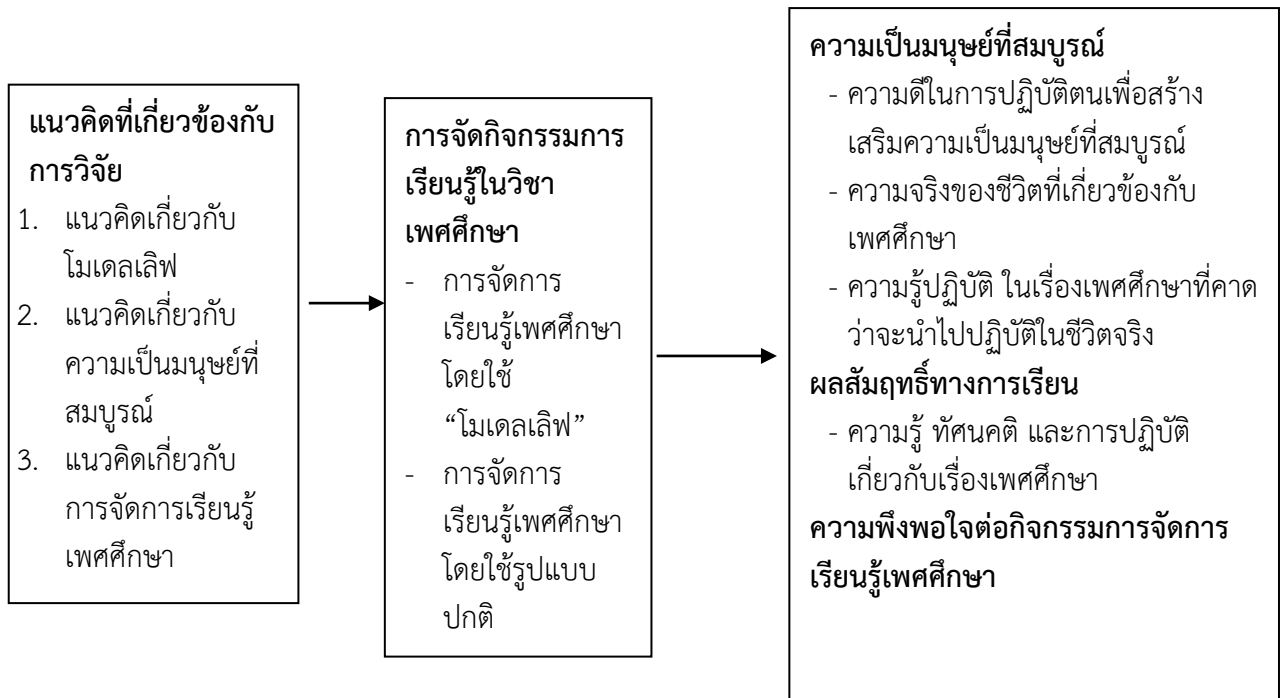
Schutte et al. (2014) ศึกษาเรื่อง “Long Live Love” การบังคับใช้โปรแกรมการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ (Long Live Love. The implementation of a school-based sex-education program in the Netherlands) ซึ่งโปรแกรม Long Live Love ได้จัดทำเพื่อเป็นคู่มือในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยตรง เนื่องจากเดิมแล้วครูผู้สอนมักเป็นครูที่จบมาทางชีววิทยา คู่มือการจัดการเรียนการสอน Long Live Love ประกอบด้วย 26 กิจกรรม การจัดการเรียนรู้ โดยเป็นกิจกรรมหลัก 22 กิจกรรม และกิจกรรมเสริม 4 กิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ออกแบบให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารและการต่อรองเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หรือมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยเน้นการป้องกันการติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การบังคับใช้โปรแกรมการศึกษาเรื่องสุขภาพมักจะถูกเพิกเฉยและได้รับ

การพิจารณาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้งาน การพัฒนารูปแบบการใช้งานค่อนข้างน้อย งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำไปประกอบการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา Long Live Love ไปใช้ในโรงเรียน ผลการสำรวจจากครูผู้สอนจำนวน 130 คน พบว่า ผลการนำไปประกอบเพศศึกษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อของครูผู้สอนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับ การฝึกอบรมครู นโยบายของโรงเรียน การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน และการตอบรับของนักเรียน จากผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาในต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาผลของการสอนเพศศึกษาในรูปแบบต่างๆ ทำให้สามารถนำผลของการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาไปประยุกต์ใช้หรือทำการศึกษาต่อยอดต่อไปได้ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำไปประกอบการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนต่อไป นอกจากนี้ มีการศึกษาถึงการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศออนไลน์: การนำไปใช้ แรงจูงใจ และผลที่ตามมาของเยาวชนที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างกัน โดยผลการวิจัยระบุว่า ข้อมูลออนไลน์มีค่าต่อเยาวชนที่ไม่มีทางเลือก ดังนั้น จึงต้องมีการดูแลเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อมูลสุขภาพทางเพศแบบออนไลน์ และมีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงให้กับเยาวชนกลุ่มน้อย เช่น พวกเกย์ เลสเบียน เป็นต้น (Yun et al., 2011; Rijdsdijk et al., 2011; Rijdsdijk et al., 2013; Mitchell et al., 2014; Schutte et al., 2014)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และเพศศึกษา พบว่า การสอนคุณธรรมกับเพศศึกษา สามารถจัดการเรียนการสอนร่วมกันได้ ซึ่งจะพบได้ว่าในปัจจุบันแม้จะมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายในเรื่องเพศศึกษาเกิดขึ้น แต่ก็ยังพบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นค่อนข้างมาก หากเราสามารถให้ความรู้พร้อมกันให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ในตนเอง รู้จักความดี เข้าใจความจริงของชีวิต มีสติรอบคอบเห็นความสำคัญของคุณค่าชีวิตตนเองและผู้อื่น ก็จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในวัยรุ่นได้ในระยะยาว เพื่อส่งผลให้วัยรุ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจที่จะศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในการเข้าสู่วัยรุ่น และเป็นกำลังสำคัญต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1. ระเบียบวิธีวิจัย 2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และวิธีเลือกและกำหนดขนาดตัวอย่าง 3. เครื่องมือในการวิจัย 4. การสร้างเครื่องมือวิจัย 5. การดำเนินงานวิจัย และ 6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยเป็น Pretest-Posttest Control Group Design คือ มีกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาด้วยวิธีปกติ มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง

2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และวิธีเลือกและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2560 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม โดยใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นี้เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นที่พบปัญหา และพฤติกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศค่อนข้างมาก และเป็นช่วงอายุที่เห็นการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้อย่างชัดเจนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

2) โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม ได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นโรงเรียนที่มีนโยบายในการสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเสมอมา

และ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random sampling) โดยการจับฉลากเพื่อ กำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้ กลุ่มทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน (ห้อง ม.2/7) ใช้การจัดการเรียนรู้ โมเดลเลิฟ และกลุ่มควบคุมจำนวน 1 ห้องเรียน (ห้อง ม.2/3) ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริม ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย แผนการจัดการ การเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ และแบบวัดต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 14 แผน 16 คาบเรียน เป็น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย

1.1) เนื้อหาสาระในเรื่อง การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ สติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะเจริญเติบโตและการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติใน เรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัย เรียน การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) การ ตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การคุมกำเนิด ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการ แก้ไขปัญหาทางเพศ

1.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน และ 16 กิจกรรม ดังนี้ 1) ชั้นเรียนรู้ (Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ ประสบการณ์ร่วมกัน เรียนรู้ที่จะรักตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเรียนรู้ในเนื้อหาสาระของศาสตร์สาขาวิชา โดยกิจกรรมการตั้งคำถาม การทำสมาธิ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการอภิปราย ในขั้นนี้ผู้วิจัยมี แนวคิดในการใช้กิจกรรมนั่งสมาธิเกือบทุกคาบเรียน โดยใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ ในชั้นเรียนรู้ ประกอบกัน 2) ชั้นเปิดใจ (Openness) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และ ยอมรับความจริงของชีวิตเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตาย โดยใช้กิจกรรมการระบายความรู้สึก การเล่า ประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึก และการจัดสุนทรียสนทนา 3) ชั้นเห็น คุณค่า (Value) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น คุณค่าของชีวิต คุณค่าของความรู้ และคุณค่าของการมีสุขภาพดี โดยใช้กิจกรรมการให้น้ำหนักคะแนน การเขียน บันทึกลง การทำสมาธิ การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น และการแสดงความรู้สึก ซึ่ง ผู้วิจัยมีการนำกรณีตัวอย่าง สถานการณ์จริง รวมทั้งมีการเล่นบทบาทสมมติสอดคล้องกับเรื่องที่ เรียนสอดแทรกเข้าไประหว่างการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และ 4) ชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณงามความดี ความจริง ความรู้ และความ สุข โดยใช้กิจกรรมการแผ่เมตตา การทำสมาธิ การสวดมนต์ การเขียนบันทึก การจัดกิจกรรมการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น และการแสดง ความรักโดยใช้คำพูด การเขียนข้อความ การวาดภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตรแสดงความรัก

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อกระตุ้นความคิดและความสนใจของนักเรียนเพิ่มเติมเข้ามาในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟเป็นหลัก

2. แบบวัด 7 รายการ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1) แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำนวน 3 รายการ ได้แก่ แบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

2.1.1) แบบวัดความดี จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตนในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาตามรายการ ซึ่งมีระดับการปฏิบัติ ดังนี้

ประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 5-7 ครั้ง/สัปดาห์
บางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 3-4 ครั้ง/สัปดาห์
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย

ในการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

	การปฏิบัติทางบวก	การปฏิบัติทางลบ
ปฏิบัติเป็นประจำ	4 คะแนน	1 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	3 คะแนน	2 คะแนน
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1 คะแนน	4 คะแนน

2.1.2) แบบวัดความจริงของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น วัตถุประสงค์ของแบบวัดความจริง คือ เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคำถามความเป็นจริงที่พึงปฏิบัติในเรื่องเพศศึกษา โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งมีระดับความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

ในการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

	ความคิดเห็นทางบวก	ความคิดเห็นทางลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1 คะแนน	4 คะแนน

2.1.3) แบบวัดความรู้ปฏิบัติ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดหรือข้อสอบอัตนัยให้นักเรียนเขียนบรรยายในประเด็นความที่ได้เรียนรู้ ความจริงที่ได้เรียนรู้ และความรู้ปฏิบัติที่จะนำไปใช้ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ในการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดค่าสำคัญในการให้คะแนน ดังนี้

ความดี การรักษาศีลห้า ได้แก่ การไม่ฆ่าสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม การไม่พูดโกหก และการไม่ดื่มสุรายาเมา การทำสมาธิ การสวดมนต์ การแสดงความรัก การเห็นคุณค่าของชีวิต (ช่วยเหลือ/ ควบคุมอารมณ์/ ให้เกียรติ)

ความจริง การยอมรับความจริงของชีวิต ได้แก่ การเรียนรู้เพศศึกษาเป็นเรื่องธรรมชาติ ความภูมิใจ/ความพอใจในเพศของตน เพศศึกษากับการเรียนรู้ความจริงของชีวิต การรักตนเอง/ รักผู้อื่น การสวดมนต์/ทำสมาธิควบคุมอารมณ์เพศได้ ความผิดปกติทางเพศยอมรับได้หากไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน การช่วยตัวเองถือเป็นเรื่องปกติหากทำในปริมาณที่เหมาะสมและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน รวมถึงช่วยลดปัญหาการติดต่อจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ความรู้ปฏิบัติ ความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาเพศศึกษาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟซึ่งเป็นความรู้ที่คาดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะนำความรู้นั้นไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันโดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การคุมกำเนิด ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

2.2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ดังต่อไปนี้

2.2.1) แบบวัดความรู้เรื่องเพศ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคเอดส์ การตั้งครุฑโดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

2.2.2) แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

ในการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

	ความคิดเห็นทางบวก	ความคิดเห็นทางลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1 คะแนน	4 คะแนน

2.2.3) แบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตน ดังนี้

ประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 5-7 ครั้ง/สัปดาห์
บางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 3-4 ครั้ง/สัปดาห์
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย

ในการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

	การปฏิบัติทางบวก	การปฏิบัติทางลบ
ปฏิบัติเป็นประจำ	4 คะแนน	1 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	3 คะแนน	2 คะแนน
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1 คะแนน	4 คะแนน

2.3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 16 กิจกรรม ซึ่งเป็นแบบสอบถามระดับความพึงพอใจในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามความพึงพอใจของนักเรียน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้มากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้มาก
น้อย	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้น้อยที่สุด

นอกจากนี้ ยังให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟในแต่ละกิจกรรมด้วย

4. การสร้างเครื่องมือวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือในการวิจัยจำนวน 4 รายการ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ 2) แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ มีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ และเพศศึกษา

1.2 ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 14 แผน ประกอบด้วยหัวข้อการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ปฐมนิเทศก่อนเรียน (ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา) 2) การเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่น 3) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโต 4) พัฒนาการทางเพศและการดูแลสุขภาพทางเพศ 5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ 6) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 7) การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) 8) การตั้งครรภโดยไม่พึงประสงค์ 9) การทำแท้ง 10) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ 11) การคุมกำเนิด 12) ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ 13) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม 14) ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยมีคุณสมบัติเบื้องต้น คือ มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต และมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สาขาวิชาสุขภาพศึกษา หลักสูตรและการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นต้น พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสม แล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์ (IOC) โดยกำหนดคะแนนการพิจารณาเป็น +1, 0, -1 ซึ่งมีความหมายดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่า เครื่องมือนั้นมีความชัดเจนเหมาะสม
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า เครื่องมือนั้นมีความชัดเจนเหมาะสม
 - 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่า เครื่องมือนั้นมีความชัดเจนเหมาะสม

ผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้รายฉบับ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ความตรงเชิงเนื้อหาของรายฉบับของแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	หัวข้อการจัดการเรียนรู้	ผลการพิจารณา (IOC)
1	ปฐมนิเทศ	0.8
2	การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น	0.84
3	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม สติปัญญา)	0.84
4	พัฒนาการทางเพศ และการดูแลสุขภาพทางเพศ	0.8
5	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ)	0.88
6	ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	0.84
7	ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ	0.8
8	การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	0.84
9	การทำแท้ง	0.88
10	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์	0.84
11	การคุมกำเนิด	0.84
12	ความเสมอภาคทางเพศ	0.88
13	การวางตัวต่อเพศตรงข้าม	0.84
14	ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ	0.8

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ 1) ปรับแก้จุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกันมากขึ้น 2) ปรับกระชับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เนื่องจาก บางแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมค่อนข้างมากอาจทำไม่ทันในเวลา 50 นาที 3) แนบใบความรู้ ใบงาน บทแผ่เมตตา บทสวดมนต์ เพิ่มเติมให้กับนักเรียน 4) เพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ตกหล่นไปและเรียบเรียงคำพูดใหม่ในบางข้อความ รวมถึง ลดรายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ลง เนื่องจากทำให้แผนการจัดการเรียนรู้นานเกินไป

2. แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย แบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ มีการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ และเพศศึกษา

2.2 ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มาสร้างแบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ โดยผู้วิจัยสร้างข้อคำถามแต่ละข้อ จากคำจำกัดความที่ให้ไว้ในงานวิจัยนี้ ดังนี้

ความดี หมายถึง การรักษาศีล 5 ได้แก่ การไม่ฆ่าสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม การไม่พูดโกหกหรือบิดเบือนความจริง และการไม่ดื่มสุรา ยาเสพติด ของมีเงินเมา ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการแผ่เมตตา การทำสมาธิ การทำกิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแสดงความรักผ่านการเขียน การพูด โดยวัดจากแบบสอบถามระดับการปฏิบัติ

ความจริง หมายถึง ธรรมชาติของชีวิตที่พึงปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถประเมินได้จาก การเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยวัดจากแบบสอบถามระดับความคิดเห็น

ความรู้ปฏิบัติ หมายถึง การรู้และปฏิบัติตามศีลห้า การยอมรับความจริงของชีวิต ตลอดจนความรู้ที่ได้รับในเนื้อหาวิชาเพศศึกษาโดยเป็นความรู้ที่คาดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน โดยวัดจากแบบสอบถามปลายเปิด

2.3 ผู้วิจัยนำแบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสมแล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์ (IOC) เช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ มีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้สำหรับผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อ ของแบบวัดแต่ละฉบับ ได้ระบุไว้ในภาคผนวก ค

2.4 ปรับปรุงแบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ 1) ตัดข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำจำกัดความของงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้คิดข้อคำถามมากกว่าจำนวนข้อที่ต้องใช้จริง 2) แบบวัดความดี ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรให้ระบุขอบเขตหรือช่วงเวลาของการปฏิบัติ โดยให้ระบุเป็นการปฏิบัติในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา 3) แบบวัดความจริง แก้ไขข้อความในบางข้อคำถามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น 4) แบบวัดความรู้ปฏิบัติ ควรเพิ่มคำอธิบายในสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนเขียนบรรยาย

2.5 หาค่าความเที่ยงของแบบวัดความดี แบบวัดความจริงของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ของ Cronbach โดยให้ผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนทำแบบวัดดังกล่าว ได้ค่าความเที่ยงรายฉบับ ดังนี้ 1) แบบวัดความดี มีค่า 0.82 2) แบบวัดความจริง มีค่า 0.80 และ 3) แบบวัดความรู้ปฏิบัติ มีค่า 0.80

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา มีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ และเพศศึกษา

3.2 ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มาสร้างแบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยผู้วิจัยสร้างข้อคำถามแต่ละข้อ จากคำจัดความที่ใหไว้ในงานวิจัยนี้ ดังนี้

ความรู้ หมายถึง ความรู้ในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมีการประเมินจากแบบวัดความรู้ โดยเป็นแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมตามหัวข้อการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด และความคิดเห็นของผู้เรียนในเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และวัดจากแบบวัดทัศนคติ โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง

การปฏิบัติ หมายถึง การปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยวัดจากแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตน ซึ่งมีระดับการปฏิบัติตน 4 ระดับ คือ ประจำ บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

3.3 ผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสม แล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์ (IOC) เช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา มีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ สำหรับผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา รายข้อ ของแบบวัดแต่ละฉบับ ได้ระบุไว้ในภาคผนวก ค

3.4 ปรับปรุงแบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ 1) ตัดข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำจัดความของงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้คิดข้อคำถามมากกว่าจำนวนข้อที่ต้องใช้จริง 2) แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา ปรับปรุงให้ข้อคำถามและตัวเลือกให้สอดคล้องและชัดเจนยิ่งขึ้น 3) แบบวัดทัศนคติ ให้แก้ไขจากการใช้คำว่า เจตคติ เป็นทัศนคติ ทั้งฉบับ 4) แบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา ปรับข้อความให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย

3.5 หาค่าความเที่ยงแบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ของ Cronbach ส่วนแบบวัดความรู้ในเนื้อหาเพศศึกษาใช้วิธีของ Kuder-Richardson 20 หรือ KR₂₀ โดยให้ผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนทำแบบวัดดังกล่าว ได้ค่าความเที่ยงรายฉบับ ดังนี้ 1) แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา มีค่า 0.83 2) แบบวัดทัศนคติ มีค่า 0.81 และ 3) แบบวัดการปฏิบัติ มีค่า 0.82

สำหรับแบบวัดความรู้ในเนื้อหารายวิชาเพศศึกษา ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยนั้น มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) โดยค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดความรู้เพศศึกษา อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความรู้เพศศึกษา อยู่ระหว่าง 0.33-0.80 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้

4. แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลเลิฟ และเพศศึกษา

4.2 ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ซึ่งประกอบไปด้วย 16 กิจกรรม ได้แก่ การตั้งคำถาม การทำสมาธิ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอภิปราย การระบายความรู้สึก การเล่าประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การจัดสุนทรียสนทนา การแสดงความรู้สึก การให้น้ำหนักคะแนน การเขียนบันทึก การแสดงบทบาทสมมติ การแผ่เมตตา การสวดมนต์ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการแสดงความรัก

4.3 ผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และพิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสม แล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์ (IOC) เช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ สำหรับผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา รายข้อ ได้ระบุไว้ในภาคผนวก ค

4.4 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นควรให้เพิ่มคำอธิบายสำหรับกิจกรรมการจัดสุนทรียสนทนา เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

5. การดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของเครื่องมือ
4. ดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาจำนวน 14 แผน 16 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ดังตารางที่ 3.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 หัวข้อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา 2560

ครั้งที่	หัวข้อการจัดการเรียนรู้
1	ปฐมนิเทศ และทดสอบก่อนเรียน (เก็บข้อมูลแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)
2	การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น
3	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม สติปัญญา)

ครั้งที่	หัวข้อการจัดการเรียนรู้
4	พัฒนาการทางเพศ และการดูแลสุขภาพทางเพศ
5	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ)
6	ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
7	การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ: การปฏิเสธ)
8	การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
9	การทำแท้ง
10-11	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์
12	การคุมกำเนิด
13	ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ
14	การวางตัวต่อเพศตรงข้าม
15	ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ
16	ทดสอบหลังเรียน (เก็บข้อมูลแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้)

ทั้งนี้ ในครั้งที่ 1-15 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โมเดลเลิฟ และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โมเดลเลิฟ และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ
<p><u>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจและตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยอาจใช้ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ การสนทนา การตั้งคำถาม การทนายปัญหา การใช้สื่อวีดิโอ</p>	<p><u>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</u></p> <p>ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว หรือใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การสอนของนักเรียน กล่าวนำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องการสอน</p>

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ
<p><u>ขั้นการจัดการเรียนรู้</u> เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นเรียนรู้ (Learning)</u> ใช้กิจกรรม ดังนี้ การตั้งคำถาม การทำสมาธิ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการอภิปราย</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</u> ใช้กิจกรรม ดังนี้ การระบายความรู้สึก การเล่าประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึก และการจัดสุนทรียสนทนา</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</u> ใช้กิจกรรม ดังนี้ การให้น้ำหนักคะแนน การเขียนบันทึก การทำสมาธิ การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น และการแสดงความรู้สึก ซึ่งผู้วิจัยมีการนำกรณีตัวอย่าง สถานการณ์จริง และการเล่านิทานคุณธรรม ประกอบการเรียนการสอน</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</u> ใช้กิจกรรม ดังนี้ การแม่เมตตา การทำสมาธิ การสวดมนต์ การเขียนบันทึก การจัดกิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น และการแสดงความรักโดยใช้คำพูด การเขียนข้อความ การวาดภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตรแสดงความรัก</p>	<p><u>ขั้นการจัดการเรียนรู้</u></p> <p>ดำเนินกิจกรรมโดยใช้การบรรยาย การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม ศึกษาข่าว/กรณีตัวอย่าง/สถานการณ์จำลอง และทำใบงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวอย่างหัวข้อการอภิปราย เช่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโต ทศนคติทางเพศในเรื่องหัวข้อที่ครูกำหนด เป็นต้น โดยมากเป็นการอภิปรายกลุ่มย่อย - กิจกรรมกลุ่ม เช่น การศึกษาศูนย์การเรียนรู้ การทำกิจกรรมแบบจิ๊กซอร์ เป็นต้น - มอบหมายใบงาน เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาการเรียนรู้ตามหัวข้อการจัดการเรียนรู้
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>เป็นการสรุปเนื้อหาและข้อคิดจากการจัดการเรียนรู้ในคาบเรียนนั้น และเชื่อมโยงการนำไปใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ โดยการตั้งคำถาม และสรุปการนำไปประยุกต์ใช้</p>	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และอธิบายเพิ่มเติมถึงสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรทราบ</p>

นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีการมอบหมายงาน สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ดังนี้

- 1) ให้นักเรียนเขียนบันทึกความรู้สึก ข้อคิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยบันทึกอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 10 สัปดาห์ รวมทั้งบันทึกความรู้สึกหลังการเรียนการสอน
- 2) ให้นักเรียนเปิดใจคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเพศ และบันทึกคำตอบที่ได้จากการปรึกษา พร้อมบรรยายความรู้สึกของตนเองและผู้ปกครอง หลังการพูดคุย

- 3) ให้นักเรียนศึกษาข่าวหรือบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 1 เรื่อง โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือเว็บไซต์ แล้วสรุปและวิจารณ์ข่าวนั้นในเชิงสร้างสรรค์
- 4) ให้นักเรียนจัดทำสมุดบันทึกความดีของตนเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม จากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน
5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน ได้แก่ การให้ผู้เรียนทำแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการมีส่วนร่วมของนักเรียนขณะเรียน และวัดความพึงพอใจ โดยให้ผู้เรียนทำแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ หลังเรียน
6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
7. อภิปรายผลการวิจัย และเสนอแนะข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1.1 หาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (แบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ)

1.2 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง จากแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (แบบวัดความดี แบบวัดความจริง และแบบวัดความรู้ปฏิบัติ) และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ) โดยใช้การวิเคราะห์ Dependent samples t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ MANOVA

1.3 หาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนมาจัดระดับความคิดเห็น (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2558) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.26 – 4.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.51 – 3.25	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.76 – 2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.00 – 1.75	หมายถึง	น้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ดีความและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของผู้เรียน ในรูปของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ตีความและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

ตอนที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัด ได้แก่ แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้ Dependent samples t-test เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง และใช้ MANOVA ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มทดลอง (นักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนสูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนตามลำดับ ได้แก่ ด้านความดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 65.50 และ 72.07 ด้านความจริง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 60.53 และ 66.10 และด้านความรู้ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 7.13 และ 20.20 สำหรับด้านความรู้ในเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 13.37 และ 21.17 ด้านทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 59.17 และ 69.60 และด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 51.07 และ 55.10 ตามลำดับ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) มาทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า กลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (M) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (n=30)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		M	SD	M	SD	
1. ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์						
1.1 ด้านความดี	80	65.50	6.30	72.07	2.08	-6.096*
1.2 ด้านความจริง	80	60.53	5.62	66.10	6.39	-5.457*
1.3 ด้านความรู้ปฏิบัติ	30	7.13	2.86	20.20	4.30	-5.381*
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
2.1 ด้านความรู้	30	13.37	3.68	21.17	2.69	-2.688*
2.2 ด้านทักษะคิด	80	59.17	5.28	69.60	6.00	-7.662*
2.3 ด้านการปฏิบัติ	60	51.07	6.83	55.10	3.11	-3.556*

* $P < .05$

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มควบคุม (นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาด้วยวิธีปกติ ได้แก่ การบรรยาย แบ่งกลุ่มอภิปราย ศึกษาข่าวและสถานการณ์จำลอง และการทำใบงานนั้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 64.70 หลังเรียนเท่ากับ 65.43 ในด้านความจริง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 60.90 หลังเรียนเท่ากับ 60.17 และด้านความรู้ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 6.93 หลังเรียนเท่ากับ 14.60 เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ มาทดสอบความแตกต่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี และความจริง ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) จะเห็นว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนสูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนตามลำดับได้แก่ ด้านความรู้ในเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 14.00 และ 19.53 ด้านทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 59.40 และ 65.27 และด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 47.77 และ 53.43 ตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมมาทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า กลุ่มควบคุมมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (M) คะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม (n=30)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		M	SD	M	SD	
1. ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์						
1.1 ด้านความดี	80	64.70	6.07	65.43	5.50	-0.730
1.2 ด้านความจริง	80	60.90	7.77	60.17	4.38	0.518
1.3 ด้านความรู้ปฏิบัติ	30	6.93	2.14	14.60	3.03	-0.797*
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
2.1 ด้านความรู้	30	14.00	4.75	19.53	3.08	-2.464*
2.2 ด้านทักษะคิด	80	59.40	13.61	65.27	4.15	-2.269*
2.3 ด้านการปฏิบัติ	60	47.77	11.61	53.43	6.33	-2.710*

* $P < .05$

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ก่อนเรียน และหลังเรียน ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ในเนื้อหาเพศศึกษา ทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษา และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยของคะแนนตามลำดับดังนี้คือ ด้านความดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 65.50 และ 64.70 ในด้านความจริง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 60.53 และ 60.90 ด้านความรู้ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 7.13 และ 6.93 ส่วนด้านความรู้ในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 13.37 และ 14.00 ด้านทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 59.17 และ 59.40 และด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 51.07 และ 47.77 ตามลำดับดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		M	SD	M	SD
1. ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์					
1.1 ด้านความดี	80	65.50	6.30	64.70	6.07
1.2 ด้านความจริง	80	60.53	5.62	60.90	7.77
1.3 ด้านความรู้ปฏิบัติ	30	7.13	2.86	6.93	2.14
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
2.1 ด้านความรู้	30	13.37	3.68	14.00	4.75
2.2 ด้านทักษะคิด	80	59.17	5.28	59.40	13.61
2.3 ด้านการปฏิบัติ	60	51.07	6.83	47.77	11.61

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียน (ก่อนเรียน) โดยเปรียบเทียบคะแนนความเป็นมนุษย์ของนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟ (กลุ่มทดลอง) และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความดี 2) ด้านความจริง และ 3) ด้านความรู้ปฏิบัติ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน)

	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig
Pillai's Trace	.009	.163	3.000	56.000	.921
Wilks' Lambda	.991	.163	3.000	56.000	.921
Hotelling's Trace	.009	.163	3.000	56.000	.921
Roy's Largest Root	.009	.163	3.000	56.000	.921

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	ความดี	9.600	1	9.600	.251	.619	-
	ความจริง	2.017	1	2.017	.044	.835	-
	ความรู้ปฏิบัติ	.600	1	.600	.094	.761	-
Error	ความดี	2221.800	58	38.307			
	ความจริง	2668.167	58	46.003			
	ความรู้ปฏิบัติ	371.333	58	6.402			
Total	ความดี	256512.000	60				
	ความจริง	223861.000	60				
	ความรู้ปฏิบัติ	3340.000	60				
Corrected Total	ความดี	2231.400	59				
	ความจริง	2670.183	59				
	ความรู้ปฏิบัติ	371.933	59				

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ก่อนเรียน) โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟ (กลุ่มทดลอง) และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทัศนคติ และ 3) ด้านการปฏิบัติ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's M = 31.498 F = 4.954 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .000) แสดงว่าเมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ไม่เท่ากัน ไม่เป็นตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนามที่ว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของประชากรจะต้องเท่ากัน

แต่ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวยกเว้นสำหรับกรณีนี้ที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 20 หน่วยซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 หน่วย โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 30 หน่วย และกลุ่มทดลองจำนวน 30 หน่วย

ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มพบว่า ความแปรปรวนของข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Likelihood Ratio = 0.000 Approx. Chi-Square = 52.322 df = 5 sig = .000) แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนาม รายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน)

วิธีการสอน	n	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		ความรู้		ทัศนคติ		การปฏิบัติ	
		M	SD	M	SD	M	SD
โมเดลเลิฟ	30	13.367	3.681	59.167	5.286	51.067	6.833
ปกติ	30	14.000	4.756	59.400	13.614	47.767	11.617
หมายเหตุ: Box's M = 31.498 F = 4.954 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .000							
Levene's Test: ความรู้ F = 1.638 df1 = 1 df2 = 58 sig = .206							
ทัศนคติ F = 3.868 df1 = 1 df2 = 58 sig = .054							
การปฏิบัติ F = 1.942 df1 = 3 df2 = 58 sig = .169							
Likelihood Ratio = 0.000 Approx. Chi-Square = 52.322 df = 5 sig = .000							

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม พบว่า ค่ากลางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ จำแนกตามวิธีการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F=.333, .008, 1.799; sig=.566, .931, .185) แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 ด้าน ก่อนเรียน ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.8 และตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (ก่อนเรียน)

	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig
Pillai's Trace	.045	.882	3.000	56.000	.456
Wilks' Lambda	.955	.882	3.000	56.000	.456
Hotelling's Trace	.047	.882	3.000	56.000	.456
Roy's Largest Root	.047	.882	3.000	56.000	.456

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) ก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ความรู้	6.017	1	6.017	.333	.566	-
	ทักษะคิด	.817	1	.817	.008	.931	-
	การปฏิบัติ	163.350	1	163.350	1.799	.185	-
Error	ความรู้	1048.967	58	18.086			
	ทักษะคิด	6185.367	58	106.644			
	การปฏิบัติ	5267.233	58	90.814			
Total	ความรู้	12289.000	60				
	ทักษะคิด	217057.000	60				
	การปฏิบัติ	151951.000	60				
Corrected Total	ความรู้	1054.983	59				
	ทักษะคิด	6186.183	59				
	การปฏิบัติ	5430.583	59				

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ในเนื้อหาเพศศึกษา ทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษา และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยของคะแนนตามลำดับดังนี้คือ ด้านความดีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 72.07 และ 65.43 ในด้านความจริงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 66.10 และ 60.17 ด้านความรู้ปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 20.20 และ 14.60 ส่วนด้านความรู้ในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 21.17 และ 19.53 ด้านทักษะคิดในเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 69.60 และ 65.27 และด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 55.10 และ 53.43 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		M	SD	M	SD
1. ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์					
1.1 ด้านความดี	80	72.07	2.08	65.43	5.50
1.2 ด้านความจริง	80	66.10	6.39	60.17	4.38
1.3 ด้านความรู้ปฏิบัติ	30	20.20	4.30	14.60	3.03
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
2.1 ด้านความรู้	30	21.17	2.69	19.53	3.08
2.2 ด้านทักษะคิด	80	69.60	6.00	65.27	4.15
2.3 ด้านการปฏิบัติ	60	55.10	3.11	53.43	6.33

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน) โดยเปรียบเทียบคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟ (กลุ่มทดลอง) และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความดี 2) ด้านความจริง และ 3) ด้านความรู้ปฏิบัติ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's M = 32.924 F = 5.178 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .000) แสดงว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน ไม่เท่ากัน ไม่เป็นตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนามที่ว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมของประชากรจะต้องเท่ากัน แต่ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวยกเว้นสำหรับกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 20 หน่วยซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 หน่วย โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 หน่วย และกลุ่มทดลอง จำนวน 30 หน่วย

ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มพบว่า ความแปรปรวนของข้อมูลคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Likelihood Ratio = .001 Approx. Chi-Square = 12.379 df = 5 sig = .030) แสดงว่า คะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กัน เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนาม รายละเอียดดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน)

วิธีสอน	n	ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์					
		ความดี		ความจริง		ความรู้ปฏิบัติ	
		M	SD	M	SD	M	SD
โมเดลเลิฟ	30	72.067	2.083	66.100	6.397	20.200	4.302
ปกติ	30	65.433	5.500	60.167	4.387	14.600	3.035
หมายเหตุ: Box's M = 32.924 F = 5.178 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .000							
Levene's Test: ความดี F = 14.673 df1 = 1 df2 = 58 sig = .000 ความจริง F = 5.158 df1 = 1 df2 = 58 sig = .027 ความรู้ปฏิบัติ F = 5.234 df1 = 3 df2 = 58 sig = .026							
Likelihood Ratio = .001 Approx. Chi-Square = 12.379 df = 5 sig = .030							

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม พบว่า ค่ากลางของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ จำแนกตามวิธีสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติมีคะแนนความเป็นมนุษย์ ทั้ง 3 ด้าน หลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=38.158, 17.533, 33.934$; $sig=.000, .000, .000$) โดยนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง 3 ด้าน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ (โมเดลเลิฟ $M = 72.067, 66.100, 20.200$; $SD=2.083, 6.397, 4.302$; ปกติ $M = 65.433, 60.167, 14.600$; $SD=5.500, 4.387, 3.035$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแตกต่างกันจะมีคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.12 และตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน)

	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig
Pillai's Trace	0.555	23.300	3.000	56.000	.000
Wilks' Lambda	0.445	23.300	3.000	56.000	.000
Hotelling's Trace	1.248	23.300	3.000	56.000	.000
Roy's Largest Root	1.248	23.300	3.000	56.000	.000

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	ความดี	660.017	1	660.017	38.158	.000	ทดลอง>ควบคุม
	ความจริง	528.067	1	528.067	17.553	.000	ทดลอง>ควบคุม
	ความรู้ปฏิบัติ	470.400	1	470.400	33.934	.000	ทดลอง>ควบคุม
Error	ความดี	1003.233	58	17.297	1003.233		
	ความจริง	1744.867	58	30.084	1744.867		
	ความรู้ปฏิบัติ	804.000	58	13.862	804.000		
Total	ความดี	285257.000	60				
	ความจริง	241422.000	60				
	ความรู้ปฏิบัติ	19440.000	60				
Corrected Total	ความดี	1663.250	59				
	ความจริง	2272.933	59				
	ความรู้ปฏิบัติ	1274.400	59				

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน) โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทัศนคติ และ 3) ด้านการปฏิบัติ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟและนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Box's M = 22.003 F = 3.461 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .002) แสดงว่าเมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน ไม่เท่ากัน ไม่เป็นตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนามที่ว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วมของประชากรจะต้องเท่ากัน แต่ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวยกเว้นสำหรับกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 20 หน่วยซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 หน่วย โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 30 หน่วย และกลุ่มทดลองจำนวน 30 หน่วย

ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มพบว่า ความแปรปรวนของข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Likelihood Ratio = 0.000 Approx. Chi-Square = 33.252 df = 5 sig = .000) แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุนาม รายละเอียดดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน)

วิธีการสอน	n	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		ความรู้		ทัศนคติ		การปฏิบัติ	
		M	SD	M	SD	M	SD
โมเดลเลิฟ	30	21.167	2.692	69.600	6.003	55.100	3.111
ปกติ	30	19.533	3.082	65.267	4.152	53.433	6.339
หมายเหตุ: Box's M = 22.003 F = 3.461 df1 = 6 df2 = 24373.132 sig = .002							
Levene's Test: ความรู้ F = 0.478 df1 = 1 df2 = 58 sig = .492 ทัศนคติ F = 6.764 df1 = 1 df2 = 58 sig = .012 การปฏิบัติ F = 1.901 df1 = 1 df2 = 58 sig = .173							
Likelihood Ratio = 0.000 Approx. Chi-Square = 33.252df = 5 sig = .000							

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม พบว่า ค่ากลางของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกตามวิธีการสอนในด้านความรู้และทัศนคติ พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=4.779, 10.573; sig=.033, .002$) โดยนักเรียนที่เรียนด้วยโมเดลเลิฟมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความรู้และทัศนคติสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ (ด้านความรู้: โมเดลเลิฟ $M = 21.167, SD=2.692$; ปกติ $M = 19.533, SD=3.082$, ด้านทัศนคติ: โมเดลเลิฟ $M = 69.600, SD = 6.003$; ปกติ $M = 65.267, SD=4.152$) ส่วนในด้านการปฏิบัติ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=1.671; sig=.201$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแตกต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านความรู้และทัศนคติแตกต่างกัน แต่ในด้านการปฏิบัติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.15 และตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามวิธีการสอน (หลังเรียน)

	Value	F	Hypothesis df	Error df	sig
Pillai's Trace	.176	3.982	3.000	56.000	.012
Wilks' Lambda	.824	3.982	3.000	56.000	.012
Hotelling's Trace	.213	3.982	3.000	56.000	.012
Roy's Largest Root	.213	3.982	3.000	56.000	.012

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=30)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ความรู้	40.017	1	40.017	4.779	.033	ทดลอง>ควบคุม
	ทักษะ	281.667	1	281.667	10.573	.002	ทดลอง>ควบคุม
	การปฏิบัติ	41.667	1	41.667	1.671	.201	-
Error	ความรู้	485.633	58	8.373			
	ทักษะ	1545.067	58	26.639			
	การปฏิบัติ	1446.067	58	24.932			
Total	ความรู้	25373.000	60				
	ทักษะ	274662.000	60				
	การปฏิบัติ	178180.000	60				
Corrected Total	ความรู้	525.650	59				
	ทักษะ	1826.733	59				
	การปฏิบัติ	1487.733	59				

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนมาจัดระดับความคิดเห็น ดังนี้

	ระดับความพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 3.26 – 4.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 2.51 – 3.25	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.76 – 2.50	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ยของคะแนน 1.00 – 1.75	หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (n=30)

กิจกรรม	M	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. การตั้งคำถาม	2.87	0.77	มาก
2. การทำสมาธิ	2.70	0.70	มาก
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.03	0.66	มาก
4. การอภิปราย	3.00	0.64	มาก
5. การระบายความรู้สึก	2.70	0.70	มาก
6. การเล่าประสบการณ์	2.83	0.83	มาก
7. การแสดงความคิดเห็น	3.10	0.71	มาก
8. การจัดสุนทรียสนทนา	2.83	0.87	มาก
9. การแสดงความรู้สึก	2.93	0.74	มาก
10. การให้น้ำหนักคะแนน	2.93	0.69	มาก
11. การเขียนบันทึก	2.40	0.89	น้อย
12. การแสดงบทบาทสมมติ	2.90	0.88	มาก
13. การแผ่เมตตา	2.77	0.81	มาก
14. การสวดมนต์	2.73	0.69	มาก
15. การช่วยเหลือกันและกัน	3.33	0.71	มากที่สุด
16. การแสดงความรัก	2.60	0.85	มาก
รวม	2.85	0.21	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อยู่ในระดับมาก (M=2.85) เมื่อพิจารณารายข้อกิจกรรม โดยเรียงค่าเฉลี่ยคะแนนจากมากที่สุดไปหาน้อย ได้ดังนี้ กิจกรรมการช่วยเหลือกันและกัน (M=3.33) กิจกรรมการแสดงความคิดเห็น (M=3.10) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (M=3.03) กิจกรรมการอภิปราย (M=3.00) กิจกรรมการแสดงความรู้สึก (M=2.93) กิจกรรมการให้น้ำหนักคะแนน (M=2.93) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (M=2.90) กิจกรรมการตั้งคำถาม (M=2.87) กิจกรรมการเล่าประสบการณ์ (M=2.83) กิจกรรมการจัดสุนทรียสนทนา (M=2.83) กิจกรรมการแผ่เมตตา (M=2.77) กิจกรรมการสวดมนต์ (M=2.73) กิจกรรมการทำสมาธิ (M=2.70) กิจกรรมการระบายความรู้สึก (M=2.70) กิจกรรมการแสดงความรัก (M=2.60) กิจกรรมการเขียนบันทึก (M=2.40) ตามลำดับ

นอกจากนี้นักเรียน ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม ดังตารางที่ 4.18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กิจกรรม	ความพอใจ	เหตุผล
1. การตั้งคำถาม	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รู้สิ่งที่สงสัย - เข้าใจเนื้อหา และบทเรียนได้มากขึ้น - เป็นสิ่งที่ดี เมื่อมีปัญหาแล้วได้คำตอบที่ถูกต้อง - เป็นกิจกรรมที่ดี ขจัดข้อสงสัยและปัญหาได้มากขึ้น - ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถจดจำได้นาน - เป็นการเปิดโอกาสให้กล้าถามในสิ่งที่เราไม่กล้า โดยไม่ต้องอาย
2. การทำสมาธิ	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้จิตใจร่าเริง อารมณ์ร่อนน้อลง - ทำให้จิตใจสงบ ช่วยให้มีความสมาธิในการเรียนรู้และมีสติในการดำเนินชีวิตมากขึ้น - ช่วยลดการหมกมุ่นทางเพศ - ชี้แจงทำบางครั้งที่
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - สนุก สร้างสรรค์ได้แลกเปลี่ยนความรู้ - ได้เข้าใจความคิดของผู้อื่นและนำมาปรับใช้ - ช่วยให้เข้าใจผ่านการพูดคุย - ได้รับความรู้มากขึ้นไม่น่าเบื่อ - บางครั้งอาจใช้เวลามากเกินไป
4. การอภิปราย	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าใจง่าย และสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น - ได้แสดงความคิดเห็น ได้ฟังสิ่งที่ถูกต้องและเข้าใจ - ได้ข้อมูลมากขึ้นเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น - ทำให้ได้รับรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องครบถ้วน

กิจกรรม	ความพอใจ	เหตุผล
		<ul style="list-style-type: none"> - ได้รู้มุมมองเรื่องเพศของเพื่อนแต่ละคน - น่าเบื่อแต่ได้ความรู้มาก
5. การระบายความรู้สึก	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - สนุกดี และรู้สึกดีขึ้นเมื่อได้ระบาย - ได้รู้ความรู้สึกของคนอื่น - สบายใจ - ทำให้ไม่เก็บกด อารมณ์เย็นลง
6. การเล่าประสบการณ์	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รู้ประสบการณ์จริงและประสบการณ์ของคนอื่นด้วย - ได้รู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและนำมาประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ - สนุก และเป็นแบบอย่างในการนำไปปฏิบัติ - น่าสนใจ ได้รู้สิ่งต่างๆ มากขึ้น และคลายเครียด - ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และนำไปเป็นข้อคิดในการใช้ชีวิต - ได้แบบอย่างที่ดี หรือไม่ควรปฏิบัติ
7. การแสดงความคิดเห็น	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รู้ความคิดเห็นของคนอื่น - เป็นกิจกรรมที่ดี ได้เห็นมุมมองความคิดเห็นแต่ละคน - ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง - จะทำให้ได้รู้ว่าคนอื่น ๆ รู้สึกอย่างไรบ้าง - ได้เห็นมุมมองต่างๆของคนอื่น
8. การจัดสุนทรียสนทนา	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - สนุก สร้างสรรค์ - ได้รู้ความคิดเห็นของผู้อื่น - เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ดีแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของแต่ละคน - ได้อภิปรายความรู้ และแสดงความคิดเห็น - ทำให้เราได้ทำงานเป็นกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวของกันและกัน เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น - ใช้เวลานานและเพื่อนไม่ค่อยพูด
9. การแสดงความรู้สึก	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - สนุกดีและคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำ - ทำให้รู้ว่าอะไรควรทำหรือไม่ทำ/พูดกับเพื่อนคนไหน - เป็นกิจกรรมที่น่าตื่นเต้น ช่วยให้เห็นความรู้สึกของแต่ละคน - ได้แสดงความรู้สึกของตนเอง - ทำให้เข้าใจ/จดจำได้นานกว่าคำพูด - เห็นถึงความรู้สึกจริงๆที่แสดงออกมา
10. การให้น้ำหนักคะแนน	มาก	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รู้ความเห็นตนเองในภาพรวม - ได้รู้สิ่งที่เราคิดว่าเหมาะสมหรือไม่ - เหมาะกับการเรียนดี เป็นการที่ทำให้เราได้มองในหลายๆมุมมอง - ทำให้มีแรงผลักดันในการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีควรเปลี่ยน

กิจกรรม	ความพอใจ	เหตุผล
		- ไม่น่าสนใจบางอันดูเป็นเรื่องไกลตัวเกินไป
11. การเขียนบันทึก	น้อย	- น่าเบื่อและซีเกียจทำ เพราะค่อนข้างเยอะ - รู้สึกมากไปสำหรับตนเอง ไม่ชอบเขียน - ใช้เวลานาน บางครั้งไม่รู้และไม่เข้าใจสิ่งที่ต้องเขียน - ต้องเขียนเยอะ อาจน่าเบื่อแต่มีประโยชน์ - ดี เพราะได้บันทึกสิ่งต่างๆ - ทำให้เราได้ทบทวนสิ่งที่เรียน/ที่เข้าไปในวันนั้นๆ - ทำให้ทราบพฤติกรรมที่เรากระทำอยู่
12. การแสดงบทบาทสมมติ	มาก	- สนุกได้เข้าใจผ่านการแสดงและเห็นภาพชัดเจน - สนุก น่าตื่นเต้น แต่มีเวลาเตรียมตัวน้อย - ตลก ทำให้คลายเครียด และได้ลองบทบาทในเรื่องที่ไม่เคยทำ
13. การแผ่เมตตา (ไม่ค่อยได้ทำในห้องเรียน)	มาก	- สงบสติได้อุทิศส่วนกุศลเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง - ช่วยให้มีเมตตาไม่หมกมุ่นกับเรื่องเพศมากไป - ได้เห็นคุณค่าของผู้อื่น - ทำให้รู้สึกสบายใจ จิตใจสงบ มีความสุข - บางครั้งรู้สึกไม่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำ
14. การสวดมนต์ (ไม่ค่อยได้ทำในห้องเรียน)	มาก	- ทำให้จิตใจสงบ แจ่มใส จรรโลงใจ และสบายใจขึ้น - ทำให้จิตใจผ่องใส บริสุทธิ์ ไม่หมกมุ่น - ได้เห็นคุณค่าของชีวิต - บางครั้งรู้สึกไม่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำ
15. การช่วยเหลือกันและกัน	มากที่สุด	- มีการได้เข้าสังคม - ชอบที่สุด เพราะได้ช่วยเหลือกันและช่วยเหลือผู้อื่น - ทำให้รู้และเข้าใจนิสัยของเพื่อนได้มากขึ้น - เป็นกิจกรรมที่ดี ได้ช่วยเหลือ และแสดงน้ำใจต่อกัน - เป็นสิ่งที่ดีในห้องและเป็นกิจกรรมที่ดีมากค่ะ - เป็นการฝึกนิสัยที่ดี ที่ควรปฏิบัติในชีวิตประจำวัน - ทำให้เรามีความสามัคคี ช่วยเหลือกัน - ทำให้สร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อตัวเราและเพื่อน
16. การแสดงความรัก	มาก	- สนุก และเป็นสิ่งที่ดีที่มอบให้ผู้อื่นรู้สึกอุ่นใจ - ช่วยให้แต่ละคนเข้าใจกันและยอมรับกันได้ - เป็นพื้นฐานของมนุษย์ที่จะแสดงความรักซึ่งกันและกัน - ได้แสดงความรักอย่างเหมาะสม - ทำให้ฝึกการแสดงความรู้สึกดีๆ ให้กันในชีวิตประจำวัน - ได้ส่งกำลังใจให้ผู้ป่วยมีความสุขมากขึ้น - เห็นความรักที่ผู้อื่นมีต่อเรา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความ และประมวลผลข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้จากการเขียนบรรยาย และแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟที่ผู้เรียนชอบ

กิจกรรมที่นักเรียนชอบ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การช่วยเหลือกันและกัน การแสดงความรัก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเล่าประสบการณ์ การทำสมาธิ การแสดงความรู้สึก การจัดสุนทรียสนทนา การตั้งคำถาม เป็นต้น

ตัวอย่างของกิจกรรมที่นักเรียนนำมาพูดถึง มีดังนี้

- การเปิดใจคุยกับผู้ปกครอง โดยให้นักเรียนตั้งคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และนำไปสอบถามกับผู้ปกครอง โดยหลังจากสอบถามให้สัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้ปกครอง และแสดงความรู้สึกของตนเองจากการได้พูดคุยกับผู้ปกครองเรื่องเพศ

- กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์
- การจัดกิจกรรมสุนทรียสนทนา เรื่องความเสมอภาคทางเพศ และปัญหาทางเพศ
- การทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น การวางตัวต่อเพศตรงข้าม (วิเคราะห์รูปภาพ) การคุมกำเนิด (นำเสนอผลิตภัณฑ์) ออกแบบโปสเตอร์รณรงค์ป้องกันปัญหาทางเพศ เพราะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน

- การตั้งคำถามโดยไม่ต้องระบุชื่อ และการแสดงความคิดเห็น โดยการยกป้าย
- การทำดีกับเพศตรงข้ามและจัดทำสมุดบันทึกความดี เป็นเวลา 5 วัน
- การวิเคราะห์ข่าว การเล่าประสบการณ์
- การแสดงความรักต่อผู้อื่น โดยการทำการดีให้กำลังใจผู้ป่วย การเขียนข้อความดี ๆ เพื่อเป็นการแสดงความเป็นห่วงและรู้สึกดีถึงเพื่อน

2. การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์

นักเรียนระบุว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ทั้งในเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่ได้ทำในชั้นเรียน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- นำไปปรับตนให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่ตนเองอยู่ ระวังระวังป้องกันตนเองไม่ให้เกิดปัญหา หรือเมื่อเกิดปัญหาก็สามารถป้องกัน แก้ไข และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ไม่ผิดศีลธรรมในการดำเนินชีวิต รวมถึงการนำความรู้ที่ได้ไปเตือนเพื่อนและคนในครอบครัวได้

- มีเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ และนำไปปฏิบัติตนให้เหมาะสม
- กิจกรรมในชั้นเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การบันทึก และการสังเกตการเปลี่ยนแปลง เหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศในชีวิตประจำวัน การปรึกษากับผู้ปกครองในปัญหาเรื่องเพศ เป็นต้น

- ด้านศีลธรรม และจริยธรรม ที่จะนำไปใช้ เช่น การรักเดียวใจเดียว ไม่โกหก ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ การรักษานวลสงวนตัว เป็นต้น
- ความรู้ที่คิดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต เช่น การคุมกำเนิด การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ความดีที่ได้เรียนรู้

นักเรียนระบุถึงความดีที่ได้จากการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ดังนี้

- ไม่ทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่าทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
- รู้จักให้อภัย คิดก่อนทำ ไม่ดูถูกตนเองและผู้อื่น
- เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
- การช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหา การช่วยเหลือเพศตรงข้าม หรือผู้ที่อ่อนแอกว่า
- ไม่ประมาท และไม่เบียดเบียนผู้อื่น
- มีความพอดี ไม่หมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป
- ไม่ทำให้พ่อแม่ หรือเพื่อน หรือผู้อื่นเสียใจ
- ไม่ข่มเหงหรือลอบทบบาทของเพศตรงข้ามเมื่อทำงานกลุ่ม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม และเพศทางเลือก

- รู้จักพอ และรักเดียวใจเดียว

นอกจากนี้ นักเรียนได้สะท้อนออกมาตามความคิดและความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยเชื่อมโยงกับศีล 5 ดังนี้

- ศีลข้อที่ 1 ได้แก่ การไม่ทำแท้ง ไม่ฆ่าหรือทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่า ไม่ทำร้ายผู้อื่นเมื่ออยากได้ของผู้อื่น ไม่ล่วงละเมิดทางเพศ เป็นต้น

- ศีลข้อที่ 2 ได้แก่ ไม่แย่งหรือขโมยของรักหรือคนสำคัญหรือคนรักของผู้อื่น ไม่นำของคนอื่นมาเป็นของตน เป็นต้น

- ศีลข้อที่ 3 ได้แก่ การไม่มีคนรักหรือภรรยาหลายคน รักเดียวใจเดียว ไม่นอกใจ ไม่สำส่อนทางเพศ ไม่ทำให้ครอบครัวแตกแยก ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน หรือมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน ไม่ไปข่มขืนหรือล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่น เป็นต้น

- ศีลข้อที่ 4 ได้แก่ ไม่พูดจาลามก คำหยาบ ส่อเสียด ล้อเลียนผู้อื่น ไม่โกหก หรือปิดบังคนรักหรือพ่อแม่ในเรื่องเพศ ไม่โกหกคนอื่นเพื่อช่วยแก้ปัญหาทางเพศในทางที่ผิด ไม่พูดจาหลอกลวงหรือล่อลวงผู้อื่นไปทำในสิ่งไม่ดี เป็นต้น

- ศีลข้อที่ 5 ได้แก่ ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา ไม่ใช้สารเสพติด ซึ่งอาจนำไปสู่การขาดสติ การทำอะไรมองไม่เห็น ทำให้เกิดปัญหาทางเพศตามมา เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การถูกข่มขืน การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น และช่วยลดปัญหาทางเพศต่างๆ

4. ความจริงที่ได้เรียนรู้

- นักเรียนระบุถึงความจริงที่ได้จากการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ดังนี้
- ยอมรับและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของร่างกาย จิตใจ ทั้งของตนเองและผู้อื่น และนำไปปรับใช้ในการปรับตัวต่อการใช้ชีวิต
 - การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นเรื่องที่ต้องศึกษาและเป็นเรื่องธรรมชาติที่ควรเรียนรู้ในการดำเนินชีวิต
 - การเข้าใจถึงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่รังเกียจผู้ป่วย เห็นใจและเข้าใจผู้ป่วย
 - การเห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
 - การยอมรับเพศทางเลือก ไม่รังเกียจ และไม่เห็นว่าเรื่องผิด หรือเสียหาย หากผู้นั้นไม่ทำให้ผู้อื่นหรือส่วนรวมเดือดร้อน
 - ยอมรับและรู้ถึงปัญหาทางเพศที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง เพื่อจะระมัดระวังและหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้ต่อไป
 - ภูมิใจในตนเองและเลือกที่จะทำได้แม้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี
 - ได้รู้ถึงธรรมชาติของมนุษย์ การสืบพันธุ์ การกำเนิด และพัฒนาการทางเพศ
 - ไม่ควรมองคนที่ภายนอก ยอมรับในความสามารถของคน ไม่ตัดสินที่เพศของเขา
 - เห็นถึงความไม่เที่ยงของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง
 - อื่นๆ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองถือเป็นปกติธรรมชาติหากไม่มากเกินไป
- การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของคู่รัก และการคุมกำเนิดเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น

5. ความรู้ปฏิบัติที่จะนำไปใช้

นักเรียนระบุถึงความรู้ปฏิบัติที่มีแนวโน้มจะนำไปใช้ ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ คือ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางเพศ การดูแลสุขภาพทางเพศ (ดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะต่างๆ และควบคุมอารมณ์ของตนเอง) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ความเสมอภาคทางเพศ ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ (ป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์หรือหากจำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ เช่น การปฏิเสธ การไม่ไปในสถานที่เปลี่ยว การไม่แต่งตัวโป๊ การใส่ถุงยางอนามัย หรือการคุมกำเนิด เป็นต้น) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ทำให้เข้าใจถึงสาเหตุ อากาการ การติดต่อ การป้องกัน เพื่อจะได้ปฏิบัติตนกับผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการรู้จักป้องกันตนเองจากการติดเชื้อ

นอกจากนี้ นักเรียนระบุว่าได้เรียนรู้ถึงการให้เกียรติซึ่งกันและกัน การปฏิบัติที่ดีต่อเพศตรงข้าม เคารพสิทธิของผู้อื่น ตระหนักถึงปัญหาและรู้จักวิธีการป้องกัน รู้จักการยับยั้งชั่งใจ ไม่หมกมุ่นเรื่องเพศเมื่อยังไม่ถึงวัยที่เหมาะสม ไม่ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคต ทั้งนี้บางเรื่องนักเรียนเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ได้ระบุว่าจะนำความรู้ไปใช้ได้อย่างไร หรืออาจไม่ต้องใช้ในในอนาคต เช่น การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์บางโรคที่ไม่เคยรู้จัก เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน สำหรับเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และมีการทดลองใช้แบบวัดต่างๆ เพื่อหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้และเก็บรวบรวมแบบวัดจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองทั้งหมด โดยเก็บข้อมูลจากการวัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง รวมถึงผลงานและการมีส่วนร่วมของนักเรียนระหว่างการทดลอง ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และความแปรปรวนพหุคูณ MANOVA ตลอดจนใช้การวิเคราะห์สังเคราะห์ ดีความและประมวลผลข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเสนอเป็น 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า

1.1 หลังเรียนกลุ่มทดลอง มีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

2.1 หลังเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนในด้านความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 หลังเรียน กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความรู้และทักษะคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า

นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.85) โดยมีคะแนนเฉลี่ยระดับมากที่สุดในกิจกรรมการช่วยเหลือกันและกันส่วนกิจกรรมอื่นๆ ที่มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ การตั้งคำถาม การทำสมาธิ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอภิปราย การระบายความรู้สึก การเล่าประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การจัดสุนทรียสนทนา การแสดงความรู้สึก การให้น้ำหนักคะแนน การแสดงบทบาทสมมติ การแผ่เมตตา การสวดมนต์ การแสดงความรัก และกิจกรรมที่มีคะแนนเฉลี่ยในระดับน้อย ได้แก่ การเขียนบันทึก

จากผลการวิจัยข้างต้น กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี ความจริง ความรู้ปฏิบัติ) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟในระดับมากอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โมเดลเลิฟสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนได้รับการสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เพิ่มขึ้นทั้งในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ โดยหลังเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟมีพัฒนาการในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับ

เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ (2557) ได้วิจัยพัฒนาโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนิสิตระดับอุดมศึกษา และนำโมเดลเลิฟไปใช้เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชามรรณศึกษา เพศศึกษา และสวัสดศึกษา ที่พบว่า โมเดลเลิฟเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับการสร้างเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สูงขึ้น ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบตามหลักการจัดการเรียนรู้ของโมเดลเลิฟ โดยได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านเกณฑ์การสร้างเครื่องมือวิจัย ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟที่คิดค้นและพัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ (ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2557) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรม การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก ความเมตตา การฝึกคิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการพูด การเขียนและการสนทนา รวมทั้งการทำสมาธิ การสวดมนต์ และการแผ่เมตตา ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีสติ เห็นคุณค่าของชีวิต คุณค่าของตนเองและผู้อื่น ส่งผลให้นักเรียนมีแนวโน้มในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในเรื่องความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ ที่จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อไปได้ ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (เอมอชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

นอกจากนี้ จากการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ร่วมกับการทำสมาธิและแผ่เมตตาจิตในชั้นเรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล มีความเห็นใจต่อผู้อื่น และรู้สึกผิดเมื่อเสนอความคิดที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมออกมาก่อนหน้านี้ ซึ่งสอดคล้องกับ เรื่องอุไร อมรไชย (2552) ที่ได้ทำการศึกษาผลการจัดกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ในรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมองโลกในแง่ดี/ด้านบวกมากขึ้น คิดรอบคอบ ไตร่ตรองก่อนตัดสินใจทำหรือพูด กล้าเผชิญอุปสรรค มีความเมตตาต่อสัตว์โลก ให้อภัย ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้คุณค่าของตนเองและผู้อื่นในด้านต่างๆ และมีสมาธิมากขึ้น และ Jennings (2008) ที่ทำการวิจัยเรื่องจิตตปัญญาศึกษา และการพัฒนาเยาวชน พบว่า จิตตปัญญาศึกษาประกอบกับการฝึกปฏิบัติ โดยจะต้องฝึกปฏิบัติในเรื่องการฝึกสมาธิ การเคลื่อนไหวและการไตร่ตรองหรือการพิจารณาเกี่ยวกับธรรมชาติ ซึ่งการฝึกปฏิบัติดังกล่าวจะช่วยส่งผลให้เยาวชนได้พัฒนาตนเองจนถึงวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้บุคคลตระหนักรู้อย่างมีสติ โดยเฉพาะการตระหนักรู้ในตนเองและการรู้ในตนเองเชื่อมโยงกับโลกภายนอก นอกจากนี้ การฝึกสมาธิจะทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้นั้น ซึ่งผู้นั้นจะเรียนหนังสือหรือทำงานได้ดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเองและสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ดี ในขณะที่เดียวกันพฤติกรรมทางลบก็จะลดลงไปด้วย จึงควรให้ผู้เรียนได้ทำสมาธิหรือสงบนิ่งก่อนการเรียนรู้ หรือสัก 2-3 นาทีก่อนการตอบคำถาม ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการนำคุณค่าความเป็นมนุษย์ออกมาจากภายใน (อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา, 2556) และ ในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับศีล 5 ก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ และสามารถนำความรู้เรื่องเพศศึกษาไปปฏิบัติตามศีล 5 ได้ ซึ่งเป็นความดีที่เกิดจากการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังที่ อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา (2556) กล่าวว่า ศีลนั้นสำคัญ เพราะจะช่วยควบคุมจิตใจสำนึก และประสาทสัมผัสทั้งห้า ศีลจะเข้าไปในจิตใจสำนึก ก่อนจะเกิดเป็นการตีความ ทำให้เราเปลี่ยนนิสัยของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ แต่ก็ยังไม่ถาวร เราจึงต้องยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นโดยอาศัยสมาธิ

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนบรรยายแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ จากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนส่วนใหญ่เลือกเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ ตามที่คิดว่าสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้เลย และเห็นเป็นเรื่องใกล้ตัว หรือคาดว่าจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างแน่นอน โดย**ในด้านความดี** นอกจากที่นักเรียนระบุว่า ได้รู้จักให้อภัย มีความรักความเมตตา คิดก่อนทำ ไม่ดูถูกตนเองและผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่นก่อนกว่าทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหา รู้จักพอและรักเดียวใจเดียว นักเรียนยังได้สะท้อนความคิดการนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับศีล 5 โดยศีลที่นักเรียนคิดว่าสามารถเลือกนำมาปฏิบัติได้มากที่สุดในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับเพศศึกษา คือ ข้อ 3 (การไม่ประพฤตินิโคตในกาม) และ ข้อ 5 (การไม่ดื่มสุราหรือของมึนเมา) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจเกิดขึ้น**ในด้านความจริง**ของชีวิตที่ได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ระบุว่า ได้รู้จักการยอมรับความจริงในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และพัฒนาการทางเพศ มากที่สุด รองลงมาคือ การเห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น การยอมรับเพศทางเลือก เข้าใจและไม่รังเกียจผู้ติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เห็นถึงความไม่เที่ยงของปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น และ**ในด้านความรู้ปฏิบัติ**ที่นักเรียนคาดว่าจะนำมาปฏิบัติ คือการเปลี่ยนแปลงทางเพศ การดูแลสุขภาพทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ทักษะการป้องกันตนเองเรื่องเพศ (ทักษะการปฏิเสธ) เป็นต้น โดยความรู้ในบางหัวข้อนักเรียนคิดว่า เป็นเรื่องในอนาคตที่ยังมาไม่ถึง รวมถึงเห็นว่า เป็นเรื่องใกล้ตัวหรือไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น การทำแท้ง การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การคุมกำเนิด ติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น จึงนำเขียนบรรยายหรือแสดงความคิดเห็นได้น้อย ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า อาจเกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียนที่ยังมีไม่มากนักเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงไม่แน่ใจว่าตนเองจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างไร และจะสามารถปฏิบัติได้หรือไม่

ตามที่อ้างถึงใน เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ คาดว่าผู้เรียนจะนำความรู้ไปปฏิบัติจริงหรือมีแนวโน้มว่าจะนำไปความรู้ไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่มีความรู้เท่านั้น แต่ต้องนำความรู้ไปปฏิบัติจริงด้วย ดังแนวคิดของ Goethe' (Davey and Susser, 2002) ที่เคยกล่าวไว้ว่า “Knowing is not enough, we must apply. Willing is not enough, we must do.” ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟจึงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากภายในแล้วส่งผลต่อการมีพฤติกรรมภายนอก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพฤติกรรมภายในทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ มีทัศนคติ เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น นำไปสู่การปฏิบัติในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ดี ดังที่ เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2556) กล่าวว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การตระหนักในตนเอง การเห็นคุณค่าของตนเองในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง มีทัศนคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องในการดูแลสุขภาพ การมีแรงกระตุ้น การมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ ความมุ่งมั่น ความอดทน ความรับผิดชอบต่อสุขภาพของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมสุขภาพได้ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการ

เรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความรู้ปฏิบัติ สูงขึ้นและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นอีกเหตุผลที่ช่วยยืนยันได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟทำให้นักเรียนเกิดความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นความรู้ที่คาดว่าจะนำไปปฏิบัติหรือเป็นความรู้ที่มีแนวโน้มว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันต่อไป

2. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ ทักษะคิด การปฏิบัติ) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และผลการพัฒนาโมเดลเลิฟของ เอมอชมา วัฒนบุรานนท์ (2557) ที่พบว่า โมเดลเลิฟช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ด้วยทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก โมเดลเลิฟเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ที่มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ Orlich et al. (2010) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ โดยการวางแผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้งิจกรรมและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นนั้นสนับสนุนการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนนั้น อาจองชุมสาย ณ อุธยา (2556) กล่าวว่า เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนดี โดยครูต้องสร้างบรรยากาศของความสงบ ความรัก ความเมตตา สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ถามคำถามที่แสดงความคิดเห็นแม้บางครั้งอาจไม่ตรงกับความคิดของครูก็ตาม นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โมเดลเลิฟในระดับมากซึ่งความพึงพอใจนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการมีทัศนคติที่ดีต่อการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ อันส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

สำหรับกลุ่มควบคุมหรือกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติก็มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่กำหนดไว้ โดยเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมสุขภาพ อันได้แก่ ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ ซึ่งก็คือผลการสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางสุขศึกษา (สุขชาติ โสมประยูร และเอมอชมา วัฒนบุรานนท์, 2553) จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลเลิฟมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ โดยเฉพาะในด้านความรู้และทัศนคติที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นข้อยืนยันได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟนั้น ช่วยให้นักเรียนมีความรู้และเจตคติที่ดีขึ้น ที่สามารถส่งผลต่อการให้นักเรียนมีแนวโน้มในการประพฤติตนไปในทางที่ถูกต้อง และนำไปสู่การลดพฤติกรรมทางสุขภาพหรือทางเพศที่ไม่ดีต่อไปได้ และสอดคล้องกับ รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์

(2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นโดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น : กรณีศึกษาวิชาเพชรบุรีศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะนำไปสู่การรักในชุมชนและพร้อมจะปฏิบัติตนที่พัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นได้ นั่นแสดงให้ถึงว่าโมเดลเลิฟ ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีต่อไปได้เช่นกัน

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนมีคะแนนความพึงพอใจในระดับมาก ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ซึ่งความพึงพอใจเป็นส่วนหนึ่งของการมีทัศนคติที่ดี และตามที่ สุชาติ โสมประยูร และเอมอชมา วัฒนบูรานนท์ (2553) กล่าวว่า ทัศนคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมหรือวิธีสอนของครู รวมทั้งครูผู้สอนนั้น จะทำให้ผู้เรียนนำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติซึ่งเป็นความพร้อมภายใน ได้แก่ ความรัก ความพอใจ ความศรัทธา ความสนใจ ความต้องการ ความเห็นคุณค่า ความชื่นชม ความนิยมชมชอบ หรือค่านิยมจะสามารถโน้มน้าวหรือจูงใจให้ผู้เรียนเปลี่ยนทฤษฎีเป็นการปฏิบัติได้มาก และยังมีส่วนช่วยทำให้เกิดรูปแบบของพฤติกรรมของคนด้วยว่าจะออกมาเป็นอย่างไร (Scientific knowledge + Positive attitude = Best action)

ทั้งนี้ นักเรียนชอบกิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นกิจกรรมทางด้านจิตตปัญญาศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กรรณานันท์ (2553) เรื่องการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาในการพัฒนาคุณลักษณะจิตตปัญญา และการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา พบว่า ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ และเห็นคุณค่าในตนเอง คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล ตระหนักถึงความสำคัญของการมีเมตตา เรียนรู้ที่จะมีความสุขจากการให้ผู้อื่น เห็นความสำคัญของการร่วมมือกันทำงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จ เรียนรู้คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ พร้อมทั้งเรียนรู้ที่จะสร้างกุศล และฝึกสติเพื่อการดำเนินชีวิต รู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำความดี ซึ่งช่วยส่งเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้เรียน และธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ และคณะ (2553) ที่ได้สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการนิยาม/แนวความคิด และปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ : การขับเคลื่อนจิตวิญญาณของผู้เรียนด้วยพลังทางการศึกษา โดยพบว่า การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีจิตอาสา เป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และให้ผู้เรียนก้าวไปสู่การเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นอกจากนี้ ยังกล่าวว่า “การจัดการการสอนด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม อย่างสมดุล และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีเหตุผล”

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ผู้วิจัยต้องเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน อาจไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรม ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- 2) ครู/อาจารย์ระดับชั้นมัธยมศึกษา สามารถนำโมเดลเลิฟไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา หรือในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต เพื่อให้นักเรียนมี “คุณธรรมนำความรู้” ส่งการปฏิบัติ อันส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ให้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ นำไปทดลองใช้ เพื่อได้ทราบถึงผลการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน
- 2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟในหัวข้อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่นๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา นอกเหนือจากเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
- 3) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ร่วมกับสื่อเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนในปัจจุบัน

รายการอ้างอิง

- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2556). การสร้างเสริมความเป็นมนุษย์: สมบูรณ์แล้วหรือ?. *วารสารนักบริหาร Executive Journal*, 33 (2), 26-34.
- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2558). *ระเบียบวิธีสถิติทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรยูนิเซฟ ประเทศไทย. (2559). *รายงานผลการวิจัยเพื่อทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร.
- กรกฎ นกคุ้ม. (2553). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดปัญญาศึกษาในการพัฒนาคุณลักษณะจิตตปัญญาและการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 26 (1), 1-11.
- กองควบคุมโรคเอดส์สำนักอนามัย. (2558). *การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ HIV ใน 9 กลุ่ม ประชากรเป้าหมายพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2558*. กรุงเทพมหานคร
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา บันลือศักดิ์. (2558). *รายงานการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูลแรงจูงใจและทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม*. เงินทุนเพื่อการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์สิริ กาญจนวาสี. (2557). *ความตระหนักรู้เรื่องเพศศึกษา: ความรู้เรื่องเพศและแนวทางป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุณารมณเลิศ และคณะ. (2553). การสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการนิยาม/แนวความคิดและปัจจัยที่เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ : การขับเคลื่อนจิตวิญญาณของผู้เรียนด้วยพลังทางการศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 1 (2), หน้า 16-26.

- นงลักษณ์ วิรัชชัยและ รุ่งนภา ตังจิตรเจริญกุล. (2551). *การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริกหวาน จำกัด.
- บั้งอร เทพเทียน และ สุพัตรา ศรีวณิชชากร และ ประภาพรรณ จูเจริญ. (2558). *สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน*. นครปฐม.
- ประเวศ วะสี. (2552). *ความเป็นมนุษย์กับการเข้าถึงสิ่งสูงสุด ความจริง ความดี ความงาม*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล.
- พงศธร สุกิจญาณ. (2556). *การจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรน้อย สิงห์ช่วงชัย, ปราโมทย์ ทองสุขและ ปาณิศา หมวดเฮี้ยทุ.(2554). การวิเคราะห์ห่อภิมาณเสี่ยงกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย. *วารสารสภาการพยาบาล*. 26 (4), 5-16.
- พระพรหมคุณาภรณ์. (2550). *การศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิต หรือการศึกษาเพื่อเพิ่มผลผลิต*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.
- พระมหาพยุหศักดิ์ ธมมิวิสุทธิเมธี. (2554). *การศึกษาวิเคราะห์มนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธปรัชญา (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชาปรัชญา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรทิพย์ ไชยโส, กรรวิ บุญชัย, กรัณชรรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์, เมธินี วงศ์วานิช รัมภกาภรณ์ และ กรกฏา นักร้อง. (2553). *การพัฒนา KASET โมเดลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สู่การเป็นสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยูนิเซฟประเทศไทยองค์การการกุศล (UNICEF – Thailand). (2559). *บทความการวิเคราะห์สถานการณ์เยาวชนและวัยรุ่นในประเทศไทย*.
- ยอดแก้ว แก้วมิ่งสา. (2557). *การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดแคทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์. (2557). *ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นโดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น : กรณีศึกษาวิชาเพชรบุรีศึกษา*. สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองอุไร อมรไชย. (2552). *ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิดปัญหาศึกษาในรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา*. เอกสารเผยแพร่ในการประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัย งาน “ราชภัฏวิชาการเฉลิมพระเกียรติและสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ.” 19 สิงหาคม 2553.
- วโรชา คล้ายแจ้ง. (2552). *ผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552*. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2556). “*เรื่องรักควรรู้*”. นิตยสาร sook creative happiness. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ฐานการพิมพ์จำกัด. ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์, 20-23.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.). (2557). “*เซ็กส์กับวัยรุ่น*”. นิตยสาร sook creative happiness. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ฐานการพิมพ์จำกัด. ฉบับที่ 15 กุมภาพันธ์, 31.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาเพศศึกษาในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- สิงหา จันทน์ขาว. (2550). *ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ โสมประยูร. (2546). *เพศศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี สายสอาด. (2555). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสาวนีย์ พนิชโยวาท. (2550). *เพศศึกษากับคุณธรรม...บูรณาการที่ลงตัว*. *วารสารสังฆวารสาร*, 4 (20), 8.
- องค์การแพธ. (2550). *โครงการ “ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ” คู่มือการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพศศึกษา สำหรับเยาวชนช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1- 3)*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเออร์เจนท์แพธ.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2550). *คุณธรรมนำความรู้: รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ คุณค่าความเป็นมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2557). *คุณธรรมนำความรู้*. กรุงเทพมหานคร : พรีเมียดด์ พับลิชชิง.
- เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2553). *การจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์ (ฉบับจิตตปัญญาศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 38 (3), 16-29.
- เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์.(2555). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อสร้างเสริม ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา*. *วารสารสุขศึกษา. มหาวิทยาลัยมหิดล*, 35 (20), 31-42.
- เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2555). *รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา*. สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2556). *หลักการทางสุขศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์.
- เอมอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2556). *รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (Love Model) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา*. สาขาวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2557). รายงานการวิจัย เรื่องการวิจัยพัฒนาโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ : ชุดโครงการวิจัยสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2557). *คู่มือการใช้โมเดลเลิฟ (Love Model) : โมเดลสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- Davey, S. G. & Susser, E. (2002). Zena Stein, Mervyn Susser and epidemiology: observation, causation and action. *International Journal Epidemiol*, 31(1), 34-37.
- Gomes de Matos, F. (2002). Teaching vocabulary for peace education. *ESL Magazine*, 5 (4), 22-23.
- Jennings, P. A. (2008). Contemplative Education and Youth Development. *New Directions for Youth Development, Summer 2008* (118), 101-105.
- Kelly, G. F. (2001). *Sexuality Today: The Human Perspective. (Seventh Edition)*. Boston : McGraw-Hill.
- MC Anulty R. D. & Burnette, M.M. (2001). *Exploring Human Sexuality Making Healthy Decision*. Boston : Allyn & Bacon.
- Mitchell K. T. et al. (2014). Accessing Sexual Health informative Online: Use, Motivations and Consequences for Youth with Different Sexual Orientation. *Health Education Research*, 29 (1), 147-157.
- Orlich D. C., Harder, R. J., Callahan, R. C., Trevisan, M. S. & Brown, A. H. (2010). *Teaching Strategies: A Guide to Effective Instruction*. Boston : Wadsworth.
- Rijsdijk, L. E. et al. (2011). The World Starts With MG: A Multilevel Evaluation of a Comprehensive Sex Education Program targeting Adolescents in Uganda. *BMC Public Health* 2011, 11-33.
- Rijsdijk, L. E. et al. (2013). *Implementation of The World Starts With Me, A Comprehensive rights – based Sex Education Program in Uganda*.
- Schutte L. et al. (2014). Long Live Love The Implementation of a School based Sex-Education Program in Netherlands. *Health Education Research*, 29 (4), 583-597.
- SIECUS. (2004). *Guidelines for comprehensive sexuality education: Kindergarten to 12th grade*. Meadville, PA: Author. Retrieved from http://www.siecus.org/_data/global/images/guidelines.pdf.
- Toder, L., Galvin K.T. & Hollonay, I. (2009). The Humanization of healthcare : A value framework for qualitative research. *Journal of Qualitive Studies on Health and Well-being*, 68-77.
- Yun, Lei., Kin, H., & Demin, L. (2011). The Practical Problem and Progress of Western Mainstream Sex Education Model. *Studis in Sociology of Science*, 2 (1), 1-5.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวณี หอมสนิท
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา
4. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร (ครุวิทย์ฐานะเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา)
5. อาจารย์มิ่งขวัญ ศิริโชติ (ครุวิทย์ฐานะเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ทักษะชีวิตการป้องกันตนเองเรื่องเพศ

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

<p>สาระที่ 2 มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/3</p>	<p>ชีวิตและครอบครัว เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์</p>
---	--

สาระสำคัญ

ปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากความรู้อาจไม่ถึงการและไม่พร้อม และพบว่าปัญหาหลัก คือ การไม่รู้จักระบุอารมณ์ทางเพศ และไม่กล้าปฏิเสธเมื่อต้องเจอสถานการณ์คับขัน ดังนั้นการเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองในเรื่องเพศ ตลอดจนการใช้ทักษะชีวิตและวิจารณญาณในการแก้ไขปัญหาต่างๆจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อป้องกันตนเองจากปัญหาทางเพศต่างๆได้ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่พร้อม และนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ จนไปถึงการทำแท้ง เป็นต้น และรู้จักแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. บอกถึงวิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
2. บอกวิธีการจัดการที่เหมาะสมเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้น
3. ใช้ทักษะชีวิต (การปฏิเสธ) ในการป้องกันตนเองเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม
4. แสดงพฤติกรรมที่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ทักษะชีวิตและป้องกันตนเองเรื่องเพศ

สาระการเรียนรู้

1. การหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
2. ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ (ทักษะการปฏิเสธ, ทักษะการต่อรองเพื่อประนีประนอม, ทักษะการตัดสินใจเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์)
3. การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอบถามนักเรียน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) “นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมหรือสถานการณ์ใดบ้างที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์” (แนวคำตอบ: อยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง, ดื่มสุราและของมีเมา, เดินในที่เปลี่ยว เป็นต้น) 2) นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมใดบ้างในชีวิตประจำวันที่นักเรียนปฏิบัติอยู่ ช่วยในการหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์(แนวคำตอบ : กลับบ้านตรงเวลา, ไม่ไปไหนสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ, ไม่กลับบ้านดึก, แต่งกายเหมาะสม) 2. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สื่อประกอบการสอนโดยใช้โปรแกรม Microsoft Office Power point. เรื่อง การหลีกเลี่ยงและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ขั้นที่ 1 ชั้นการเรียนรู้ (Learning) (10 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ และให้นักเรียนคิดและตอบ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 สถานการณ์: หม่อมโทศัพท์มาหาหนูชว่า จะมาทำรายงานที่บ้านของหนู ซึ่งวันนั้นหนูอยู่บ้านคนเดียว หนูควรจะทำอย่างไร 1.2 สถานการณ์: เจชวนเมย์ไปงานเลี้ยงที่บ้านในวันหยุด ซึ่งงานเลี้ยงจะจัดขึ้นในตอนเย็นจนไปถึงค่ำ เมย์ควรจะทำอย่างไร 1.3 สถานการณ์: กายชวนแฟนไปเที่ยวทะเลและขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย ถ้าคุณเป็นแฟนของกาย คุณควรจะทำอย่างไร จากนั้น ครูและนักเรียน อภิปรายถึงคำตอบที่เหมาะสมร่วมกัน 2. ครูให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ (ทักษะการปฏิเสธทักษะการต่อรองเพื่อประนีประนอม ทักษะการตัดสินใจเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์) โดยใช้สื่อประกอบการสอน Microsoft Power Point <p>ขั้นที่ 2 ชั้นเปิดใจ (Openness) (15 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เสี่ยงทางเพศของตนเอง เช่น การต้องอยู่สองต่อสองกับเพื่อนชาย การเดินในที่เปลี่ยว แฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย และผู้เรียนจัดการแก้ไขอย่างไร ผลที่เกิดขึ้น และบันทึกลงในสมุดบันทึก พร้อมบรรยายความรู้สึกจากประสบการณ์ (โดยสุ่มนักเรียนชาย 1 คน และนักเรียนหญิง 1 คน) 2. ครูให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในกระดาษโน้ตที่ครูแจกให้ตามคำถามที่ครูกำหนดให้ โดยไม่ต้องเขียนชื่อของตนเอง ดังนี้ <p>คำถาม (นักเรียนหญิง) : ถ้าเพื่อนผู้ชาย (คนรัก) ขวนขวายมีเพศสัมพันธ์นักเรียนจะปฏิเสธอย่างไร</p> <p>คำถาม (นักเรียนชาย) : ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศนักเรียนจะจัดการกับตัวเองอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร</p> จากนั้นให้นักเรียนใส่คำตอบลงในกล่อง แยกชาย/หญิง และครูนำคำตอบของนักเรียนมาอ่าน พร้อมอภิปรายคำตอบร่วมกับนักเรียนถึงความถูกต้องเหมาะสม 3. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 เทคนิคการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ รวมถึงผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิเสธนั้นๆ 3.2 การจัดการอารมณ์ทางเพศของเพศชายและหญิง 	<ol style="list-style-type: none"> 2. สื่อประกอบการสอนโดยใช้โปรแกรมMicrosoft Office Power Point เรื่อง ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ 3. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา 4. กระดาษโน้ต 5. กล่องใส่คำตอบ

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (10 นาที)</p> <p>ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินถึงความจำเป็น หรือความสำคัญของการมีทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองทางเพศ จากนั้นให้นักเรียนบันทึกลงในสมุดของตนเอง</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)(5 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “คุณจะรอดไหม? จากหลุมพรางลวงไปมีSEX” เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์สถานการณ์จำลองและใช้ทักษะชีวิตในการเอาตัวรอดจากการมีเพศสัมพันธ์ 2. ครูให้นักเรียนทุกคนพยายามช่วยกันหาทางเอาตัวรอดและผ่านหลุมพรางลวงจากเกมนี้ไปได้ทุกคน เพื่อให้เห็นคุณงามความดีของตนเอง และมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นว่าจะสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้ หากเป็นผู้ประสบปัญหาดังกล่าว และได้แสดงความช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับเพื่อนในชั้นเรียน 	
ขั้นสรุป (5 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองจากปัญหาทางเพศ จากการทำกิจกรรมและเกมในชั้นเรียน และสรุปถึงความสำคัญของการมีทักษะชีวิตและการป้องกันตนเองเรื่องเพศ 2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนถามในข้อสงสัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 	

การประเมินผล

1. การตอบคำถามในชั้นเรียน
2. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
3. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ

เวลา 50 นาที

สาระที่ 2	ชีวิตและครอบครัว
มาตรฐาน พ 2.1	เข้าใจและเห็นคุณค่าตัวเอง ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำรงชีวิต
ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/2	วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
พ 2.1 ม.2/3	อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

สาระสำคัญ

การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น ปัจจุบันเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในสังคม เนื่องจากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางประเพณี วัฒนธรรมทางสังคม รวมทั้งความเชื่อทางเพศที่ผิดๆ ดังนั้น การเรียนรู้ และเข้าใจถึงผลกระทบต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ และสร้างความตระหนักในตนเอง ถึงผลกระทบจากการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายถึงผลกระทบต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์
2. วิเคราะห์สถานการณ์และพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้
3. บอกวิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
4. ประเมินคุณค่า บทบาทของบ้าน โรงเรียน และชุมชนต่อการแก้ปัญหการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

สาระการเรียนรู้

1. การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์
2. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์
3. ปัญหาและผลกระทบจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ด้านร่างกาย จิตใจ ครอบครัว และสังคม
4. การหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนทุกคนนั่งสมาธิ โดยใช้วิธีการกำหนดลมหายใจอย่างง่ายเป็นเวลา 2-3 นาที 2. ครูเปิดวิดีโอ เรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ที่สะท้อนถึงปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ให้นักเรียนดูและสนทนาถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิดีโอที่แนบมา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิดีทัศน์ เรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ https://www.youtube.com/watch?v
ขั้นการจัดการเรียนรู้	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning) (10 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “ครั้งเดียวก็เกินพอ” เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ จากนั้นครูเฉลยพร้อมอธิบายเหตุผลในแต่ละพฤติกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 2. ใบงานและกิจกรรมเรื่อง “ครั้งเดียวก็เกินพอ” (ให้เลือกพฤติกรรมที่สามารถและไม่สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์)

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>2. ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันถึงผลกระทบของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ด้านร่างกาย จิตใจ ครอบครัว และสังคม และร่วมอภิปรายถึงปัญหา และผลกระทบที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด</p> <p>3. ครูให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (ความหมาย สถานการณ์เสี่ยง ปัญหาและผลกระทบ) โดยใช้สื่อ Microsoft Office Power Point</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) (15 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม จำนวน 3กลุ่ม จัดสถานการณ์จำลอง เป็นตัวแทน 3 สถาบัน คือ บ้าน ชุมชน และโรงเรียนโดยให้นักเรียนระดมสมองปรึกษากันว่า แต่ละสถาบันจะมีบทบาทอย่างไรในการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จากนั้นออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. สมาชิกในห้องที่เหลือ ตั้งคำถามและให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถาม เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จากนั้นครูและนักเรียนอภิปรายเหตุผลร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (5 นาที)</p> <p>ครูและนักเรียน ร่วมกันประเมินคุณค่าของบ้าน โรงเรียน และชุมชน ต่อการแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จากนั้นให้นักเรียนบันทึกลงสมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) (10 นาที)</p> <p>1. ครูถามนักเรียนว่า “หากมีเพื่อนกำลังประสบปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม นักเรียนจะเลือกขอคำปรึกษาจากใครที่คิดว่าสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ดีที่สุด (เว็บไซต์ ครู/อาจารย์ คลินิกสุขภาพวัยรุ่น โทรสายด่วนสุขภาพวัยรุ่น พ่อแม่ และอื่นๆ) เพราะเหตุใด</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันแผ่เมตตา เพื่อให้มีความรู้สึกทั่วทุกคน ทุกหน่วยงาน ควรมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหारेื่องเพศ และหากพบผู้ประสบปัญหา ไม่ควรแสดงความรังเกียจ หรือดูถูก ควรแสดงความเห็นใจ และหาทางออกที่เหมาะสม และตั้งจิตว่าจะหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์หรือพฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่ปัญหาเรื่อ่งเพศต่างๆ</p>	<p>3. สื่อประกอบการสอน Microsoft Power Point เรื่อง “ปัญหาและผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน”</p> <p>4. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p>
<p>ขั้นสรุป (5 นาที)</p>	<p>1. ครูอธิบายถึงวิธีการหลีกเลี่ยง และการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์</p> <p>2. ครูสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้ โอกาสเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์นั้น เกิดจกความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือไม่คาดคิดจากพฤติกรรมที่กระทำ เช่น การ</p>	

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ไปอยู่ในที่ลับตา การไปต่างจังหวัดกับเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น รวมถึง ความเชื่อผิดๆ ดังนั้น การตั้งครรภ์ควรเกิดจากความพร้อมของทั้งสองฝ่าย และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกัน เพื่อลดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้ เมื่อเกิดปัญหาและทุกฝ่าย (บ้าน โรงเรียน ชุมชน) ควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้วย</p>	

การประเมินผล

1. การตั้งกระทู้ถามและการตอบคำถามในชั้นเรียน
2. ใบงานและกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง “ครั้งเดียวก็เกินพอ”
3. การแสดงความคิดเห็นและการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน
4. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง การทำแท้ง

ผู้สอน อาจารย์นวรรณ์ ธัญญศิริ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

<p>สาระที่ 2</p> <p>มาตรฐาน พ 2.1</p> <p>ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/2</p> <p>พ 2.1 ม.2/3</p>	<p>ชีวิตและครอบครัว</p> <p>เข้าใจและเห็นคุณค่าตัวเอง ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำรงชีวิต</p> <p>วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน</p> <p>อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์</p>
---	--

สาระสำคัญ

ในปัจจุบันปัญหาหนึ่งของสังคมก็คือเรื่องการทำแท้งซึ่งมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งเป็นทางออกหนึ่งที่หลายคนคิดว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุด ปัญหาการทำแท้งเป็นปัญหาหนึ่งของเยาวชนไทยที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่มีความพร้อมที่จะเลี้ยงดูทารกเนื่องจากยังอยู่ในวัยเรียน หรืออาจมีการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นไม่ถูกต้อง ผลกระทบของการทำแท้งโดยตรงนั้นคือสุขภาพร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังมีผลกระทบด้านสังคม ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการทำแท้งเพื่อไม่ให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาด หรือทำลายชีวิตผู้อื่นโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมถึงให้นักเรียนได้รู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนตัดสินใจในการดำเนินชีวิตทางเพศต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายประเภทการทำแท้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย
2. อธิบายผลกระทบที่เกิดจากการทำแท้งได้
3. เลือกตัดสินใจเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเกิดจากการทำแท้งได้
4. แสดงพฤติกรรมความเห็นใจ และปลอบโยนผู้ที่อยู่ในภาวะวิกฤตให้เกิดสติเพื่อคิดหาทางแก้ไข

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการทำแท้ง
2. ประเภทการทำแท้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย
3. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการทำแท้ง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)	1. ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยการตั้งคำถามและให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ดังนี้ “นักเรียนเคยพบเจอข่าวในโทรทัศน์ วิทยุ หรือสื่ออินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการทำแท้งหรือคลอดลูกแล้วนำเด็กไปทิ้งบ้างหรือไม่ และนักเรียนรู้สึกอย่างไร”	
ชั้นการจัดการเรียนรู้	ขั้นที่ 1 ชั้นการเรียนรู้ (Learning) (10 นาที) <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนและร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการทำแท้ง (ความหมาย สาเหตุ ผลกระทบ) และสุ่มถามความคิดของนักเรียน 2. ครูให้ความรู้แก่นักเรียนเรื่องการทำแท้งและกฎหมายว่าด้วยการทำแท้ง โดยใช้สื่อ Microsoft OfficePower Point 	1.สื่อ ประกอบ การสอน Microsoft Office Power Point เรื่องการทำแท้ง

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) (10 นาที)</p> <p>1. ครูสอบถามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์และตัดสินใจหากเกิดปัญหาโดยให้นักเรียนเขียนคำถามและคำตอบลงในกระดาษที่ครูกำหนดให้โดยไม่ต้องระบุชื่อ ดังนี้</p> <p>คำถาม : หากนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร พร้อมบอกเหตุผล</p> <p>คำถาม : นักเรียนคิดว่าควรปรึกษาใครมากที่สุดหากอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว เพราะเหตุใด</p> <p>คำถาม : เราสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ใดบ้าง นอกจากปรึกษาคนใกล้ชิด</p> <p>2. ครูรวบรวมคำตอบ และสุ่มอ่านถึงการตัดสินใจและคำตอบของนักเรียน พร้อมให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบ</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (10 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนดูข่าวและรูปภาพผลกระทบที่เกิดจากการทำแท้ง เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการทำแท้ง รวมถึงรูปภาพเด็กทารกที่ถูกทำแท้ง หรือถูกนำมาทิ้งหลังคลอด</p> <p>2. ครูเล่านิทานคุณธรรมเกี่ยวกับการทำร้ายชีวิตเพื่อให้เห็นถึง “คุณค่าความเป็นมนุษย์” จากนั้นให้นักเรียนประเมินคุณค่าของชีวิต โดยให้นักเรียนทำสมาธิและคิดถึงคุณค่าของชีวิตคน ว่ามีค่ามากขนาดไหน แล้วบันทึกลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษาของนักเรียน</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)(10 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและปลอบใจเพื่อน หากเพื่อนอยู่ในสภาวะวิกฤตทางอารมณ์ให้เกิดสติเพื่อคิดแก้ไข โดยบอกเป็นคำพูดหรือวิธีการ และบันทึกลงสมุด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนสวดมนต์ และแผ่เมตตา เพื่อให้จิตใจสงบนิ่ง มีสติ มีสมาธิ โดยใช้บทสวดบูชารัตนตรัย ให้กับทารกที่เสียชีวิตจากการทำแท้ง เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักให้ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน (นักเรียนที่นับถือศาสนาอื่น สามารถใช้บทสวดมนต์ตามศาสนาที่ตนเองนับถือได้)</p>	<p>2. สมุดบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน</p> <p>3. รูปภาพผลที่เกิดจากการทำแท้ง</p> <p>4. นิทานคุณธรรม</p> <p>5. บทสวดมนต์ และ บทแผ่เมตตาอย่างง่าย</p> <p>6. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p>
<p>ขั้นสรุป(5 นาที)</p>	<p>ครูสรุปกิจกรรมและประเด็นสำคัญเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ควรคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนตัดสินใจ 2. เมื่อเกิดเรื่องที่ไม่คาดคิด อย่าเพิ่งตระหนกเสียขวัญ ให้มองหาคนที่เราไว้วางใจ สามารถให้คำปรึกษา ทั้งที่เป็นผู้ใหญ่ใกล้ตัวหรือหน่วยงานต่างๆ อย่างรีบด่วนสรุปว่าไม่มีใครช่วยได้ 	

การประเมินผล

1. การตอบคำถามในชั้นเรียน
2. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
3. การให้ความร่วมมือในการสวดมนต์ นั่งสมาธิ และแผ่เมตตา

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง โรคเอดส์

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

<p>สาระที่ 2 มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/3</p>	<p>ชีวิตและครอบครัว เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ และการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์</p>
---	---

สาระสำคัญ

โรคเอดส์ เป็นโรคติดต่อที่หลายคนรู้จักถึงความน่ากลัวเป็นอย่างดี โรคเอดส์เป็นโรคร้ายแรงที่ยังไม่มีตัวยาใดสามารถรักษาให้หายขาดได้ แต่ปัจจุบันก็ยังพบผู้ติดเชื้อเอดส์เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ได้ป้องกัน การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุ โอกาสเสี่ยงต่อการติดต่อ อาการของโรค การรักษา และการป้องกันการติดเชื้อ จึงเป็นสิ่งสำคัญ และสามารถให้เรามีทัศนคติที่ดี ในการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์อย่างปกติสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายโอกาสเสี่ยงของตนต่อการได้รับเชื้อ HIV
2. บอกถึงวิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV ที่ตนเองมั่นใจว่าสามารถทำได้ และให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้
3. แสดงพฤติกรรมที่เห็นถึงการยอมรับและมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับผู้ป่วยเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมถึงแสดงความรักต่อผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สาระการเรียนรู้

1. สาเหตุ อาการ การรักษา และการป้องกันโรคเอดส์
2. หลักการอธิบายโอกาสเสี่ยงในการรับเชื้อเอดส์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำภาพระยะของการเจ็บป่วย ของผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์มาให้นักเรียนดู และให้นักเรียนลองทายว่า เป็นอาการของโรคใด 2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงสาเหตุของการติดเชื้อ HIV 3. ครูเปิดวีดิทัศน์เรื่อง “พละ ผมมีเชื้อ HIV ครับ” พร้อมอธิบายเพิ่มเติมว่า “ผู้ติดเชื้อ” กับ “ผู้ป่วยเอดส์” นั้นแตกต่างกันโดย “ผู้ติดเชื้อ” คือผู้ที่มีเชื้อเอดส์อยู่ แต่ไม่มีอาการแสดงใดๆ สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ สำหรับ “ผู้ป่วยเอดส์” คือ ผู้ที่ได้รับเชื้อ HIV มารยะหนึ่งจนกระทั่งภูมิคุ้มกันถูกทำลายจนทำให้มีอาการป่วยเป็นโรคฉวยโอกาส 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพบุคคลป่วยเป็นโรคเอดส์ 2. วีดิทัศน์ เรื่อง “พละ ผมมีเชื้อ HIV ครับ” ที่มา: Hormones season3)
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)(15นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำนักเรียนทำกิจกรรมโดยการจำลองสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ HIV โดยครูให้นักเรียนจับกระดาษสี 1 ครั้ง โดยจะมีสี ชมพู ฟ้าเขียวเหลือง 2. ครูสมมติสถานการณ์ว่าการที่นักเรียนจับกระดาษ คือ การที่นักเรียนมี 	<ol style="list-style-type: none"> 3. กระดาษสี (ตัดตามจำนวนนักเรียนในห้อง)

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>เพศสัมพันธ์ 1 ครั้ง แบบไม่ได้ป้องกัน โดยนักเรียนจับกระดาษไป 1 ครั้ง แสดงว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ไป 1 ครั้ง (โดยนักเรียนที่จับครั้งแรกได้สีชมพู จะได้รับเชื้อเอชไอวี)</p> <p>3. ครูให้นักเรียนฉีกกระดาษครึ่งหนึ่งของตนเองสลับกับเพื่อน 1 คน (เป็นการมีเพศสัมพันธ์ 1 ครั้ง แบบไม่ได้ป้องกัน)</p> <p>4. ครูเฉลยว่าคนที่มีการดาษสีชมพูอยู่กับตัวเป็นผู้ที่ได้รับเชื้อเอชไอวี จากนั้นครูอธิบายเพิ่มเติมว่า “การเพศสัมพันธ์เพียง 1 ครั้ง แบบไม่ได้ป้องกัน อาจส่งผลให้เราติดเชื้อเอชไอวีได้หากคนที่เรามีเพศสัมพันธ์ด้วยมีเชื้อเอชไอวี” หลังจากนั้นครูสมมุติสถานการณ์ว่า หลังจากที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์อีกครั้งกับบุคคลอื่นโดยไม่ป้องกัน จำนวนผู้ติดเชื้อก็จะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าจากเดิม</p> <p>5. ครูอธิบายความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยมีสื่อ Microsoft office Power Point เรื่อง “โรคเอดส์ (สาเหตุ อาการ การป้องกัน การรักษา)” ประกอบการบรรยาย</p> <p>6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “รู้เท่าทันเอดส์” เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อเอชไอวี จากนั้นครูเฉลยและร่วมวิเคราะห์คำตอบกับนักเรียนถึงโอกาสเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวีจากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ครูกำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่าโอกาสการติดเชื้อ HIV นั้น เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบหลายคน มีการเปลี่ยนคู่นอน หรือแม้กระทั่งผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว หรือมีครั้งแรก และรักเดียวใจเดียวก็ตามกับผู้ติดเชื้อ ซึ่งเราไม่สามารถดูออกจากรูปลักษณ์ภายนอก ว่าใครมีเชื้อ HIV อยู่บ้าง และวิธีเดียวที่จะรู้คือ การตรวจเลือดหาเชื้อ HIV</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) (10 นาที)</p> <p>1. ครูใช้คำถาม ถามนักเรียนว่า จากกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งเป็นสถานการณ์จำลองการแพร่ระบาดของเชื้อ HIV นักเรียนคิดหรือรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เห็น และใครมีโอกาสทำพฤติกรรมแบบนี้บ้าง (ทุกคน) นอกจากนี้ นักเรียนได้รับประโยชน์หรือข้อคิดอย่างไรกับกิจกรรมนี้ จากนั้นให้นักเรียนบันทึกลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p> <p>2. นักเรียนคิดว่า “การรังเกียจ กีดกัน และเลือกปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ เกิดขึ้นเพราะเหตุใด” (แนวคำตอบ: เกิดจากการขาดข้อมูลที่ชัดเจน และได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับการติดต่อหรือไม่ติดต่อของเชื้อ HIV จึงก่อให้เกิดความรู้สึก หรือทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ติดเชื้อ)</p> <p>3. ครูอธิบายหลักการโอกาสเสี่ยงในการรับเชื้อ จากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรม “รู้ทันเอดส์” ในการวิเคราะห์เพื่อประเมินโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV</p> <p>4. ครูเฉลยกิจกรรม “รู้ทันเอดส์” (10 นาที)</p>	<p>4. ใบกิจกรรมรู้ทันเอดส์</p> <p>5. หลักการและแนวคำตอบกิจกรรม “รู้ทันเอดส์”</p> <p>6. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p>

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>1. ครูสรุปเกี่ยวกับกิจกรรม “รู้ทันเอดส์” เพื่อให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอดส์มากขึ้นว่า “คนทั่วไปมักคิดว่าเชื้อ HIV ติดต่อกันได้ง่าย แต่กิจกรรมชี้ให้เห็นว่า การติดต่อของเชื้อมีเพียง 3 ช่องทาง และยังมีองค์ประกอบอื่น ดังนั้นการใช้ชีวิตร่วมกัน จึงไม่ทำให้ติดเชื้อได้ง่าย ครูให้นักเรียนแสดงความรู้สึกถึงคุณค่าของชีวิต ก่อนตัดสินใจจะปฏิบัติตนให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อชีวิต พร้อมบอกถึงวิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV ที่ตนเองมั่นใจว่าทำได้มา 2 ข้อและให้คำแนะนำกับผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) (5 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนทุกคน หลับตา และทำสมาธิ ให้นักเรียนพูดบรรยายกับตัวเองในใจว่า ในขณะที่นี้นักเรียนกำลังเป็นวัยรุ่น และจะต้องเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตข้างหน้า นั้น ให้นักเรียนลองสัญญากับตนเองว่า จะไม่ประพฤติดุติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่อาจนำไปสู่การติดเชื้อเอดส์ และ ร่วมกันอธิษฐานให้ผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์ทุกคน มีความสุขกับการใช้ชีวิต เพื่อฝึกให้นักเรียนตระหนักถึงคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น</p> <p>2. ครูให้นักเรียนแสดงความรักต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ โดยมอบหมายให้นักเรียนทำการ์ดให้กำลังใจผู้ป่วยโรคเอดส์ขนาดครึ่งเอสี่และตกแต่งให้สวยงาม(นำมาส่งในคาบต่อไป)</p>	
ขั้นสรุป (5 นาที)	<p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Office Power Point เรื่อง โรคเอดส์</p> <p>2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย</p>	<p>7. สื่อประกอบการสอน Microsoft Office Power Point เรื่อง โรคเอดส์</p>

การประเมินผล

1. การตอบคำถามภายในชั้นเรียน
2. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
3. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
4. การ์ดให้กำลังใจผู้ป่วยโรคเอดส์
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความรู้สึก และการประเมินคุณค่าของการมีสุขภาพที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ความเสมอภาคทางเพศ

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

<p>สาระที่ 2 มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/4</p>	<p>ชีวิตและครอบครัว เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต อธิบายความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ และการวางตัวได้อย่างเหมาะสม</p>
---	---

สาระสำคัญ

ปัจจุบันสังคมไทยให้ความสำคัญในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายมากขึ้น ทำให้บทบาททางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในสังคมเปลี่ยนไปจากเดิมกว่าในอดีต บทบาทของชายหญิงได้รับการมองว่าต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันถือได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสทางสังคมให้กับผู้หญิงในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังก่อให้เกิดผลดีทั้งทางด้านจิตใจและด้านสังคมต่อเพศหญิงตามมาอีกด้วย การเรียนรู้ความเสมอภาคทางเพศ ในหน่วยการเรียนรู้นี้ จะทำให้เราสามารถแสดงออกซึ่งความเสมอภาคทางเพศและบทบาททางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมที่เราอยู่ได้อย่างมีความสุขได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. เข้าใจและอธิบายถึงความหมายและความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ
2. แนะนำการปฏิบัติตนที่ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศได้อย่างเหมาะสม
3. วิเคราะห์ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองและเพศตรงข้ามได้อย่างเหมาะสม
4. แสดงพฤติกรรมที่ให้การเคารพในสิทธิ บทบาทหน้าที่ของตนเอง และเพศตรงข้าม

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเสมอภาคทางเพศ(บทบาทหน้าที่ การวางตัว และวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนความคาดหวังของสังคม ครอบครัว)
3. การปฏิบัติตนเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>1. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ เรื่องความเสมอภาคทางเพศ และสนทนาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศในสังคมไทยร่วมกับนักเรียน</p>	<p>1. วิดีทัศน์ เรื่องความเสมอภาคทางเพศ(ที่มา:คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ)</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning) (10 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนทำสมาธิ เพื่อเตรียมพร้อม กับบทเรียน และไม่มีอคติต่อการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน</p>	<p>2. สื่อประกอบการสอน Microsoft office Power point เรื่อง ความเสมอภาคทางเพศ</p>

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>2. ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยให้นักเรียนบอกถึง ความเป็นหญิง และความเป็นชายของกลุ่มตนเองว่า “ถูกอบรมสั่งสอน หรือถูกปลูกฝังมาอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับการปฏิบัติตน การประกอบอาชีพ การแต่งกาย เป็นต้น” และ “นักเรียนคิดว่า อะไรมีอิทธิพลต่อการกำหนดบทบาทความเป็นชาย/หญิง ในสังคม”</p> <p>3. ครูให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเสมอภาคทางเพศ (บทบาทหน้าที่ การวางตัว และวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนความคาดหวังของสังคม ครอบครัว) โดยใช้สื่อ Microsoft office Power point ประกอบการอธิบาย</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)(20 นาที)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “สุนทรียสนทนา” โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และตั้งเลขาประจำกลุ่ม เพื่อจัดบันทึกในขณะที่สมาชิกแต่ละคนพูด</p> <p>2. ใช้ปากกาแทนไมโครโฟนเป็นสัญลักษณ์ในการพูด และเพื่อนคนอื่นๆ ต้องฟัง</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ ในประเด็นดังต่อไปนี้</p> <p>3.1 บทบาทของเพศชายและเพศหญิงในหน้าที่ต่างๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเป็นหัวหน้าครอบครัว - การเป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน - การเป็นหัวหน้าปฏิบัติงาน - การประกอบอาชีพ/วิธีการทำงานโดยภาพรวม <p>โดยให้นักเรียนคิดว่า “บทบาทของทั้งสองเพศสามารถทำหน้าที่ได้เสมอกันหรือไม่ แต่ละเพศมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร</p> <p>3.2 ความคาดหวังต่อหญิง/ชาย ในสังคม ข้อใดที่นักเรียนคิดว่าควรมีการปรับเปลี่ยน เพราะเหตุใด</p> <p>เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็น/ความรู้สึกครบทุกคนในกลุ่มแล้วให้นักเรียนเขียนสรุปการสนทนาส่งครูในชั้นเรียนพร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (5 นาที)</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหลังจากที่เพื่อนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรียบร้อยแล้ว เกี่ยวกับ ข้อดีและข้อเสียในการทำงาน และทักษะในการดำรงชีวิตของเพศตนเอง และ จากการทำกิจกรรมสุนทรียสนทนา นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง และเพศตรงข้ามตนเอง มากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด</p>	<p>3. กระดาษฟลิปชาร์ต</p> <p>4. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p>

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>5. ครูสรุปข้อคิดและประเด็นสำคัญว่า “ไม่ว่าเพศใด หากเราสามารถเรียนรู้และใช้ศักยภาพความเป็นมนุษย์อย่างเต็มที่ เราก็ควรที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ซึ่งจุดตั้งต้นที่สำคัญคือ ตัวเราเอง ทั้งนี้ต้องเป็นสิ่งที่ดี ถูกศีลธรรม และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) (5 นาที) ครูให้นักเรียนเขียนบันทึกลงในสมุดบันทึกเพศศึกษา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความภูมิใจในเพศของตนเองในการสร้างคุณงามความดีให้กับตนเองและผู้อื่น - แนะนำการปฏิบัติตนที่ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศอย่างเหมาะสม 3 ข้อ 	
ขั้นสรุป	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ เรื่องความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงเกี่ยวกับความเหมาะสมในการปฏิบัติตน เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความแตกต่างของเพศชายและหญิง ที่ถึงแม้ว่าสังคมจะให้ความเสมอภาคในเรื่องเพศ แต่ก็ยังมีบางอย่างที่เพศชายปฏิบัติแล้วถึงจะดูดี และก็มีบางอย่างที่เพศหญิงปฏิบัติแล้วถึงจะดูดีเท่านั้น 2. ครูสรุปบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องความเสมอภาคทางเพศ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย 	<p>5. วิดีทัศน์ เรื่องความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง Sexister ต่างต่าง ชาย vs หญิง (ที่มา:คณะเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารสาขานิเทศศาสตร์ เอกวิทย์และโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยศิลปากรปีการศึกษา 2556 ภาคการศึกษาที่ 1)</p>

การประเมินผล

1. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน (สุนทรียสนทนา)
2. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
3. ใบงานและกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ม.2 เรื่องความเสมอภาคทางเพศ

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ

เวลา 50 นาที

สาระที่ 2

ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1

เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ตัวชี้วัด พ 2.1 ม.2/4

อธิบายความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศและการวางตัวได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

ในสังคมไทยนั้นได้ให้ความสำคัญในเรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้ามค่อนข้างมาก เพื่อที่จะทำให้เราสามารถแสดงออกอย่างถูกกาลเทศะ มีความเหมาะสมต่อบุคคลและสถานที่ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก หากเราไม่สามารถปฏิบัติตัวได้อย่างเหมาะสมก็อาจจะส่งผลกระทบต่อตนเองได้ เช่น การถูกสังคมหรือบุคคลใกล้ชิดตำหนิ เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงเรื่องการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายความหมายและความสำคัญของการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่เหมาะสมได้
2. แสดงพฤติกรรมที่เห็นถึงความสำคัญของการวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้
3. บอกแนวทางปฏิบัติตนในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างเหมาะสม
4. ปฏิบัติตนในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

4. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเปิดวิดีโอเรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม 2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิดีโอที่ชมดังกล่าว 	1.วิดีโอ เรื่องการวางตัวต่อเพศตรงข้าม (สสส.)
ขั้นการจัดการเรียนรู้	ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning) (5 นาที) <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “สัมผัสแค่ไหน ปลอดภัย” เพื่อให้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่เหมาะสม พร้อมบอกเหตุผล 2. ครูสรุปประเด็นสำคัญของการทำกิจกรรมข้างต้น “การสัมผัส เป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่คาดคิด วิธีปลอดภัยที่สุดคือ การไม่ยอมให้เพื่อนชายสัมผัสและผู้ชายก็ควรให้เกียรติเพื่อนหญิง” 3. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมในการวางตัวต่อเพศตรงข้าม โดยใช้สื่อประกอบการสอนMicrosoft office Power point 	2.สื่อประกอบการสอนโดยใช้โปรแกรม Microsoft office Power point เรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) (15 นาที)</p> <p>ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรม “ข้างหลังภาพ” โดยครูนำภาพสถานการณ์ การวางตัวในสถานการณ์ต่างๆ ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลงในใบงานกลุ่ม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -การวางตัวในฐานะเพื่อน -การวางตัวในฐานะคู่รัก(แฟน) -การวางตัวในฐานะสามี/ภรรยา -การวางตัวในฐานะพี่น้อง -การวางตัวในฐานะคนรู้จัก <p>โดยมีประเด็นในการอภิปรายดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้สึกต่อภาพดังกล่าว ถ้านักเรียนเห็นสถานการณ์จริง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร 2. ภาพสถานการณ์ดังกล่าว เป็นการวางตัวที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร 3. นักเรียนคิดว่า ผลที่ตามมาจากการกระทำดังกล่าว จะเป็นเช่นไรได้บ้าง <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (10 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จากกิจกรรมข้างต้นนักเรียนมีวิธีแนะนำการปฏิบัติตนที่เหมาะสมในสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไรบ้าง โดยเลือกหาคำตอบของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พร้อมให้นักเรียนในกลุ่ม ร่วมกันแสดงบทบาทการวางตัว เกี่ยวกับ วิธีการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม เช่น การนั่ง การรับสิ่งของ เป็นต้น จากนั้นครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ร่วมกันทำกิจกรรม 2. จากการเรียนรู้ผ่านสื่อการสอน Microsoft office Power point และการทำกิจกรรม “ข้างหลังภาพ” แล้วครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมและเนื้อหาที่เรียน เกี่ยวกับ ความสำคัญของการวางตัวต่อเพศตรงข้าม 3. ครูให้นักเรียนทำสมาธิ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ให้มองเห็นว่าทุกชีวิตมีคุณค่า รู้จักการให้เกียรติตนเองและผู้อื่น วางตัวให้เหมาะสม <p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)(5 นาที)</p> <p>ครูมอบหมายให้นักเรียนบันทึกความดีของตนเองโดยให้จดบันทึกพฤติกรรมหรือวิธีการปฏิบัติตนในด้านการวางตัวของนักเรียนต่อเพศตรงข้าม ลงสมุดบันทึกวิชาเพศศึกษา เป็นเวลา 1 สัปดาห์ โดยนักเรียนจะต้องจดบันทึก ไม่ต่ำกว่า 5 วัน ต่อสัปดาห์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3. ใบงานกลุ่ม กิจกรรมข้างหลังภาพ 4. สมุดบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
ขั้นสรุป (5 นาที)	ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเอกสารใบงานและกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา ม.2 เรื่องการวางตัวที่เหมาะสม เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ และประเมินนักเรียนหลังการเรียนการสอน	5. ใบงาน และ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา ม.2 เรื่องการวางตัวที่เหมาะสม

การประเมินผล

1. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. การตอบคำถามภายในชั้นเรียน
3. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
4. ใบงานและกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา ม.2 เรื่องการวางตัวที่เหมาะสม
5. ใบงานกลุ่ม เรื่อง การวางตัวที่เหมาะสม
6. การบันทึกความดีต่อเพศตรงข้าม

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ปัญหาทางเพศและการแก้ไขปัญหาทางเพศ

ผู้สอน อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระที่ 2	ชีวิตและครอบครัว
มาตรฐาน	พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต
ตัวชี้วัด	พ 2.1 ม.2/4 อธิบายถึงปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

สาระสำคัญ

วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ ประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ รวมทั้งสภาพแวดล้อมสื่อต่างๆ ในปัจจุบันที่มีปัจจัยที่อาจชักนำให้วัยรุ่นเลียนแบบและมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย และนำไปสู่ปัญหาทางเพศด้านต่างๆ เช่น การวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การเป่ียงเบนทางเพศ เป็นต้น ดังนั้น การเรียนรู้ถึงปัญหาทางเพศที่อาจเกิดขึ้นได้จากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ได้นั้น เพื่อให้นักเรียนได้ไตร่ตรองและวิเคราะห์ถึงสาเหตุ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขที่เหมาะสม รวมทั้งยังสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้ที่มีปัญหาทางเพศในสังคมได้อย่างปกติสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายถึงลักษณะของปัญหาทางเพศ
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาทางเพศได้
3. เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศได้

สาระการเรียนรู้

1. ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (การตั้งครภภในวัยเรียน การทำแท้ง ฯลฯ)
2. ปัญหาความเสมอภาคทางเพศและการวางตัวต่อเพศตรงข้ามในสังคม
 - 2.1 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศและวัย
(การเอาชนะตัวเอง บุคลิกภาพของวัยรุ่น การแต่งกายของวัยรุ่น)
 - 2.2 การใช้กำลังข่มเหง
 - 2.3 พฤติกรรมเป่ียงเบนทางเพศ
3. ภัยคุกคามทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศ
4. แนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำรูปภาพดาราดาราที่มีปัญหาทางเพศมาให้นักเรียนดู และสนทนาถึงรูปภาพ 2. ครูซักถามว่า “นักเรียนคิดว่า ในสังคมมีปัญหาทางเพศที่ควรได้รับการแก้ไข นอกจากที่ครูยกตัวอย่างอีกหรือไม่ อะไรบ้าง” 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพดาราดาราที่มีปัญหาทางเพศและภาพที่แสดงถึงปัญหาทางเพศในสังคมไทย
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning) (10 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนดูภาพดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ภาพผู้ชาย ผู้หญิง อยู่ด้วยกันสองต่อสอง 1.2 ภาพเด็กผู้หญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ 1.3 ภาพคนรักเพศเดียวกัน 1.4 ภาพวัยรุ่นแต่งกายวาบหวี 1.5 ภาพข่าวผู้หญิงทำแท้ง <p>จากนั้น ครูสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนว่า “ภาพดังกล่าวถือเป็นปัญหาทางเพศหรือไม่”, “นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เห็นหรือต้องพบเจอปัญหาเหล่านี้กับตนเอง/คนใกล้ชิด”, “นักเรียนคิดว่าจะทำอย่างไรได้บ้างเพื่อไม่ให้ตนเองและบุคคลใกล้ชิดต้องพบปัญหาเหล่านี้ (ตอบตามความเห็นของนักเรียน)</p> 2. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับ ปัญหาทางเพศโดยใช้โปรแกรม Microsoft Office Power Point ประกอบการอธิบาย <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) (15 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูจัดกิจกรรมกลุ่ม สนทนา โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 6 กลุ่ม แล้วให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากเพื่อเลือกหัวข้อข่าวปัญหาทางเพศต่างๆ 2. จากนั้นครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาในหัวข้อข่าวดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรกับข่าวที่นักเรียนอ่าน 2.2 สาเหตุที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดปัญหาทางเพศดังกล่าว มีอะไรบ้าง 3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการสนทนา <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) (5 นาที)</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนประเมินปัญหาทางเพศ และเสนอวิธีการแก้ไขป้องกันปัญหาดังกล่าว โดยเชื่อมโยงกับคุณค่าของชีวิต เพื่อให้ทุกคนเห็นคุณค่าในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น รวมถึงผู้ที่มีความแตกต่างจากตนเองอย่างมีความสุขลงในสมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 2. สื่อ ประกอบ การสอน Microsoft Office Power Point เรื่อง ปัญหาทางเพศ และการแก้ไขปัญหาทางเพศ 3. ข่าวปัญหาทางเพศ ในรูปแบบต่างๆ 4. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา 5. บทแม่เมตตา 6. กระดาษ Poster ขนาด A3

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) (10 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนทุกคน แฝเมตตาให้กับเพื่อนหรือคนรู้จักที่นักเรียนเคยล้อเลียน ทั้งคำพูดและการกระทำ เกี่ยวกับผู้ที่มีปัญหาทางเพศ พร้อมทั้ง นั่งสมาธิ เพื่อสงบจิตใจของตนเอง ตระหนักถึงคุณงามความดีของตนเอง และยอมรับตนเองและผู้อื่นว่า บุคคลมีความแตกต่าง ซึ่งต่างก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย เราต้องยอมรับและปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเคารพ และให้เกียรติผู้อื่น รวมถึงการมีสติพร้อมที่จะป้องกันและลดปัญหาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศต่างๆ ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ Poster ขนาด A3 วรรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ และนำไปเผยแพร่ตามสถานที่ต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อเป็นการแสดงถึงความรัก ความหวังดีต่อบุคคลอื่น (ส่งสัปดาห์ต่อไป) 	
ขั้นสรุป (5 นาที)	ครูสรุปและให้ความรู้นักเรียนเกี่ยวกับ แนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ ที่ถูกต้องเหมาะสม	

การประเมินผล

1. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. การตอบคำถามในชั้นเรียน
3. สมุดบันทึกการเรียนรู้เพศศึกษา
4. โปสเตอร์วรรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ

ภาคผนวก ค

เครื่องมือวิจัยในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

คำชี้แจง

แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ฉบับนี้ เป็นแบบวัดสำหรับนักเรียนเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของนักเรียน โดยแบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย

1. แบบวัดความดี เป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติโดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตนตามรายการ
 2. แบบวัดความจริงของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น วัตถุประสงค์ของแบบวัดความจริง คือ เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับข้อความถามความเป็นจริงที่พึงปฏิบัติในเรื่องเพศศึกษา โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง
 3. แบบวัดความรู้ปฏิบัติ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดหรือข้อสอบอัตนัยให้นักเรียนเขียนบรรยายในประเด็นความดีที่ได้เรียนรู้ ความจริงที่ได้เรียนรู้ และความรู้ปฏิบัติที่จะนำไปใช้
-

แบบวัด “ความดี” ในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกี่ยวกับวิชาเพศศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านเพียงช่องเดียว ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา โดยมีระดับของการปฏิบัติ ดังนี้

ประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 5-7 ครั้งต่อสัปดาห์
บางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์
นานๆครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติในข้อคำถามนั้น 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ				ผลการประเมิน (IOC)
		ประจำ	บางครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ	
1	ฉันสวดมนต์					0.8
2	ฉันแม่เมตตา					1.0
3	ฉันมองโลกในแง่ดี					1.0
4	ฉันเอื้ออาทรต่อผู้อื่น					1.0
5	ฉันช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส					1.0
6	ฉันให้เกียรติเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน					0.8
7	ฉันแกล้งเพื่อน					1.0
8	ฉันหยิบยืมของใช้ของเพื่อนโดยไม่บอก					1.0
9	ฉันชอบแหยงของผู้อื่น					1.0
10	ฉันอิจฉาคนที่มีคู่อริ					1.0
11	ฉันมีความอดทนอดกลั้น					1.0
12	ฉันเชื่อฟังพ่อแม่					1.0
13	ฉันไปเที่ยวกับเพื่อน โดยไม่บอกพ่อแม่					1.0
14	ฉันพูดความจริง					1.0
15	ฉันชอบโกหก					1.0
16	ฉันล้อเลียนผู้อื่น					1.0
17	ฉันชวนเพื่อนไปเที่ยวกลางคืน					1.0
18	ฉันดื่มสุรา					1.0
19	ฉันเห็นคุณค่าของตัวเอง					1.0
20	ฉันเห็นคุณค่าของชีวิต					1.0

แบบวัด “ความจริง” ของชีวิตเกี่ยวข้องกับเพศศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านเพียงช่องเดียว

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				ผลการประเมิน (IOC)
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	
1	การยอมรับความจริงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น					1.0
2	สภาพแวดล้อมไม่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเจริญเติบโต และบุคลิก ลักษณะนิสัยของวัยรุ่น					1.0
3	สื่อมีผลกระทบต่อความคิด และนิสัยของวัยรุ่นมาก					1.0
4	การคุมกำเนิดถือว่าเป็นการทำลายชีวิต					1.0
5	การทำแท้งเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ หากมีความจำเป็น					1.0
6	บุคคลที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้					1.0
7	คนที่รักเพศเดียวกันเป็นคนดีในสังคมได้					1.0
8	การเห็นคุณค่าของผู้อื่นช่วยลดปัญหาทางเพศได้					1.0
9	การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้บุคคลมองเห็นความจริงของชีวิต					1.0
10	ผู้ชายที่มีภรรยาหลายคน ทำให้มีคนที่ช่วยกันทำมาหากินมากขึ้น					1.0
11	การมีเพศสัมพันธ์ ถือเป็นเรื่องปกติของคู่รัก					1.0
12	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติในสังคมไทย					1.0
13	การนั่งสมาธิ ไม่สามารถช่วยควบคุมอารมณ์ทางเพศได้จริง					1.0
14	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ถือเป็นเรื่องปกติ					1.0
15	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้					1.0
16	การรู้จักยับยั้งชั่งใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ทำไดยาก					1.0
17	การตั้งครรภ์ไม่พร้อมส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ และสังคมอย่างมาก					1.0
18	ความเสมอภาคทางเพศขึ้นอยู่กับบทบาททางเพศและการมีสัมพันธภาพที่เหมาะสมระหว่างชายหญิงเป็นสำคัญ					1.0
19	การวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมจะช่วยลดปัญหาทางเพศในสังคมได้					1.0
20	ทักษะชีวิตเป็นสิ่งที่พึงมีในชีวิตประจำวัน เพื่อป้องกันปัญหาทางเพศ					0.6

แบบวัดความรู้ปฏิบัติ

คำชี้แจง ให้เขียนอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ (LOVE MODEL)

ความดีที่ได้เรียนรู้ (ความดีและ/หรือการรักษาศีล 5 ที่ได้จากการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา เช่น การไม่ทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่า เป็นต้น)

.....

.....

.....

.....

.....

ความจริงที่ได้เรียนรู้ (ธรรมชาติของความจริงที่ได้จากการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา ทำให้เห็นความจริงของชีวิตว่าเป็นอย่างไรบ้าง เช่น การยอมรับการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น)

.....

.....

.....

.....

.....

ความรู้ปฏิบัติที่จะนำไปใช้ (ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่คาดว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้)

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการประเมิน (IOC) รายข้อเท่ากับ 1.0

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับนี้ เป็นแบบวัดสำหรับนักเรียนเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1. แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การคุมกำเนิด ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ
 2. แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง
 3. แบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนระบุระดับการปฏิบัติตน
-

ข้อสอบ	ผลการประเมิน (IOC)
7. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย ข้อใดถูกต้อง 1. ควรใช้กางเกงในสีเข้ม รัดรูป เพื่อให้มีความกระชับ และป้องกันไส้เลื่อน 2. ควรได้รับการขลิบอวัยวะเพศตั้งแต่เด็ก เพื่อความสะอาดและป้องกันโรค 3. ขณะเล่นกีฬาไม่จำเป็นต้องใส่อุปกรณ์ เช่น กระจับ เพราะยังทำให้เกิดการอักเสบ 4. ควรล้างใต้หนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ โดยดึงหนังหุ้มปลายที่สั้นและใช้สบู่ทำความสะอาดองคชาติ	1.0
8. เหตุใด “เจตคติทางเพศ” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น 1. ทำให้วัยรุ่นกล้าแสดงออกในเรื่องเพศได้อย่างอิสระ 2. สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ทุกเมื่อขึ้นอยู่กับครอบครัว เพื่อน และสื่อ 3. เป็นปัจจัยที่กำหนดให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมออกมา 4. เป็นองค์ประกอบของความเชื่อ ความรู้สึก และความพร้อมที่จะปฏิบัติตามความเชื่อนั้นของวัยรุ่น	1.0
9. ในปัจจุบันอิทธิพลใดมีผลต่อการปลูกฝังเจตคติทางเพศของวัยรุ่นอย่างมาก 1. พ่อ แม่ 2. เพื่อน 3. แฟน 4. สื่อโทรทัศน์	1.0
10. ผู้หญิงประเภทใดที่สังคมไทยมักเปรียบเทียบว่าเหมือนนางโมรธาและนางกาก็ 1. พลอยเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์แรง 2. สัมหน้าตาสวยงาม ชอบแต่งตัววาบหวิว 3. ข้าวหอมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอื่นที่ไม่ใช่สามี 4. ลูกปลาไม่ชอบดูแลเอาใจใส่สามี และเที่ยวนอกบ้านเป็นประจำ	1.0
11. บุคคลใดมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้น้อยที่สุด 1. อีฟมักดูสื่อทางเพศและช่วยตัวเอง 2. ครอบครัวของมิกก็มักจะทะเลาะกันเป็นประจำ 3. แม่ของดาวไม่ปิดกั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับลูก 4. สไปร์ทคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาหากป้องกัน	0.8
12. พฤติกรรมใดที่อาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์ได้ 1. ร่วมเพศขณะมีประจำเดือน 2. ร่วมเพศโดยใช้ถุงยางอนามัย 3. ร่วมเพศโดยการหลั่งภายนอก 4. กอด จูบ อยู่กันตามลำพัง 2 ต่อ	1.0
13. การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหาสังคมในข้อใดมากที่สุด 1. เด็กถูกทอดทิ้งเพิ่มมากขึ้น 2. วัยรุ่นฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้น	1.0

ข้อสอบ	ผลการประเมิน (IOC)
3. วัยรุ่นมีปัญหาด้านจิตใจมากขึ้น 4. รัฐบาลเสียดงบประมาณมากขึ้น	
14. การทำแท้งเพื่อการรักษา แพทย์จะทำให้ ในกรณีต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด 1. ถูกข่มขืน 2. มารดาเป็นโรคจิตขณะตั้งครรภ์ 3. เกิดการตั้งครรภ์ขณะที่อยู่ในวัยเรียน 4. ทารกตายในครรภ์หรือท้องนอกมดลูก	1.0
15. อันตรายที่เกี่ยวข้องกับการทำแท้งข้อใดไม่ถูกต้อง 1. ทำให้ตกเลือดหรือเป็นหมันถาวรได้ 2. ทำให้ติดเชื้อรุนแรงและเสียชีวิตได้ 3. ทำแท้งโดยชุดมดลูกอาจทำให้มดลูกทะลุ 4. ทำแท้งโดยการเหน็บยาอันตรายน้อยกว่าที่สุด	0.6
16. วัยรุ่นไม่ควรปฏิบัติตนอย่างไรหากมีอาการทางเพศเกิดขึ้น 1. ดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ 2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง 3. เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมนันทนาการ 4. เข้าสังคม เล่นดนตรีหรือทำงานอดิเรกที่ชอบ	1.0
17. ข้อใดพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย เมื่อนักเรียนถูกคนรักชวนไปเอาสมุดงานที่ลิ้มไว้ที่หอพักช่วงหลังเลิกเรียน 1. ตอบรับ “ได้ แต่เราขอชวนเพื่อนไปด้วยคนนะ” 2. ปฏิเสธ “วันนี้เราไปไม่ได้ เอาไว้พรุ่งนี้นะเราจะไป” 3. ตอบรับ “ได้ แต่เราไม่ขึ้นไปจะรออยู่ข้างล่างหอพักนะ” 4. ปฏิเสธ “พรุ่งนี้เธอหยิบมาให้ก็แล้วกัน วันนี้เรามีการบ้านที่ต้องรีบทำ”	1.0
18. บุคคลใดใช้ทักษะการปฏิเสธในการป้องกันตนเองเรื่องเพศไม่เหมาะสมหรือมีโอกาเสี่ยงต่อการถูกล่อลวง ต่อได้ หากแฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย 1. ฟางปฏิเสธว่า “ถ้ารักฉันจริง อย่าบังคับฉันเลย” 2. กิ่งปฏิเสธว่า “เอาไว้วันหลังนะ ตอนนี้ฉันมีประจำเดือน” 3. เตือนปฏิเสธว่า “ถ้าขึ้นทำ เราเลิกคบกัน ฉันจะแจ้งความ” 4. เป็ลปฏิเสธว่า “ฉันรักเธอนะ แต่ยังไม่ถึงเวลาที่เหมาะสม ไว้รอแต่งงานก่อนนะ”	1.0
19. ข้อใดไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 1. สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศทุกวัย 2. มีสาเหตุจากการแลกเปลี่ยนสารคัดหลั่งขณะมีเพศสัมพันธ์ 3. มักก่อให้เกิดพยาธิสภาพบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์และอวัยวะสัมผัสอื่นๆ	0.8

ข้อสอบ	ผลการประเมิน (IOC)
26. ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ ขึ้นอยู่กับสิ่งใดเป็นสำคัญ <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพสังคมที่เป็นอยู่ 2. สภาพครอบครัวและเศรษฐกิจ 3. ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายทางเพศ 4. ความเข้าใจในบทบาททางเพศที่เหมาะสม 	1.0
27. นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในสังคมไทย <ol style="list-style-type: none"> 1. ประพฤติปฏิบัติตามจารีตประเพณีอย่างเคร่งครัด 2. ยอมรับความคิดเห็นและบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกัน 3. ยอมรับค่านิยมทางเพศของชาวตะวันตกเข้ามามากขึ้น 4. ผลักดันให้มีกฎหมายเกี่ยวกับความเท่าเทียมออกมามากขึ้น 	1.0
28. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม หมายถึงข้อใด <ol style="list-style-type: none"> 1. การที่ชายหญิงวางตัวต่อกันตามบทบาทหน้าที่ของตน 2. การที่ชายหญิงสร้างความสัมพันธ์ต่อกันเพื่อคบหาดูใจกัน 3. การที่ชายหญิงปรับเปลี่ยนนิสัยของตนเองให้ฝ่ายตรงข้ามชอบ 4. การที่ชายหญิงสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายใต้ขนบธรรมเนียมของสังคม 	1.0
29. หากนักเรียนถูกคุกคามหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ ข้อใดที่นักเรียนไม่ควรปฏิบัติ <ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งสติแล้วโทรแจ้ง 191 2. รีบกลับบ้าน และทำความสะอาดร่างกายให้มากที่สุด 3. จดบันทึกเหตุการณ์ รีบไปสถานีตำรวจหรือโรงพยาบาล เพื่อตรวจร่างกาย 4. สอบถามคนอื่นๆ ว่าเคยประสบปัญหาเดียวกันหรือไม่และร่วมมือกันหาทางแก้ไขปัญหา 	0.8
30. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศที่สำคัญ เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ถูกต้องคือข้อใด <ol style="list-style-type: none"> 1. สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง 2. ตักเตือนเมื่อเด็กมีพฤติกรรมทางเพศไม่ถูกต้อง 3. ช่วยเหลือแก้ไข เมื่อพบว่าเด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน 4. พ่อแม่ควรรับฟัง ให้ความรักและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก 	0.8

.....

แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษา

โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งมีระดับความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับข้อคำถามนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้น

ไม่เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านเพียงช่องเดียว

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				ผลการประเมิน (IOC)
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	
1.	เพศศึกษาเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศเท่านั้น					1.0
2.	การสอนเรื่องการมีประจำเดือนและการหลังอสุจิเป็นเรื่องที่น่าอาย					1.0
3.	การพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัวเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่น่าอาย					1.0
4.	การดูแลสุขภาพทางเพศ มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					1.0
5.	การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อการเจริญเติบโตของวัยรุ่น					1.0
6.	เพื่อนมีผลต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นอย่างมาก					1.0
7.	การควบคุมอารมณ์ทางเพศด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม					1.0
8.	การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความรู้สึกลงทางเพศได้					1.0
9.	การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม เสี่ยงต่อปัญหาทางเพศ					1.0
10.	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องไม่เสียหาย					1.0
11.	การรักเดียวใจเดียวช่วยลดปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					1.0
12.	การศึกษาเรื่องการคุมกำเนิดทำให้บุคคลมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น					1.0
13.	การใช้ถุงยางอนามัยช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้มากที่สุด					1.0
14.	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียงครั้งเดียวก็อาจติดเชื้อเอชไอวีได้					1.0
15.	การยอมมีเพศสัมพันธ์ ถือเป็น การแสดงความรักอย่างหนึ่ง					1.0
16.	หากมีการตั้งครรภ์ในวัยเรียน จำเป็นต้องทำแท้งเท่านั้น					1.0
17.	การมีคูรักรหลายๆ คนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในความเป็นชายหรือหญิง					1.0
18.	การเห็นคุณค่าของตนเองช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้					1.0
19.	ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันในสังคม					1.0
20.	การยอมให้เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัว และการถูกเนื้อต้องตัว เพศตรงข้าม ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหายแต่อย่างใด					1.0

แบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านเพียงช่องเดียว โดยมีระดับของการปฏิบัติ ดังนี้

ประจำ หมายถึง 5-7 ครั้ง/สัปดาห์ บางครั้ง หมายถึง 3-4 ครั้ง/สัปดาห์
 นานๆ ครั้ง หมายถึง 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ				ผลการประเมิน (IOC)
		ประจำ	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ	
1.	ฉันรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ					1.0
2.	ฉันปรึกษาพ่อแม่ทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาในเรื่องเพศ					1.0
3.	ฉันปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก					1.0
4.	ฉันไปเที่ยวสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ					1.0
5.	ฉันจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ					1.0
6.	ฉันแต่งกายมิดชิด เพื่อไม่ให้เป็นการยั่วเพศตรงข้าม					1.0
7.	ฉันดื่มเบียร์หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์					1.0
8.	ฉันให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศ					1.0
9.	ฉันปฏิบัติกับเพื่อนที่เป็นเพศทางเลือกโดยเท่าเทียม					1.0
10.	ฉันดูภาพโป๊ทางหนังสือหรืออินเทอร์เน็ต					0.6
11.	ฉันสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง					1.0
12.	ฉันสนทนาออนไลน์ (Chat) กับเพื่อนต่างเพศ					1.0
13.	ฉันหาความรู้เรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่บอกผู้ใหญ่					1.0
14.	หากฉันจะมีเพศสัมพันธ์ ฉันจะป้องกัน					1.0
15.	ฉันจะแนะนำให้เพื่อนปฏิเสธ เมื่อมีคนชวนไปทำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ					1.0

แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟจำนวน 16 กิจกรรม ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้มากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้มาก
น้อย	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมในข้อนี้น้อยที่สุด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางเพื่อระบุความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และเขียนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามความเป็นจริง

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การจัดการเรียนรู้	ผลการ ประเมิน (IOC)
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การตั้งคำถาม					1.0
2. การทำสมาธิ					1.0
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้					1.0
4. การอภิปราย					1.0
5. การระบายความรู้สึก					1.0
6. การเล่าประสบการณ์					1.0
7. การแสดงความคิดเห็น					1.0
8. การจัดสุนทรียสนทนา*					1.0
9. การแสดงความรู้สึก					1.0
10. การให้น้ำหนักคะแนน					1.0

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				ความคิดเห็นต่อกิจกรรม การจัดการเรียนรู้	ผลการ ประเมิน (IOC)
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด		
11. การเขียนบันทึก (Journal Writing)					1.0
12. การแสดงบทบาทสมมติ					1.0
13. การแผ่เมตตา					1.0
14. การสวดมนต์					1.0
15. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					1.0
16. การแสดงความรัก					1.0

* **การจัดสุนทรียสนทนา** เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้นักเรียนซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มได้พูดแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นในหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนดให้ มีเลขานุการกลุ่มทำหน้าที่จดบันทึกโดยในขณะที่สมาชิกแต่ละคนกำลังพูด จะมีการแสดงสัญลักษณ์หรือลักษณะที่บ่งบอกให้ทราบว่าตนเองเป็นผู้พูด เช่น ถือปากหรืออุปกรณ์แทนไมโครโฟน เป็นต้น

ภาคผนวก ง

เครื่องมือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment)

ตัวอย่างงานที่นักเรียนได้รับมอบหมาย และผลงานของนักเรียน

งานที่นักเรียนได้รับมอบหมาย

- 1) ให้นักเรียนเขียนบันทึกความรู้สึก ข้อคิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยบันทึกอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 10 สัปดาห์ รวมทั้งบันทึกความรู้สึกหลังการเรียนการสอน (จัดทำเป็นสมุดบันทึกขนาดครึ่งเอ 4)
- 2) ให้นักเรียนเปิดใจคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเพศ พร้อมบันทึกคำตอบที่ได้จากการปรึกษารวมทั้งบรรยายความรู้สึกของตนเองและผู้ปกครอง หลังการพูดคุย
- 3) ให้นักเรียนศึกษาข่าวหรือบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 1 เรื่อง โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือเว็บไซต์ แล้วสรุปและวิจารณ์ข่าวนั้นในเชิงสร้างสรรค์
- 4) ให้นักเรียนจัดทำสมุดบันทึกความดีของตนเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม จากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน
- 5) จัดทำการ์ดให้กำลังใจผู้ป่วยโรคเอดส์
- 6) จัดทำโปสเตอร์ณรงค์ป้องกันปัญหาทางเพศ
- 7) การแสดงความรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยการ เขียนโน้ตติดให้เพื่อน แนะนำเพื่อนเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโต

ผลการสะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของนักเรียน

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ชอบ

คุยกับพ่อแม่เรื่องเพศ เพราะ ทำให้เราได้คุย กับพ่อแม่มากขึ้น ได้
กล้าที่จะคุยเรื่องเพศ และได้เข้าใจเรื่องเพศมากขึ้น และได้เข้าใจ
ได้เข้าใจเรื่องเพศ

กิจกรรม คุยกับพี่ภรรยา เพราะ ทำให้เราได้มีโอกาสเข้าไปศึกษากับเรื่องเพศกับพ่อแม่
ได้เข้าไปปรึกษาพ่อแม่มากขึ้น จากที่แต่เดิมไม่ได้มาเปิดใจคุยกันเรื่องนี้ ทำให้ตอนนี้เมื่อ
มีเรื่องอะไร ก็กล้าที่จะเข้าไปแล้ว ปรึกษา พ่อแม่เกี่ยวกับเรื่องในส่วนตัว ไม่ต้องไปเล่าให้คนอื่น
ฟัง หรือ หาข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต

ชอบสททบ้านที่ปรึกษา + พฤติกรรมจากที่สุด เพราะทำในเราได
รู้จักการสังเกต การเปลี่ยนแปลงในร่างกายของตนเอง และได้จับบ้านที่ปรึกษา
/พฤติกรรม ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ถ้ามีอะไรสงสัยจะได้สามารถถามคุณพ่อคุณแม่ได้
เนื่องจากบางเหตุการณ์ก็ไม่เคยได้สนใจ และเมื่อทำบ้านที่ปรึกษารู้สึกเหมือนได้ใส่ใ
ทว่าองเพิ่มขึ้นอีกด้วย

- การสนทนากันเชิงคม เสริมภาคทางเพศในหนังสือ
- การนำเสนอ เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิดประเภทต่างๆ ในไทย
- การเปิดคลิปวิดีโอ เกี่ยวกับ เพศ และ พันธุศาสตร์ทางเพศ
- การทำงานกลุ่มวิเคราะห์ ข้อดี และ ข้อเสียทางเพศ
- กิจกรรม แลกเปลี่ยนเรื่องเป็น แบบของบท แพร่เชื้อ AIDS

การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เห็น เห็น Mind Map สรุปความรู้ เพราะเราได้
ความคิดเห็น และ เจตคติ ทางเพศของเพื่อนๆ ได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รับฟังความคิดเห็น
และได้รับความรู้เรื่องเพศในรูปแบบมุมมองต่างๆ เห็น การแยกทาง นอริง เก
จะได้รู้ความคิดของผู้ชาย และ ความคิดส่วนมากของเพื่อนๆ

- ชอบ ตอนที่อาจารย์ มี คลิปวิดีโอ มาในนี้ดีมากที่สุด
เพราะ ได้ เรียนรู้ สิ่งๆ ใหม่ ไม่ห่า เนื้อ มีความน่าสนใจ
- กิจกรรม แลกกัน โดยนำกระดาษแก้วครึ่งแล้ว แลกกันเพื่อ
เพราะ ทำนี้ เป็น ภาพได้ ชัดเจนขึ้น

2. การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์

การเขียนแผนศึกษา ทำให้เราริจุดตัวเองมากขึ้น ได้รู้ว่าเมื่อทำตัวขี้ขลาด-มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
ทำให้เราไม่คิดว่าสิ่งที่เรานั้นแตกต่าง แต่ขี้ขลาดได้วิธีการดูแลและป้องกันตัวเองเพื่อให้
ปลอดภัยจากสิ่งต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การป้องกันตัวสัตว์ร้ายในวัยเรียน เป็นต้น
นอกจากนี้ขี้ขลาดได้เรียนรู้ว่าเมื่อเติบโตขึ้นมาในวัยเรียนแล้ว จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร + ตัว
เราควรทำอะไรในสังคม

ได้รู้จักการบันทึกปัญหา + พฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง ทำใน
ได้ใส่ใจในตนเองมากขึ้น และสอบถาม + แก้ไขปัญหาได้ทันที เพื่อที่จะไม่ให้เกิด
เป็นเรื้อรังใหม่ ที่อาจจะส่งผลต่ออนาคต และการจดบันทึกก็จะช่วยในรู้จัก
การวิเคราะห์ปัญหาน้อยต่อตนเองด้วย

- นำไปใช้ในอนาคตเกี่ยวกับบุคคลกำเนิด และพฤติกรรม อื่นๆ
- นำไปบอกข้อให้ครอบครัว และญาติพี่น้อง มี เกี่ยวข้องบุคคลต่างๆ
- นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำความสะอาดร่างกาย
และ อื่นๆ = เพื่อ การใส่ใจตนเองในการรักษาความสะอาดของสุขภาพ
- นำไปใช้ในการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้ ในการประยุกต์ใช้ในชีวิต
ประจำวัน

- เช่น วิธี การดูแลรักษาร่างกาย/ ความสะอาด ที่ถูกต้องและเหมาะสม
ไม่หนักไปจนเกินไป จนเกินไป
- ทำให้สามารถสังเกตวิธีที่ตรงตัวที่ถูกต้องและ เหมาะสมต่อเพศ
ตรงข้าม / ต่อคนอื่น
- ทำให้ทราบเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติเมื่อถูกคุกคามทางเพศ

ได้ทำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ เช่น ทำให้สามารถวางตัว
ได้อย่างเหมาะสม มีสติทางเพศอย่างถูกต้อง , ได้รับความ
ความรู้ เรื่อง การคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง และ ได้รับความรู้
เรื่องโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ และการป้องกัน

นำไปใช้ในอนาคต และชีวิตประจำวัน
เช่น รู้ว่าอะไรควร/ไม่ควรทำ หรือ อะไรทำแล้ว
เป็นประโยชน์กับตัวเองและครอบครัว

5. ความรู้ปฏิบัติ

- ทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดความสุข/สถานการณ์ที่ถูกต้อง และ เหนียวแน่น *
- ตามเหตุ / การเจริญเติบโต
- ทำในสิ่งที่ถูกต้องตาม การวางตัวที่เหมาะสม สอดคล้องตรงข้าม

- ทำหน้าที่ชีวิต
- ความเชื่อภาคความเชื่อ - ไม่ยึดติดกับเพศชาย
- การวางตัวต่อเพศตรงข้าม - ทำตัวเหมาะสม เข้าใจกาลเทศะ + ลีลาดี

- การดูแลรักษาสุขภาพทางเพศ : ทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อรักษาสุขภาพได้อย่างถูกต้อง
- การวางตัวต่อเพศตรงข้าม : ทำในสิ่งที่ถูกต้องอย่างเหมาะสมต่อเพศตรงข้าม, ช่วยลดปัญหาทางเพศ
- การคุมกำเนิด : ทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ไม่ไขว่ไขว่ในหลุม เป็นภัยของสังคมทั้งมวล

- การติดต่อเพศตรงข้ามในสถานที่เหมาะสม เพื่อลดปัญหาทางเพศ เช่น ไม่ควรอยู่กับผู้ชาย 2 ต่อ 2 แต่ควรทำให้สัมพันธ์เรียบร้อย
- การปฏิบัติตนกับคู่เปรียบที่ใกล้ชิดติดต่อทางเพศ เช่น ไม่รีบเกี่ยวเขา แต่ไม่ควรป้องกันตัวเอง
- การปฏิบัติตนกับคนที่ไม่ใช่คู่ทางเพศ เช่น เห็นเป็นเพศที่ 3 ก็ไม่ควรนอกใจกับเรื่องนั้น หรือทำในสิ่งที่เพื่อนเสียใจ

- ทำความสะอาดอวัยวะใช้ของ - ร่วม
- การติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง -> ไม่ใส่ถุงยาง - ขนสองสิ่ง
- การใช้ถุงยางให้ถูกวิธี - ควรใส่ที่ถูกต้อง เช่น ถุงยางเวลาขมิ้น ๆ
- การใช้เข็มฉีดยาให้ถูกวิธี - ไม่ถูกวิธี
- ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ผิด - เกี่ยวกับเรื่องเพศ

- เรื่องการรักษาสภาพทางเพศ : ทำความสะอาดอวัยวะใช้ของ
- ศึกษากฎปฏิบัติ : ปฏิบัติอย่างชัดเจนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ - เลือดทางเพศ / อวัยวะเพศที่สะอาด
- ศึกษาว่าร่างกายของเราเจริญเติบโตอย่างไรแล้ว
- การวางตัวต่อเพศตรงข้าม : เข้าใจถึงตัวกัน : ช่วยเหลือเท่าที่ทำได้

- การดูแลสุขภาพทางเพศ - ๑. ได้รับความสะอาดที่ถูกต้อง
- การคุมกำเนิด - หากถูกข่มขืนสามารถกินยาคุมฉุกเฉินได้
- การวางตัวต่อเพศตรงข้าม - ๑. ได้รับความรู้ที่ถูกต้องไว้ในเวลาที่เหมาะสม
- โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ - ๑. ได้รับความรู้ป้องกันโดยใส่ถุงยางไม่ให้เกิดโรคเวลาที่มีเพศสัมพันธ์
- ทักษะการปฏิเสธ - ๑. ได้รับความรู้ที่ถูกต้องในไปมีเพศสัมพันธ์

Mon Tue Wed Thu Fri Sat Sun

สำเนาที่ 1

ศุกร์ 9/6/60 ลดความรู้สึกลำบากใจ โดยการไปออกกำลังกาย
 ซ้อมป้องกันเป็นเวลา 2 ชั่วโมง กับ รุ่นพี่
 ที่สนามกีฬาในร่ม จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

เสาร์ 10/6/60 ผมนอนน้ำตาซึมได้ใจความสะอึกอึ้งอะเอียด
 และ สังเกตอึ้งอะเอียดว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่
 ผศจากการสังเกต: ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ
 ทั้งได้ใจ

บันทึกความรู้สึก เรื่องเพศ/ปัญหาทางเพศ

1. 4/07/60 วันที่ฉันมาบอกว่า แอบชอบเพื่อน
 อยู่นานหนึ่ง ซึ่งตัวผมเองรู้สึกว่าการชอบ เพศตรงข้าม
 เป็นเรื่องปกติ แต่สำหรับวัยนี้ควรสนใจเรื่องเรียนกว่า

2. 6/07/60 วันที่ผมไปฟังข่าวมีเขยข่มขืนน้องเมียอายุ
 12 ปี จนความตก แม่พาเขาไปแจ้งความ ตัวผมเองรู้สึกว่าเป็น
 สิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะเด็กเมียอายุ 12 ปีก็กำลังเป็นน้อง
 ของภรรยาตัวเองแท้ๆ

<https://www.thairath.co.th/content/996335>

บันทึกความรู้สึกทางเพศ / ปัญหาทางเพศ

1. 19/07/60 วันที่ผมไปเรียนพิเศษที่สยาม แล้วเจอ
 คู่รักในชุดนักเรียน นั่งจก กอด, ลูบไล้กัน รู้สึกว่าเป็น
 สิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะอยู่ในที่ที่มีคนมากมาย อีกทั้งยัง
 อยู่ในวัยเรียน เป็นเหตุการณ์ที่สื่อเสียงชอกร มีเด็กสังขย

ตัวอย่างการบันทึกความรู้สึกล้างเรียน



ความรู้สึกหลังจากไปโรงเรียนเพศศึกษา

หลังจากที่ไปรมณ์เพศศึกษาเพศศึกษาเสร็จ รู้สึกดีในทันที เพราะหัวข้อที่จะไปเรียนนั้นน่าสนใจและน่าสนใจ อีกทั้งยังมีสาระและเป็นสิ่งที่ควรรู้อย่างมาก จึงทำให้ผมรู้สึกดีในทันทีมาก ในการที่จะไปเรียนเพศศึกษาในระหว่างชั้นนี้

รู้สึกที่คับคั่งเป็นสิ่งที่สับสนมาก ข้อเสียคือครูที่สอนไม่ค่อยดีพอเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวและควรที่จะรู้ไว้และเรื่องเพศศึกษาจริงๆเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวน้อย แต่ที่อาจารย์เปิดคลิปวิดีโอให้ดูก็รู้สึกดีและสนุก ซึ่งก็อยากยังจัดกิจกรรมน่าสนใจให้ดูด้วย

รู้สึกอยากเรียน และ น่าสนใจ เพราะ เป็นหัวข้อที่อยากรู้ด้วยแล้ว และ อาจารย์ก็อธิบายได้ละเอียดมาก

คับคั่งผมรู้สึกที่ อาจารย์สอนสนุก มีกิจกรรมให้ทำในคาบเรียนดี และ เนื้อหาที่ฟังเพราะ เป็นสิ่งที่ควรรู้ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับวัยนี้โดยเฉพาะ

รู้สึกสนุก และ ประหลาดใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโต เพราะไม่เคยคิดว่าปัจจัยบางอย่างจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้วย

คับคั่งรู้สึกที่ เนื้อหาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวจากที่ไม่สนใจมากนัก เพราะอาจารย์ใกล้ตัวนิดหน่อย แต่ที่ครูที่ศึกษาไว้ก่อนก็สามารถนำเจตคติไปปรับใช้ หรือ บอกเล่ากับผู้อื่นได้

รู้สึกท้อแท้และ ปรึกษาป้องกันตนเองเรื่อง เพศ เป็นสิ่งจำเป็น เพราะ เป็นทักษะที่สำคัญ ใช้ป้องกันตัวเอง และอาจารย์ก็สอนสนุก เรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ควรป้องกันไว้ก่อน และอาจารย์ก็ ยกตัวอย่าง โศกนาฏิกาย มีกิจกรรมให้ทำมากมาย เรื่องการทำถุงรู้สึกว่าจะเป็นเรื่องไกลตัวไปแต่ก็ควรระวังไว้เพื่อใช้ได้ในอนาคต และอาจารย์ก็มี เกี่ยว กับคลิปทำแท้งในยูทูบ ทำให้ผมเข้าใจมากขึ้น อาจารย์ยังมีกิจกรรมมากมายให้ทำอีกด้วย

ตอนที่รู้สึกท้ออาจารย์สอนเรื่อง การคุมกำเนิดสนุก มีกลุ่มของเพื่อนออกมานำเสนอเกี่ยวกับการคุมกำเนิดต่างๆซึ่งทำในโซเชียลมีเดียรู้สึกยังสนุกเพราะการคุมกำเนิดหลายๆ อย่างทำในโซเชียลมีเดียก็ทำให้รู้สึกสบายใจดีกับของจริงด้วย

ตอนที่ได้เรียนรู้เรื่องโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่อาจเกิดขึ้นได้ หากไม่ป้องกันกันอย่างถูกต้อง อีกทั้งยังมีภาพประกอบที่จัดทำเป็นใบความรู้ แผ่นและกิจกรรมสนุกๆ ที่ทำในชั้นเรียนรวม และเข้าใจมากขึ้นด้วย

ตอนที่อาจารย์สอนเรื่องความ เสพภาคทางเพศรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อปรับความเข้าใจ มีกิจกรรมให้ทำมากมายในโซเชียลมีเดีย นำเสนองาน การดูคลิป video ที่น่าสนใจ เนื้อหาและเนื้อหาที่น่าสนใจ

ตอนที่ได้เรียนรู้ เรื่องการวางแผนครอบครัว เพศตรงข้ามและ ปัญหาทางเพศ ตอนที่มีการนำเสนอและคลิปวิดีโอต่างๆ อย่างที่น่าสนใจมากขึ้น อีกทั้งยังมีการ สนทนา อภิปราย ปัญหาทางเพศและการป้องกันอีกด้วย

การแสดงความคิดเห็น/ความรู้สึก การระบายความรู้สึก การแลกเปลี่ยนประสบการณ์
ผ่านการเขียนบันทึก

• คีล ๕ กับเพศ เกี้ยวกันขังใจบ้าง
ตอบ เช่น คีล ๕ ถ้าตีมสุธาแล้ว นอกจากจะ
เกิดความประมาท อาจทำให้เกิดเพศสัมพันธ์
ที่ไม่พึงประสงค์ได้

• นร.จะรักษา คีล ๕ อย่างไรบ้าง (ในเรื่องเพศ)
ตอบ ไม่หุดโกหก ที่ทำให้เพื่อนเสียหาย
ในเรื่องเพศ

• นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับหัวข้อการศึกษาค้นคว้าเรื่อง
ที่นักเรียนได้ทำลงไป
รู้สึกตื่นเต้น และ น่าสนใจ เพราะ เป็นเรื่องใหม่
และยังไม่เคยเรียนในระดับชั้นที่ผ่านมา

-นักเรียนจะรักษา คีล ๕ ในเรื่อง เพศอย่างไรบ้าง
ควบคุมอารมณ์ทางเพศไม่ให้มากเกินไป เกินจน เกิดการล่วง
ละเมิดทาง เพศ หรือ ประพฤติผิดในกามช่วยการ เล่นกีฬา
เล่นงานกีฬาหรือทำกิจกรรม เสริมอื่นๆ
-เราควรเขียนเรื่อง เพศศึกษาแล้วจะนำความรู้ไปใช้ใน
ทางสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง

1. นำไปสอนให้กับตนเองหลังเกี่ยวกับ เรื่องเพศที่ ถูก
ต้อง และ ปฏิเสธให้เป็นตนที่ มีความรู้ เกี่ยวกับเพศ
2. ใช้ในการจูงใจต่อเพศตรงข้าม และในเกียรติเพศ
ที่ตนเองต่ำกว่า
3. ขอมรับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง, เพื่อนเพศ
เดียวกัน และ เพศตรงข้าม
4. นำไปใช้ทักษะการปฏิเสธ เพื่อ ป้องกันการเกิดภัย
คุกคามทาง เพศและการล่วงละเมิดทางเพศ
5. การดูแลความสะอาดของ สุภาพชน เหนือ และอวัยวะเพศ
อย่างถูกวิธี เพื่อป้องกัน เชื้อโรคและ ความสกปรก

- สึกเรื่องนั้นคิดว่าเพศของตนเองมีข้อดีและข้อเสีย
อย่างไรในกรทำงาน และ ดำรงชีวิต
- ตอบ ข้อดี : เป็นเพศที่ได้รับทราบรายละเอียด
: เป็นเพศที่มักได้รับงานพวกเลวๆ
- ข้อเสีย : ได้รับการเลื่อนตำแหน่งนำมาก
กว่าผู้ชาย
- สึกเรื่องนั้นเห็นคุณค่าของเพศตรงข้ามมากกว่าหรือไม่?
ตอบ มากกว่า เพราะ เราทำใจในผลประโยชน์มาก
ขึ้นในเรื่องต่างๆ เช่น ทำใจผู้ชายจึงใจดีเลื่อน
ตำแหน่งง่ายกว่าเพศหญิง ค่ะ
- ในนิกรเรื่องเงินเกี่ยวข้องกับความรู้สึกในเพศตนเอง
ตอบ เพศผู้หญิง เป็นเพศที่ชอบให้ค่า -
ช่วยเหลือ เช่น พยาบาล ตั้งเห็น ทรเป็นพยาบาล
ก็ยังสามารถ ช่วยเหลือคนอื่นได้มากกว่าผู้ชาย
- ในคำแนะนำการปฏิบัติสหภาพที่ส่งเสริมความเสมอภาค
ทางเพศ 3 ข้อ
 1. ไม่เหยียดเพศกันและกัน
 2. ไม่ว่าผู้อื่นเมื่อเขาไม่เหมือนเรา
 3. ช่วยเหลือผู้อื่น ในยามที่ช่วยได้

แลกเปลี่ยนประสบการณ์

เหตุการณ์เกิดตอนชั้นลิฟท์ ตอนขึ้นกำลังจะไปหา
คุณแม่ และ ต่อกันลิฟท์กับคนแปลกหน้า ที่ชอบหัน
มามอง และ ชอบทำตัวแปลกๆ

วิธีแก้ไข คือ : รีบหยิบโทรศัพท์ที่โทรหาคุณแม่
แล้วบอกว่าตอนนี้อยู่ที่ไหนกับใคร แล้วรีบกดลิฟท์
ให้อยู่ใกล้ชั้นที่ ลิฟท์กำลังจะถึง และมีทักษะป้องกันตัว

หลังการเกิดเหตุ : ทำให้เรารู้ว่าเราต้องมีสติ
ไม่ประมาท และต้องมีไหวพริบ ทำให้รู้ว่าวันนี้
เราโชคดีมากที่ไม่เกิดอะไรขึ้น วันหลังเรา
ต้องรู้จักวิธีการแก้ไข และรู้ว่าถ้ามีคนเดี๋ยวนี้
อันตรายมาก

- ประเมินถึง ความจำเป็นหรือ ความสำคัญของการมีทักษะ
เชิงจิตในการป้องกันตนเองทางเพศ
- ตอบ
 1. ช่วยให้เราปลอดภัยจากการถูก ล้วงล-เมิดทางเพศ
 2. ทักษะการปฏิเสธและ ทักษะเชิงจิตที่ถูกสอนช่วยทำให้ผู้เข้า
ใจเย็นและ-สามารถรักษา คัมภีร์หรือข้อต่อ 2 ฝ่ายได้ช่วย
 3. ทำให้คนรอบข้างมองว่าเรา เป็นคนที่กล้า ไม่ยอมให้
คนอื่นมาล่วงละเมิดทางเพศได้, ได้รับความชื่นชมจากพ่อแม่
 4. ป้องกันปัญหา การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรได้

• นักเขียนคิดว่า การวางตัว ในสถานการณ์ต่างๆ
สำคัญหรือไม่

ตอบ สำคัญ เพราะ ถ้าเราวางตัวไม่เหมาะสม
กับสถานการณ์นั้นๆ คนอื่นเขาอาจว่าเราทำได้
ทำนั้นเนี่ยสอนกับสติคุณค่าชีวิตตนเอง

• หากพวกเขาไม่ให้ ความสนใจที่สำคัญดังกล่าว
จะส่งผลอย่างไร

ตอบ ในสังคมปัจจุบัน อาจมีแต่ทรปรพฤติชน
ที่ไม่ดี การวางตัวที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้
คนไม่เคารพกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันมากขึ้น

• ให้นักเขียนประเมินคุณค่าชีวิตของตนเอง

ตอบ เราเกิดมาได้ทั้งที สิ่ง 1 ในชีวิต เวลา
เราจะทำอะไร ก็ควรที่จะ คิดถึงผลที่ตามมา
ไม่ใช่คิดแค่รู้สึกตอนนั้น เพราะ มันส่งผล
กับเราในอนาคต

• ให้นักเขียนให้คำแนะนำ/ข้อแนะ ผู้ที่มีความเสี่ยง
ในการนำไปสู่การติดเชื้ อดส์

ตอบ 1) คุณต้องรู้จักตัวของตัวเอง
2) คุณต้องคิดถึงผลที่ตามมา
3) ควรระวังป้องกัน ก่อนทุกครั้ง

• ให้นักเรียนเขียนคุณค่าของการเรียนรู้วิธีการคุมกำเนิด
บนสมุดบันทึกการเรียนรู้วิชา เพศศึกษา

ตอบ การเรียนรู้วิธีการคุมกำเนิด มีความสำคัญอย่างมาก
เพราะช่วยให้สามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
และช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับสังคม ครอบครัว งานอาชีพ
ได้ช่วย

การดูแลสภาพทางเพศ

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร ต่อการเปลี่ยนแปลง ทางเพศ ของตนเอง

ตอบ มีความรู้สึกที่ตนเองเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว ต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้ว

2. นักเรียนมีความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงทางเพศของเพศต่างเพศ อย่างไรบ้าง?

ตอบ ไม่ได้รู้สึกขยะแขยง กลียดกลัว อะไรมาก เพราะรู้ว่าทุกคนไม่ได้เป็นอย่างนี้เกิด แต่เป็นสามธรรมชาติ

3. นักเรียนรู้สึกอย่างไร ในกาสรู้เกี่ยวกับวิธีการดูแลสภาพทางเพศ ฯลฯ

ตอบ เป็นสิ่งที่เราควรทราบ เพราะ คนส่วนใหญ่ในยูเอชเอ ยังดูแลไม่ถูกต้อง

• นักเรียนมีความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น อย่างไรบ้าง ?

- รู้สึกดี เห็นว่าจะช่วยก้าว เข้าสู่วัย แรกเริ่มแล้ว
- รู้สึกแปลกใจกับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง
- รู้สึกดีกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพราะ แสดงว่าเรามีสุขภาพดี ไม่ผิดปกติ หรือไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ชีวี
- รู้สึกภูมิใจที่พัฒนาการเป็นไป ตามวัย และ ช่วงอายุ

• นักเรียนคิดว่าเพศของชายสองต่อ และสองเสียในการทำงานและทักษะในการดำรงชีวิตอย่างไรบ้าง

ตอบ สดชื่น แข็งแรง, อ่อน, เข้มแข็ง แข็ง ในการทำงาน มีความคิดในเชิงนามธรรม สามารถจัดการงานได้ดี แต่ไม่ สามารถทำงานประจำ, เรียบร้อยแล้ว = คล่องแคล่วได้เท่าเพศหญิง

• จากการทำกิจกรรมสุนทรียศาสตร์ นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง, เพศตรงตามงานใด มากขึ้นหรือไม่ เพาะ = เพศตรง

ตอบ มากขึ้น เพราะได้รู้ว่า แต่ละเพศก็มีความสามารถที่จะทำสิ่งที่ได้หลายอย่างที่ไม่เคยรู้ รวมถึงการปรารถนาอันดีของเช่นกัน

ประเมินคุณค่าของบ้าน โรงเรียน และชุมชนก่อนการพบไป
 ปัญหาการตั้งครอบครัวที่ไม่พึงประสงค์

ถาม **บ้าน** ในความรัก ความอบอุ่นกับเรา สามารถดูแล
 กับเราได้ โดยเฉพาะพ่อแม่ช่วย เกี่ยวกับปัญหาทางเพศ
 และเรื่องทรงตั้งครอบครัวได้อีกที่ ยงอยู่บ้านเราตลอดเวลา

โรงเรียน มีผลต่อการพบไปปัญหาการตั้งครอบครัวไม่พึงประสงค์
 ไล่ต เช่น การจัดกิจกรรมให้ความรู้ และอบรมเกี่ยวกับเพศ
 ศักยภาพ ทั้งฝั่งสื่ออาจารย์ที่เชี่ยวชาญ และสามารถให้คำปรึกษา
 หรือแนะนำให้ผ่านพ้น ปัญหาไปได้อย่าง

ชุมชน ชุมชนสามารถพบไปปัญหาการตั้งครอบครัวที่ไม่พึง
 ประสงค์ได้ในขอบเขตที่กว้าง โดยการจัดกิจกรรมให้ความรู้
 เกี่ยวกับการขอ ไม่พึงประสงค์กับวัยรุ่นในชุมชน และจัดตั้ง
 ผู้ที่คอยตรวจสอบ การขอไม่พึงประสงค์ ภายในชุมชนด้วย

- "หากมีเพื่อนกำลังประสบปัญหาการตั้งครอบครัวไม่พร้อม นัก
 เรียนจะเลือกขอคำปรึกษาจากใครที่คิดว่าสามารถช่วยเหลือเพื่อน
 ไล่ตที่สุด? เว็บไซต์ ครู คลินิกสุขภาพวัยรุ่น โทรสายด่วน

1. นักเรียนมีทัศนคติเห็นอย่างใดต่อก การมีเพศสัมพันธ์
 ในวัยเรียน

ถาม รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ไม่เหมาะสม
 เพราะ ง่าย และ ยง อยู่ในวัยเรียน อาจทำให้มีบาดแผล
 ไล่ต ทั้งยังไม่มีวุฒิภาวะรับผิดชอบ ทั้งเสี่ยงสูง และ ยง ไล่ต
 การประณามจากคนรอบข้างอีกด้วย

2. นักเรียน มีความรู้สึกอย่างไรต่อ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์
 แล้วหรือ ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ในชม วัยเรียน

ถาม รู้สึกอย่างไร เพศ = คนพวกนั้น อาจ = หลากหลายไป
 ไล่ต ไม่ไล่ต ทั้ง ไล่ต และ ยง เป็น กังวลใจ ในคน เหล่านี้ในไล่ต
 มีอนาคต และ ไล่ต เท่า เทียบกับคน อื่นๆ

3. ให้นักเรียน เสนอวิธีการ 3 วิธี เพื่อหลีกเลี่ยง การมี เพศ-
 สัมพันธ์ ไล่ต ไม่พร้อม ทั้งคิดว่างาน เองสามารถ ทำไล่ต

• ให้นักเรียนเขียนข้อดีต่อการเจริญเติบโตของพืชและพืชน้ำ
ที่ศึกษาขึ้นในวัยของนักเรียนในชั้นต่างๆ มากสุด

- การเจริญเติบโตคือว่ามีสุขภาพดี ไม่ผิดปกติ

- ทำให้สามารถสืบพันธุ์ และสามารถสืบต่อได้

- ทำให้กระบวนการคิด พัฒนา เป็น แบบ มีเหตุผลมากขึ้น

- ทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ควบคุมอารมณ์ได้มาก

- สามารถเข้าสังคมกับคนอื่นได้มากขึ้น มีมนุษยสัมพันธ์ดี

• นักเรียนมีวิธีการปรับตัวอย่างไรบ้าง ต่อการเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้น ในแต่ละสัปดาห์ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม
และสติปัญญา ?

- รู้จักยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หากความรู้เกี่ยวกับการ
การเปลี่ยนแปลงของตนเอง

- รักษาสุขภาพให้สะอาด รักษาความสะอาดของร่างกาย

- เรียนรู้มารยาทที่เหมาะสมตามเพศของตนเอง

- รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีสมาธิให้ใจสงบ

- หมั่นทำกิจกรรมที่สันทัด เพื่อพัฒนาสุขภาพของตนเอง

• เขียนวิธีการพัฒนาคุณค่าในตนเอง ในด้าน
เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีความภาคภูมิใจในตนเอง และส
คุณค่าต่อครอบครัว และสังคม

- ไม่ดูถูกตนเองว่าไร้ค่า หรือ ไม่สันทัดต่อสังคม

- สร้างความมั่นใจในตนเอง และเชื่อมั่นในตัวเอง ว่า
เรามีคุณค่าในสังคม

- ทำสิ่งที่ดีเองสามารถทำได้ดีที่สุด และแสดงให้ผู้อื่น
เห็นว่าเราสามารถทำได้

- ร่วมทำกิจกรรมกับครอบครัว เพื่อไม่ให้รับ ความอบอุ่น
และไม่ให้ผู้อื่น มองว่าเป็นเด็ก เก็บกด

- หากิจกรรมที่สามารทำได้ เพื่อร่วมพัฒนาสังคมกับผู้อื่น

- หากนักเรียน ส. เพื่อน หรือคนรอบข้างที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือส. ลักษณะ = ก็แตกต่างจากนักเรียน นักเรียนจะสงสัย การปฏิบัติงานต่อคน แลว่าอย่างไรบ้าง เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ สักก็ แล=เห็นคุณค่าในตนเองเช่นกัน อย่างน้อย 3 ข้อ
- ให้กำลังใจคนๆ นั้น โดยบอกว่าเขาเองก็มีคุณค่า เช่น กัน แล้วบอกสิ่งที่เขาทำได้ดี สิ่งนั้นก็เป็นประโยชน์ด้วย
- พาเพื่อนไปทำกิจกรรม ก็ทางโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ คุณค่าในตนเอง แล=จะได้ออกกิจกรรมที่สนใจหรืออยากทำ
- ช่วยเหลือเพื่อน โดย ให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นและคอย ดูแล เอาใจใส่ ให้มี ชุมชนหรือทีมที่

แผนที่ 13 : การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

• นักเรียนคิดว่า การวางตัว ในสถานการณ์ต่างๆ มีความสำคัญ หรือไม่ อย่างไร อาจยกตัว เช่น ชีวิตประจำวัน

ตอบ มีความสำคัญ เพราะ สามารถบอกนิสัย การกระทำ ของเขาได้ ทำให้ผู้อื่น มองหาในต้นตอหรือต้นไม้อันดีที่ อดทนยังสามารถแบ่งฐานะทางสังคมได้

• หากมองหาไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว จะส่งผล อย่างไรบ้าง”

ตอบ จะทำให้ภาพลักษณ์นิสัย การกระทำ ฐานะของเรา ดูพองในหมู่คนได้ อาจเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีกับเยาวชนและ ไม่มีความเหมาะสมทางเพศได้

แผนที่ 14 : ปัญหาทางเพศ

• สรุปประเด็น

ตอบ ปัญหาทางเพศในปัจจุบันนับได้ว่าเป็น การ สังเกตเห็นหรือการดูคามทางเพศ สามารถป้องกันได้โดย การ ศึกษากฎหมาย, โทร. แจ้ง 191 หรือไป ในสถานที่ที่ปลอดภัย เพราะ เป็นวิธีที่ปลอดภัย และหากสามารถป้องกันได้จะรู้สึกว่ามี ชีวิต

• จับคู่สนทนาเกี่ยวกับ “คุณค่าของการศึกษาค้นคว้า” หรือ “ชีวิตที่ไม่ยอมแพ้ภัยโรคจิตจากอากาเพดส์”

ถาม ชีวิตที่ไม่ยอมแพ้ภัยโรคจิตจากอากาเพดส์ จะทำให้มีความสุข ไร้แรงแค้นใด ไม่รอกทวงอวด ไม่มีปัญหาในหน้าที่หรือปัญหาในครอบครัว ไม่มีปัญหาทางการเงิน อีกทั้งยังสามารถสื่อสารสิ่งที่รู้แก่ประชาชนได้

“หากคนที่เรารักป่วย เป็นโรคจิตจากอากาเพดส์ เราจะทำอย่างไร และจะทำได้ยังไงต่อไป”

ถาม รู้สึกเสียใจและสับสน โดยผมจู่โจมใจเขา อย่างมากที่ดูเขา และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง เพราะโรคบางโรคมีโอกาสนำไปสู่การสูญสภาพใจแข็ง แม้สุดท้าย ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และการรักษาผู้ป่วย

• นักเรียนมีความรู้สึกเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ แพศศึกษาแบบอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ถาม มากขึ้น เพราะ = เป็นเรื่องใกล้ตัว อาจส่งผลต่อตัวเราได้ในอนาคต ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง เช่น โรคจิตจากอากาเพดส์ ดังนั้นการเรียนรู้แพศศึกษาจึงจำเป็นมาก

ศึกษาและวิเคราะห์ข่าวหรือบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในเชิงสร้างสรรค์

สรุป และวิจารณ์ข้อหาความ : สร้างทักษะคุยเปิดอกเรื่องเพศในบ้าน

สรุปบทความ

การสื่อสารเรื่องเพศกลายเป็นโจทย์ที่ยากที่สุดของหลายครอบครัว เมื่อมีโอกาสในการพัฒนาทักษะการดูถูกและสื่อสารจึงไม่ควร ละเลย ในการประชุมระดับชาติ เรื่อง สันถาวรทางเพศ ครั้งที่ 2 "เช็กดีเปิดใจวัยรุ่น: เปิดพื้นที่ให้มอดอนคณาจารย์เรื่องเพศ."

กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาลิขิตและวัฒนธรรมของมณฑล กระทรวงแรงงาน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และ กระทรวงมหาดไทย องค์การกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) และเครือข่ายเยาวชน หนึ่งร้อยในทิวทัศน์น้ำใสใจดี ถ้าบ้านเราคุยกันได้อย่างเปิดเผย เรื่องเพศก็ไม่ใช่เรื่องที่เราจะคุยกัน โดย ชูไรย์ นิจไธรัตน์ ผู้จัดการมูลนิธิแพชทูเฮลท์ ร่วมเสวนาวิธีการสร้างทักษะให้กับ ผู้ปกครอง และเยาวชน ให้กับ ผู้ที่มารับฟัง โดยช่วงในเรื่องสื่อสารกับลูกหลาน เรื่องเพศ

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พยายามเปิดโอกาสให้เด็กรู้ว่า เขาพูดคุยได้ทุกเรื่อง พ่อแม่ ก็ต้องหาความเข้าใจในเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นที่มีความ เปลี่ยนแปลงของร่างกายตามวัย สภาพแวดล้อมภายนอก และสิ่งกระตุ้นรอบข้าง และพ่อแม่ต้องเข้าใจ พยายามพูดคุยกับลูกให้มากขึ้น ต้องช่วยกันวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และปัจจัยอื่น ๆ และทำให้พ่อแม่ได้สื่อสารกับลูกเพื่อหาทางออกร่วมกัน สร้างความไว้วางใจกัน สักหน่อยนี่จะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดี ให้แก่วัยรุ่น

วิเคราะห์ข่าว

จากบทความข้างต้น ผมเห็นด้วยกับบทความในเรื่องของการพูดคุยกับลูกได้ถูกวิธีคือ พ่อแม่เปิดใจคุยกับลูกในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศศึกษา เพื่อให้เด็กเข้าใจว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ต้องอาย สามารถหาสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวันมาคุยกันเพื่อไม่ให้เข้าใจกับสิ่งต่างๆ ได้หลายอย่างที่สุด หากจากที่ช่วงนี้ปัญหาได้เร็วขึ้นทำให้ผมสัมผัสกับครอบครัว ดีขึ้นด้วย และเมื่อเกิดปัญหาจะกล้าบอกความจริงกับพ่อแม่ได้ และ สามารถหา ปัญหาได้ก็ บทความนี้ก็เป็นบทความที่ดี เพราะมีคำแนะนำที่ชัดเจน เพื่ออ่านแล้วสรุปใจความสำคัญได้ มีความเป็นกลาง และไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป

วิเคราะห์บทความ

บทความนี้อธิบายถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งบอกถึงอิทธิพลต่างๆ ที่ทำให้วัยรุ่นนั้น ผู้ปกครองที่ได้อ่าน มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นมากขึ้น โดย อิทธิพลต่างๆ มีผลต่อวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งก็จะ-แตกต่างกันไป

ข้อดี

- ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้อ่าน
- สอนให้รู้ถึงอิทธิพลต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม ก็มีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ
- ทำให้วัยรุ่นนั้น รู้จักที่จะ ปฏิบัติตนในเหมาะสม และ สถานแวดล้อมจะไม่ดี

ข้อเสีย

- เนื้อหาบางเรื่องไม่สอดคล้องกับสังคม
- เนื้อหาในแต่ละข้อ ไม่มีความชัดเจน


คำนิยามทางเพศ

วิเคราะห์ → คำนิยามทางเพศของแต่ละคนจะแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกหลายๆ อย่าง รวมทั้งประเทศชาติที่เราอยู่ และ ศาสนาที่เรานับถือด้วย ซึ่งก็จะแตกต่างกันออกไป แต่เราก็ต้องเรียนรู้ และ ปฏิบัติตน ต่อกัน

อย่างไร้ใจกัน ไม่แบ่งแยกกลุ่ม อยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี

ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าแต่ละคน เกิดมาดี ชีวิตที่แตกต่างกัน มีนิสัย และ วิถีชีวิตต่างกัน ทำให้ เราต้องรู้จัก ปรับตัว เข้าหากัน

http://www.siam1.net/article-22556.html



เปิดใจคุยกับผู้ปกครองเรื่องเพศ

เปิดใจคุยกับผู้ปกครองเรื่องเพศ

เนื่องจากว่าในช่วงอายุนี้ได้กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น จึงจะมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มากมาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ จึงต้องมีการปรับตัวและทำความเข้าใจ ซึ่งบางเรื่องเราอาจจะไม่รู้ และอาจจะถามไม่กล้าถามคนอื่น แต่ก็มีทางเลือกที่ง่ายกว่า ก็คือ การถามผู้ปกครองในสิ่งที่อยากรู้

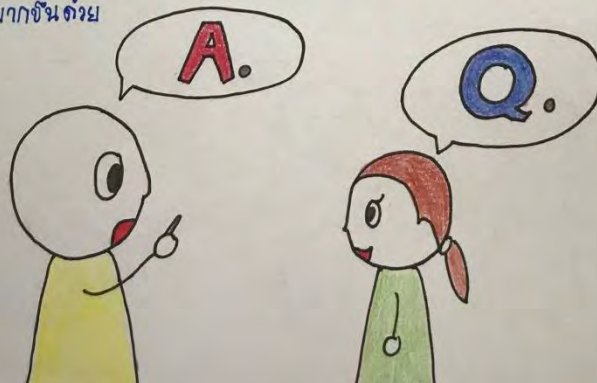
และคำถามที่ฉันอยากรู้และไม่รู้คำตอบก็คือ "เนื่องจากช่วงแรกที่มีประจำเดือน ประจำเดือนจะมากไม่สม่ำเสมอ และเวลาที่ประจำเดือนมาจะไม่มีอาการปวดท้อง แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าประจำเดือนจะมา" และฉันก็ได้คำถามนี้ถามกับคุณแม่ จึงก็ได้คำตอบมาว่า เวลาที่ประจำเดือนมาแต่ไม่มีอาการปวดท้อง สามารถสังเกตอย่างอื่นได้ โดยก่อนจะมีประจำเดือนจะมีระดูขาว หรือมีสีขุ่นเนื่องจากฮอร์โมน หรือ มีอารมณ์แปรปรวน นอนหงายแล้วนั้นก็รู้สึกว่ามีอาการตามที่คุณแม่บอก แล้วบางครั้งก็หงอกหงายด้วยเรื่องเล็กๆ น้อยก็อาจจะเป็นอาการก่อนมีประจำเดือนก็ได้ค่ะ และในบางครั้งในตำราเรียนก็อาจจะมีการพลาดเคลื่อนไปบ้าง เนื่องจากแต่ละบุคคลจะมีอาการแตกต่างกันไป

ความรู้สึกลึกซึ้งของตนเอง

รู้สึกว่าได้คำตอบในคำถามที่อยากรู้ และที่รู้สึกว่าการถามผู้ปกครองเป็นเรื่องที่ดี

ความรู้สึกลึกซึ้งของผู้ปกครอง

รู้สึกดีที่ลูกมาถาม เพื่อจะได้ให้ความรู้ลูก และรู้สึกว่าลูกไม่เคยมองความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ และที่ดีที่เลือกถามพ่อแม่ และเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวด้วย และเป็น การเข้าใจลูกให้มากขึ้นด้วย



ปรีชาเรื่อง การช่วยตัวเองเป็นอย่างดี

วันนี้ผมได้พูดคุยกับผู้ปกครอง ท่านเอง มีความรู้สึก ชอบสัมพันธ์
ของชายตัวเอง (ผู้) ซึ่งในตอนแรก ซึ่งในตอนแรก มีความรู้สึก ว่า
ตนเองมีความเหมาะสม เดินไปทำให้ผมมีความวิตกกังวล ซึ่งหลังจาก
ได้พูดคุยกับผู้ปกครอง ซึ่งท่านให้คำแนะนำว่า การปฏิบัติ เช่นนี้
เสียว่าการช่วยตัวเอง จะทำให้ เกิดความรู้สึก หงุดหงิด ซึ่งไม่ได้ผิด
ปกติ และ ไม่ต้องกังวล หรือ คิดว่าตนเองผิด และ คุณพ่อบอกว่า
การรู้จักตัวเองต้องเลือกปฏิบัติอย่างเหมาะสม อยู่ในสถานที่มืดซิด
และ รั้วจำกัดสระเกล้า ไม่กระทบกับการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะเห็นเรื่อง
ส่วนตัว เวลามีคนอื่นอยู่ด้วย มันไม่สะดวก

เมื่อได้คุยแล้วคำตอบก็ ได้รับรู้สึกคลายความกังวล ซึ่งตอนแรกมี
ความรู้สึกวิตกว่าทำไมตัวเองต้องทำเช่นนั้น การได้พูดคุยกับผู้ปกครองแล้ว
เห็นเรื่องธรรมดา เข้าใจว่าตัวเองทำผิดในทางกฏเกณฑ์ หากใครละเมิด
ทำผิดแล้วไม่หมกมุ่นกับเรื่อง เผลอมากเกินไป ซึ่งคำแนะนำจากผู้ปกครอง
ก็ฟังคำแนะนำที่ฟังใจเราได้ประโยชน์ในเรื่องเพศศึกษาในทางเรื่อง
ก็เข้าใจไม่มีความรู้ โดยให้เรา พยายามหาวิธีป้องกันความสนใจไป
เรื่องอื่นๆ เช่น การนั่งยองๆ การออกกำลังกาย

ความรู้สึกของคนเมื่อถูกถามปรีชา หลังจากพูดคุยกับผู้ปกครอง
ปรีชาที่ถามปรีชา เพราะกลัวลูกกังวลกับเรื่องเพศที่ไม่เคยมีมาก่อน เกิดขึ้น
กับลูกซึ่งไม่รู้จักร่างกายใคร ลูกคิดว่าถ้าเป็น เรื่องน่าอาย โดยบอกกับลูก ให้เข้าใจ
ธรรมชาติของมนุษย์ และถามปัญหาเรื่อง ได้ตลอดถ้ามีปัญหามา และเป็นสิ่งที่ดี
เมื่อให้ลูกได้ ใจกว้างใจในทางคุยปัญหาต่างๆ ของเรื่องเพศ ในเรื่องอื่นๆ
ผู้ปกครองก็พร้อมที่จะและคลายกังวล

คำถาม เรื่อง... เพศ

คำถาม: ทำไมเจนนี่ขอความรู้ว่าวิธีการทำความสะอาด
เมื่อมีประจำเดือนยากไหม?

คุณแม่ตอบว่า: ด้านนุสประจำเดือนหนูต้อง
ทำความสะอาดอย่างดี ฉาบสะอาด ล้างสบู่ และ
น้ำ เพราะ เป็นช่วงที่ร่างกายนั้นอ่อนแอที่สุด
เข้าห้องน้ำห้องท่า ก็ต้องสอดส่องดูแลว่าสะอาด
หรือเปล่า ก่อนจะนั่ง เปลี่ยนประจำเดือนที่ซับ
(ผ้าอนามัย) ทุกครั้ง วันละ 3-4 แผ่น ระวังอย่า
ในสกปรก, การเกรง ระวังไปรง เปื้อน เลอะเทอะ
ดูแลนี้ ดี

ลิ้น เรื่องความรักในวัยเรียนอย่าเพิ่งไปคิด
สั้นซึ่งไม่ถึงเวลา อย่าไปหลงกลคำพูดที่
ดูดีของผู้ชาย หนูจำไว้เลขนะไม่สี่ผู้ชาย
หรือใครคนไหน ที่รักเจนนี่มากกว่า พ่อแม่
อย่าไปคิดเลขว่าถ้ายอมเราจะรักเรา
รอจนกว่าจะถึงเวลาดีกว่านะลูก

← ความคิดเห็นผู้ปกครอง

ภูมิคุ้มกันสุขภาพที่ดี และ
คือปณทที่ตนเองทวอวกัน
หรือขอเตวอวทวอตนเองที่
อนทอที่อดีในวันทวอวที่ออว

← ความคิดเห็นของเรา

ทำให้ทราบว่าการพูดคุย
เรื่องเพศกับคุณแม่ไม่ใช่เรื่อง
น่าอาย และ ดีใจที่คุณแม่
บอกแนวทางการปฏิบัติและ ป้องกัน
เรื่องเพศศึกษา

เปิดใจคุยกับผู้ปกครองเรื่องเพศ

ผมเปิดใจคุยกับคุณแม่เรื่อง ผมเริ่มสนใจเพศตรงข้าม คุณแม่บอกผมว่า ในวัยของผมไม่แปลกที่จะมีความรู้สึกสนใจเพศตรงข้าม แต่ผมยังอยู่ในวัยเรียน จึงไม่อยากให้เสียใจเกี่ยวกับเพศตรงข้ามไปมาก อยากให้ให้ความสนใจกับเรื่อง การเรียนก่อน คุณแม่อยากให้ความรู้สึกดีหรือสนใจเพศตรงข้าม แต่ในความเป็นเพื่อน และทำสิ่งดีๆ ก็สามารถปรึกษาคุณแม่ได้ตลอดเวลา ไม่อยากให้ผม ทำหรือคิดอะไรจนเสียใจเพราะอาจเกิดปัญหาได้

ความรู้สึกของผมหลังจากที่คุยกับผู้ปกครอง ผมรู้สึกว่าคุณแม่มีประโยชน์กับผมมากเพราะผมยังอยู่ในวัยเรียนและยังต้องไปเรียนก่อน โดยคำแนะนำของคุณแม่ผมจะนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของผม และจะทำตามคำแนะนำของคุณแม่ตลอดเวลา เมื่อใดที่ผมมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ผมก็จะนำมาปรึกษาคุณแม่ ก่อนจะตัดสินใจทำอะไรลงไป

ความรู้สึกของคุณแม่หลังจากที่ผมมาปรึกษา คุณแม่รู้สึกดีใจที่ผมมาเปิดใจและขอคำแนะนำ ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรลงไปแบบผิดๆ และไม่ตามถนัดกับปัญหาเหล่านี้ ช่วงนี้เป็นช่วงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น บางครั้งอาจจะทำอะไรลงไปโดยที่ไม่คิดหรือบอกรับ เมื่อถูกมาปรึกษา ก็คิดว่า เป็นสิ่งที่ดีมากๆ คำแนะนำของเราจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาหรือสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ทันที



สมุดบันทึกความดีของตนเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม
จากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน



ให้ยืมไม้กระซับ

เหตุการณ์: ไม้ เพื่อนยืมกระซับในวิชาศิลปะ เพราะเพื่อนไม่ได้เอามา



ความรู้สึก: รู้สึกเป็นคนดีขึ้น เพราะ ช่วยคนอื่นคนอื่น



เก็บของที่ตกพื้นไป

เหตุการณ์: เพื่อนทำของตกพื้นไปเลยเก็บ



ความรู้สึก: รู้สึกสงสารเป็นคนดี สักใจ เพราะ ช่วยคนอื่นคนอื่น



ผมได้ช่วยเพื่อนผู้หญิงตัวเล็ก ๆ โดยเอาน้ำไปคาให้ เพราะผมอยากช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องที่ผมสามารถจะช่วยได้



บันทึกความดี โดย ธีรนา



ผมได้ช่วยสอนเลขให้กับเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง รู้สึกดีมากเพราะผมชอบทำให้คนอื่นเข้าใจในบางเรื่องและการสอนทำให้เราได้ทบทวนตัวเองด้วย

เรื่องที่ 1

เมื่อประมาณ 2-3 วันที่แล้วมีเพื่อนผู้หญิงมาขอยืมอุปกรณ์การเรียน ไม้ปาก ดินสอ ปากกา ยางลบ ผมจึงนำไปฝากพี่ชายช่วยยกหนังสือการบ้านไปส่งให้ช่วย



เรื่องที่ 2

วันนี้ผมช่วยน้อง หาดขม และให้น้องยืมของเล่นกับวิดีโอเกม สักครึ่งชั่วโมงกัน ขนมนก็ถือว่าเป็นการแบ่งปัน และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่เพื่อนๆ



การ์ดให้กำลังใจผู้ป่วยโรคเอดส์

โรคเอดส์ เป็นโรคที่สามารถติดต่อได้ทงหลาย  เลือด  หนอง 

กรร้อมเพศ → **SEX** → ก็สามารถติดต่อได้เหมือนกัน  หรือ

กรที่เราเล่นกีฬากับผู้ป่วยหรือแม้กระทั่งการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกันก็ไม่สามารถติดต่อ HIV ได้

ระคะนั้นเราไม่จำเป็นต้องรังเกียจหรือกีดกันผู้ป่วยโรคเอดส์ออกจากสังคม ถ้ารู้ว่าเป็น ก็รีบไปพบแพทย์

แพทย์จะได้ให้ยา การรังเกียจ จะทำให้ผู้ป่วยยิ่งกดดันและจะทำให้คิดฆ่าตัวตาย เราจึงควรให้

ความรักความอบอุ่น   และไม่ต้องรังเกียจ เพราะทุกชีวิตมีค่าและอย่างไร แพ้และเราก็

เป็นคนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องน้อยใจที่เป็นเอดส์

แต่จงลุกขึ้นต่อสู้กับมัน    

กลอน

เป็นเอดส์ไม่จำเป็นต้อง ตาย
แต่อย่ายอมแพ้ฝ่าย ให้ กับมัน



ผมขอให้กำลังใจผู้ป่วยโรคเอดส์ทุกๆ
ท่านให้เข้มแข็ง ต่อสู้กับโรคร้ายนี้ด้วย
องกาน ผมเชื่อว่าสุดท้ายทุกๆท่านจะผ่าน
สิ่งเลวร้ายนี้ไปได้ด้วยดี เป็นกำลังใจให้ครับ
 ผู้สู้ชนะครับ

FIGHTING

สู้ๆ นะคะ ทำต่อไป
อย่าท้อ นะคะ
หนูคอยเป็นกำลังใจให้



โปสเตอร์รณรงค์ป้องกันปัญหาทางเพศ

ลด ความรุนแรงในครอบครัว

โดย

เปิดใจ

- เปิดใจคุยเกี่ยวกับปัญหาทางเพศที่พบเจอ
- ยอมรับในความแตกต่างของเพศ
- ทบทวนวิธีผลเสียที่เกิดขึ้น หากใช้อารมณ์
- มองสิ่งต่างๆ ในแง่บวก

ปรับความคิด และกติกาสีชีวิต

- ปรับความคิดในการอยู่ร่วมกัน
- ใช้เหตุผลและผลเป็นทางออกของปัญหา
- ใช้สติจัดการกับปัญหา

เปลี่ยนพฤติกรรม

- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข
- ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางกายและวาจา
- ช่วยกันแบ่งเบาภาระงานในบ้าน
- รักด้วยใจเดียว

14 SEP 2014

คิดให้ดี ก่อนทำ

ใช้ถุงยาง
ไม่ใช่ใช้
ไม่ใช่ใช้
ไม่ใช่ใช้



ไม่ว่าเพศไหน
ก็พกได้



ปัญหาที่อินไว้ขุ่น
คิดอดบุตร เลี้ยง 15 คนต่อชั่วโมง
ปัญหาที่อินไว้ขุ่น เป็น
ปัญหาระดับ
ชาติ

ถุงยางคือ อุปกรณ์ชนิดเดียวที่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้
ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ เอชไอวีได้
การพกถุงยาง จึงเท่ากับ การพกความปลอดภัยให้ตัวเอง
หรือคุณนะขอมให้ "ความปลอดภัย" ของตัวเอง
ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของคุณใช่ไหม?

22 SEP 2017

ถุงยาง=ปลอดภัย



การทำแท้ง

ประเทศไทยของเราติดอันดับหนึ่งในเอเชีย
ที่มีการทำแท้งใน วัยรุ่นมากที่สุด T_T
ช่วยกัน **ปลูกจิตสำนึก**ที่ดีในการใช้ชีวิต
ของวัยรุ่น **ก่อนปัญหาการทำแท้ง**มีมากขึ้นเรื่อยๆ



หยุดท้องไม่พร้อมเป็นแม่



อย่าปล่อยให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับ **ตัวคุณ**
และ **สังคม**ของเรา ช่วยรณรงค์และปลูกจิตสำนึก
ที่ดีให้กับเยาวชนเรากันไปเรื่อยๆ ไร่ครีป



หนูทำผิดอะไร???

อย่า!
มองว่า ผู้หญิง
เป็นแค่สิ่งของ!
ผู้หญิงก็มีคุณค่า
เหมือนกัน

ความเสมอภาคทางเพศ ♂ ♀ ...

Male

- ต้องเรียงลำดับผู้ตั้ง
- Lady First
- ต้องพูดชื่อของผู้หญิง

เท่าเทียม!

female

- ผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน
- ผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน
- ผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน
- ผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน ผู้ตั้งผู้สอน

เท่าเทียม!

เราควรยอมรับ
ในทุกๆ เรื่อง
ควรใช้สิทธิกับ
เพศหญิงและ
เพศที่ 3

ทุกเพศก็เป็น
คนเหมือนกัน
ไม่ได้ทำ แต่
สิ่งที่ไม่ดี....

★ ต้องทำทั้งงานบ้าน และ งานหลัก ★

ต้องเลี้ยงลูก แม่ = เหนื่อยแค่ไหนก็ตาม

คำขวัญรณรงค์การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

คำขวัญ
รณรงค์การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ใน...วัยเรียน

เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนต้องต่อต้าน
เจ็บไตไปจะต้องพัฒนา

ต้องคอยห้ามเพราะนักเรียนต้องศึกษา
ถึงพลาดท่าจะเสียใจไปชั่วกาล



คิดก่อนที่จะทำ
คำนึงถึงปัญหา
รู้คุณค่าของตนเอง





การแสดงความรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการเขียนโน้ตแนะนำเพื่อนเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตให้เพื่อน

- กินอาหารครบ 5 หมู่
 - พักผ่อนให้เพียงพอ
 - ออกกำลังกายเป็นประจำ
 - มองโลกในแง่ดี

ชุตินันทน์

ถึง ลภภัทร...

- 1. กินนมเยอะๆ
 จะ ได้ **สูงๆ** 


- 2. กินอาหารให้
ครบ 5 หมู่ 
 (พักด้วยนะ)

- 3. ออกกำลังกาย
วันละ 15-30 นาที
 ไปด้วยเป็นประจำทุกวัน
 จะ ได้ **แข็งแรง**

สภวิดา


ยังไงก็ ... ออกกำลังกาย
 ไปด้วย แล้วก็กินอาหาร
 ให้ครบ 5 หมู่
 กินนมด้วยนะ!!

Fighto
 DAYO



แมงปอ ~ ~ ~

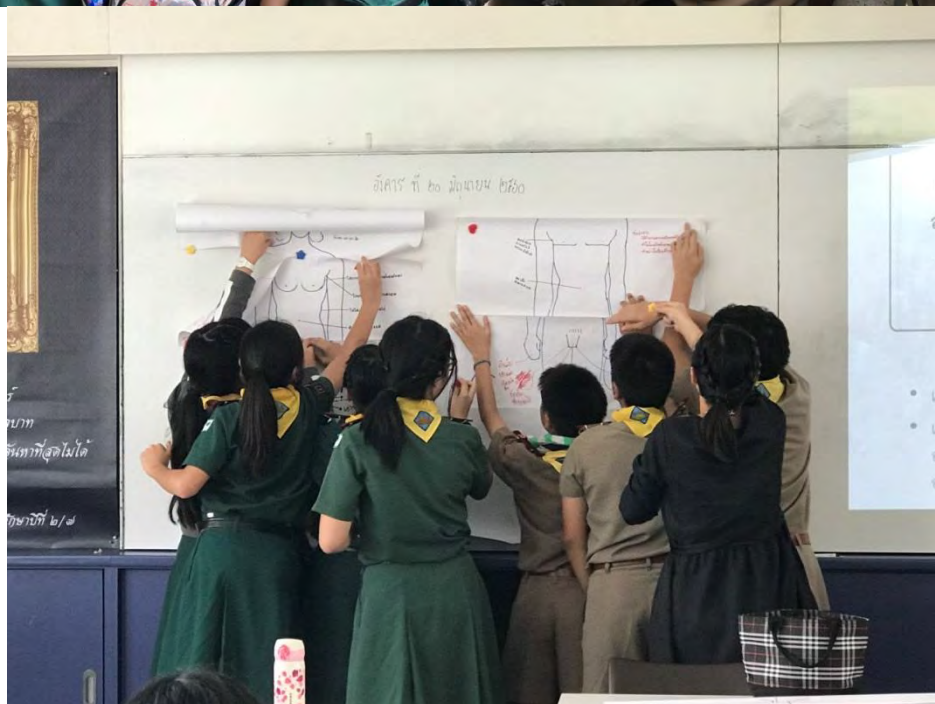
อย่าลืมออกกำลังกายบ่อยๆ
 จะได้สูงๆ กินอาหารเยอะๆ ด้วย
 ผอมจนนิ้วติดกระดูกแล้ว ถ้าไม่กิน
 เต็มอิ่มแล้วไปดู ชมพู่ นะ

แปมเอง 

ภาคผนวก จ

ภาพกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

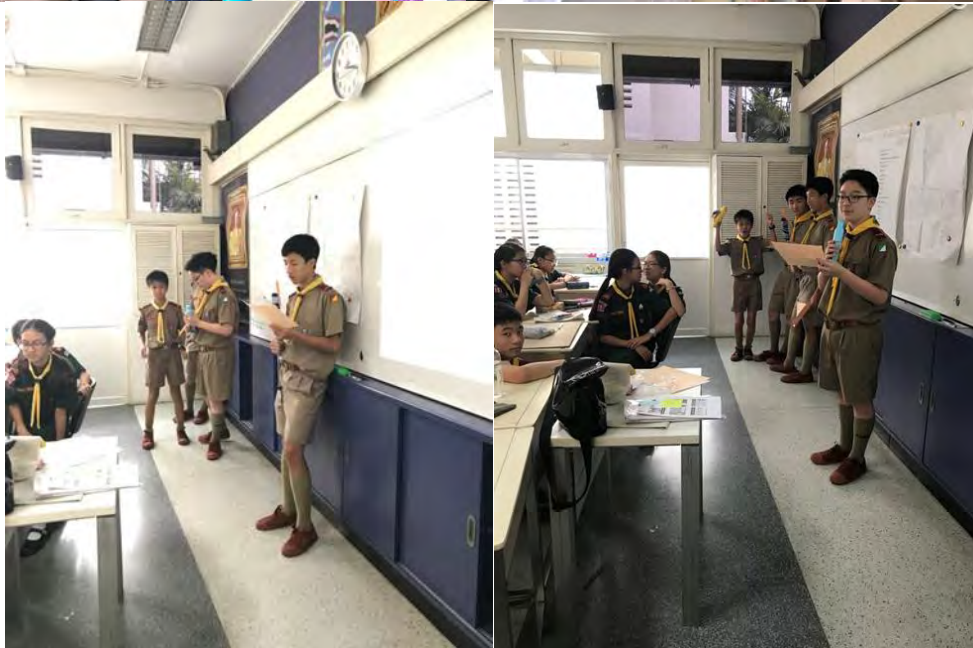
การจัดกิจกรรมกลุ่ม (ระดมความคิดเห็น แสดงความรู้สึก และอภิปรายร่วมกัน)



การแสดงความคิดเห็น และความรู้สึก โดยการยกป้าย



กิจกรรมสุนทรียสนทนา



กิจกรรมการนั่งสมาธิ แผ่เมตตา การเล่านิทานสอนใจ



กิจกรรมอื่นๆ ที่ให้นักเรียนทำร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ออกมานำเสนอและอภิปราย

